

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

"Maria és guia per a
nosaltres en el
coneixement dels
misteris del Senyor,
i així com en Ella i
amb Ella comprenem
el sentit de la creu,
així en Ella i amb Ella
arribem a copsar el
significat de la
Resurrecció."

Joan Pau II

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any IV N.º 188

Setmana de l'1 al 7 de maig del 1983

50 Ptes.

afinant

El preu del treball

L'home es realitza, esdevé plenament un ésser humà, en el treball. Per tant un treball que no permeti, i molt més encara si impossibilita, l'home de desplegar les seves facultats més nobles no sols és inhumà sinó que a la llarga és una mala feina. No atenyent l'objectiu que el justifica esdevé un subproducte perturbador del bon funcionament del cos social. Talment com en el regne biològic, el "treball" anàrquic d'unes cel·lules produeix el càncer fatal per a l'organisme que les nodreix, així un treball concebut i planificat amb l'òptica de la més gran productivitat, del mer profit, privat o col·lectiu, acaba produint un benestar fictici, d'esclaus o de robots. L'home és, doncs, la mesura del treball.

Però qui, o què, és l'home? La pregunta avui no sembla pas ociosa en un món en què la vida mateixa de l'home, de qualsevol home o projecte d'home, sembla tenir tan poc preu.

Joan E. Jarque i Jutglar

El Primer de Maig:

L'Evangelí del Treball

Enguany, la Diada del Treball —1 de maig— ens recorda el discurs del Papa a les Fonts de Montjuïc de Barcelona, durant la seva curta estada a Catalunya. Fou un parlament dirigit als treballadors i als empresaris. Entre altres coses, són significatives aquestes paraules que dirigí a uns i altres:

"Superar la innatural i il·lògica antinomia entre capital i treball —exesperada sovint artificialment per una lluita de classes programada— és, per una societat que vol ser justa, una exigència indispensable, recolzada sobre la primacia de l'home sobre les coses. Solament l'home —empresari o obrer— és subjecte del treball i és persona; el capital no és res més que un conjunt de coses".

"Empresaris: El capital està en funció del treball, i no el treball en funció del capital".

"Germans obrers i estimats empresaris: Sigueu solidaris! Una solidaritat oberta, dinàmica, universal; una solidaritat no 'contra', sinó 'per a' el treball, per a la justícia, per a la pau, per al benestar i per la veritat en la vida social del vostre poble".

Homilia del cardenal Jubany en la Diada de Sant Jordi:

"Hi ha una certa inclinació a privatitzar la Fe"

BARCELONA.— El cardenal Jubany pronuncià una important homilia en la celebració de la Diada de Sant Jordi, al Palau de la Generalitat de Catalunya, tenint com a marc la capella posada sota l'advocació del Patró del nostre país. Després de començar afirmant que "la festa de Sant Jordi sempre és una ocasió per reflexionar sobre alguns dels problemes que afecten la nostra terra", es referí a "una certa aparença de marginació que hom podria descobrir en relació amb el fet i el saber religiós en el camp de la cultura al nostre país". Sobre aquest tema precisà que "algú ha parlat d'una certa

'neutralitat positiva' de l'autoritat pública pel que fa a la religió. Però ningú no ha explicat què significa aquella neutralitat. El fet és que hi ha una certa inclinació a privatitzar la fe. D'una banda, això significa una reducció de la vida religiosa a quelcom exclusivament intern, privat, personal; i aleshores hom li nega una carta de ciutadania pública. D'altra banda, sembla que aquella neutralitat comporta marginar tot el que sigui cristià, com si la religió no tingués cap importància pel que fa a la cultura del nostre poble. Aleshores és fàcil ignorar la religió; també,

ignorar l'Església".

Dit això recordà l'aportació que en el terreny de la normalització de la llengua catalana féu l'Església de casa nostra, tot aplicant les normes aprovades pel Concili Vaticà II quant a l'ús de les llengües vernacles a la litúrgia.

Més endavant assegurà que, avui, el fenomen religiós catòlic "és un fet indiscutible, i que l'esdevenidor no estarà pas mancat de fortes personalitats, ben fonamentades en la fe cristiana, en tots els àmbits de la vida".

Acabà la seva homilia amb les següents paraules:

"No demano pas una res-

tauració més o menys encoberta de situacions passades; sinó sol·licito un concepte i una aplicació justa i equitativa del bé comú, pel qual tots hem de treballar. Es tracta d'aconseguir una coherència de l'actuació pública d'acord amb la més profunda identitat del nostre poble i també amb el pensament i el desig elemental de la majoria dels ciutadans".

"Que Sant Jordi ens ajudi a tots en aquests moments tan importants de la nostra història. Ell, el vencedor del mal ens faci invictes en el camí de la veritat, de la justícia i de la solidaritat".

sumari

6

MARE I MESTRA
Discurs del Papa
als leprosos

8 i 11

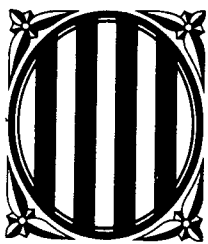
CATALUNYA
Girona: 1.000 joves
celebraren la Pasqua
Jove 83 a Besalú
Urgell: La Mare de Déu
de Montserrat, patrona
dels esquiadors catalans

25

CULTURA I PENSAMENT
"Qüestions de vida
cristiana" compleix
vint-i-cinc anys

CENTRALS

La problemàtica del
món gitano, avui

GENERALITAT DE CATALUNYA

De venda
a les
llibreries

Servei Central de Publicacions. Departament de la Presidència

editorial

Votem conscientment

Novament els ciutadans del nostre país hem estat cridats a emetre el nostre vot en els comicis municipals.

Amb motiu d'aquest esdeveniment, el senyor cardenal, arquebisbe de Barcelona, Dr. Jubany, ha escrit una de les seves acostumades "glosses", que adreça als cristians. Mereix una reflexió i un breu comentari.

Votar és un dret i alhora, una obligació. Caldrien raons molt greus per aconsellar l'abstenció. El Dr. Jubany comença dient que no correspon a l'Església d'exercir una acció econòmica, tècnica o política en la societat. Tampoc, per tant, dictar o suggerir als creients quins candidats o partits han d'escollir. La missió de l'Església és essencialment espiritual i moral. Tanmateix, dins la missió ètica o moral, sí que correspon i és missió de l'Església —en la seva tasca pastoral— prestar ajut als fidels per a la formació de les consciències. Tant més quan palpem manipulacions de les consciències populars dutes a terme per grups de pressió, amb uns interessos molt definits i que no sempre corresponen als principis ètics.

El Dr. Jubany sosté que el punt de referència més important pel ciutadà que emet el vot, és la consciència del bé comú, i que, copsar els candidats per regir els municipis que ofereixen més garanties per assolir el bé comú, requereix un discerniment a voltes difícil. "Cal conèixer els programes i les persones per poder-se formar un judici recte i objectiu".

Amb perspectiva cristiana el bé comú ha de posar l'accent en les necessitats de cada ciutat, vila, poble, de cada sector i de cada barri. Que ningú no quedi exclòs ni marginat. Recordant paraules del Papa, el centre de tota activitat política i social ha de posar-se en el respecte a la dignitat de l'home, de tots els homes. Això traduït en l'acció municipal demana un control a tot atemptat contra la vida, com és la droga, la violència, etc. Quan l'administració pública esmerça un alt pressupost pels aturats, els vellets, malalts, emigrants, orfes, etc. tendeix al bé comú i és garantia pel ciutadà. I encara l'acció municipal cal que arribi més enllà: equipaments, espais verds, agilitat en el transport i disminució de la pol·lució en el sector urbà, i una promoció ecològica en l'ambient rural.

Exercir l'autoritat en la veritat i en la justícia. Aquests són els dos grans valors per assolir el bé comú. I es farà palesa la justícia i la veritat en una honradesa a tota prova, manifestada en comptes clars i clarificats; amb una atenció decidida per descobrir en cada cas les autèntiques necessitats, i amb un esforç sacrificat per satisfer-les amb un gran sentit de responsabilitat, objectivitat i imparcialitat.

Que el bon seny ens ajudi en un moment prou important per la vida dels nostres pobles.

col.laboració

La "Pacem in Terris", ara fa vint anys

Tenim un deute amb Joan XXIII que, ara fa vint anys, ens enviava la seva carta "Pau a la Terra". Quants homes, quantes iniciatives d'acció... es van posar en moviment per l'impuls de tot allò que significava la figura del Papa Joan? Després, amb el canvi de les circumstàncies, amb l'evolució de les idees de cadascú, amb aquesta imperceptible però constant reformulació que tots anem fent de les nostres opinions amb els esquemes i llenguatges que van sorgint... s'esborren els orígens. Molts que ara explicarien les motivacions de la seva acció amb filosofies diverses, vénen, de fet, d'aquell gran moviment de cristianisme compromès que tantes il·lusions va despertar entre nosaltres els anys 60.

La pau dels Drets Humans

Parlar de pau no va ser, certament, cap novetat. Precisament quan va sortir l'encíclica ja s'estaven iniciant els preparatius per a la commemoració dels famosos vint-i-cinc anys de pau... Però la pau oficial reposava aleshores sobre el silenciament —per dir-ho sense duresa— dels drets humans considerats a tot arreu com els més elementals. Invocar-los era tingut, justament, com un perill per a la pau. Joan XXIII no solament vincula, en la seva carta, la realització de la pau amb el respecte i la satisfacció dels drets dels homes i de les comunitats, sinó que, a més, sanciona la Declaració de les Nacions Unides: "Un acte de la més bella importància acomplert per les Nacions Unides és la Declaració Universal dels Drets de l'Home, aprovada en Assemblea General el 10 de desembre del 1948" "...No hi ha dubte que el Document marca un pas important en el camí vers l'organització jurídic-política de la Comunitat mundial". (Números 126 i 127). L'Editorial Nova Terra va publicar ràpidament una edició en català de l'encíclica, amb amplis comentaris de Josep Bigordà, Casimir Martí, Joan Gomis i Antoni Pérez, que palesen un afany patètic de dir mitjançant el text del Papa, tot de coses que no era possible dir d'altra manera. I és significatiu que en aquesta edició hi figura, a tall d'apèndix, la Declaració Universal dels Drets de l'Home, potser en la primera versió catalana que ha circulat. Pocs anys després, naixerien els Grups Cristians de Drets Humans que contribuirien a difondre'n l'edició de l'Associació d'Amics de les Nacions Unides, de Barcelona. La novetat que, aleshores encara, tenia per a molts aquest text, permet de valorar l'encert d'haver unit, el 1963, la seva publicació a la de la "Pacem in terris", una iniciativa que en altres latituds hauria resultat més aviat estranya.

Un missatge de llibertat

El papa Joan proposa en la seva carta un model de convivència profund i suggestiu, fonamentat en quatre pilars: la veritat, "abandoneu la mentida, digueu cadascun, la veritat al vostre proïsme"... la justícia, entesa com a "respecte efectiu dels drets i compliment lleial dels deures"... l'amor, "que fa sentir com a pròpies les necessitats i les exigències d'altri"... la llibertat, "pròpia d'éssers racionals que assumeixen la responsabilitat del seu propi obrar"... (Número 30). Les circumstàncies feien que aquest quart pilar prenguéss aquí una significació especialment polèmica. Concrecions tan clares com les que feia el Papa sobre la llibertat d'expressió de les idees (número 10) o la llibertat d'elegir els dipositaris de l'autoritat, convertia aquesta condició de la convivència en una exigència molt més notòriament impossible d'assimilar pel Règim que les altres tres. La "Pacem in terris" afirmava així en alguns, i iniciava en molts, una capacitat de crítica de

la situació política vigent, des de la fe i la fidelitat al magisteri, que tindria efectes importants.

Obertura als no catòlics en el camp polític

Aquest és un altre punt de l'encíclica que introdueix els cristians a un estil nou d'acció cívica. I aquest és també un dels aspectes que més incidí en la nostra situació. Una valoració —necessària— de les opcions preses a partir d'aquí per molts cristians no estaria exempta de polèmica... El papa Joan aporta dues matisacions importants. La primera, que les falses doctrines filosòfiques que han inspirat l'origen de certs moviments —la "perversitat" en altres èpoques denunciada no invaliden necessàriament les seves accions en els camps econòmics, social, cultural i polític. "Ja que les doctrines, un cop elaborades i definides, romanen sempre les mateixes; mentre que els moviments esmentats, actuant sobre situacions històriques incessantment en evolució, no poden no sofrir-ne els influxos i, per tant, deixar de ser subjectes a canvis també profunds". (Número 153). La segona matisació és conseqüència de la primera: "Pot donar-se que un apropament o un encontre d'ordre pràctic, ahir considerats com a absolutament inútils, avui, en canvi, siguin profitosos, o bé ho puguin ser demà" (Número 154). Tot i que el text no esmenta expressament el terme "marxisme", tothom va entendre que era aquest el moviment a què feia referència, principalment, el Papa. En els anys posteriors, les col·laboracions previstes per Joan XXIII i moltes de no previstes van prodigar-se generosament entre nosaltres... No diria pas que sense la "Pacem in terris" no s'haguessin produït. Qui sap... En tot cas, l'encíclica va ser aleshores un element dinamitzador.

Les minories ètniques dins d'un Estat

La "Pacem in terris" agradà especialment a Catalunya per la seva referència als drets dels pobles i cultures minoritaris dins d'un Estat. Curiosament, les notes de l'esmentada edició de Nova Terra són en aquest punt moderades i un punt reticents. La paraula del Papa, tanmateix era clara i alliberadora en aquella circumstància: "Cal afirmar, de la manera més explícita, que una acció adreçada a reprimir i a sufocar la vitalitat i el desenrotllament d'aquestes minories és una greu violació de la justícia; i ho és molt més si va dirigida a fer-les desaparèixer" (Número 89). També hi ha a l'encíclica un avís als possibles excessos del nacionalisme: "Cal advertir que els membres de les minories, com a conseqüència d'una reacció al seu estat actual o a causa de les seves vicissituds històriques, poden ser enduts no rarament a accentuar la importància dels elements ètnics que els caracteritzen fins a posar-los per damunt dels valors humans, com si el bé de tota la família humana hagués de subordinar-se al bé propi de la nació". (Número 91). No faltaren les polèmiques. En recordo una, a Badalona, a propòsit d'un comentari que vaig escriure sobre aquest punt, en la qual el meu contrincant, posat a negar-nos coses als catalans, arribava fins i tot a negar-nos que fóssim una minoria dins l'Estat... Tot amb tot, en aquest com en tants d'altres punts, l'encíclica va ser confortadora i aportà una base de seguretat per moltes accions.

Però la "Pacem in terris" no és solament un fet del passat. Pot il·luminar també el nostre present i el nostre futur. Caldria, però, deixar aquest aspecte per a un altre article.

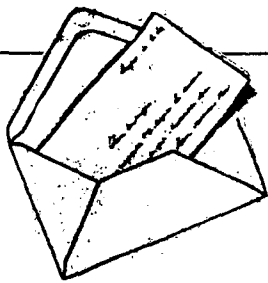
J. Carrera Planas

Catalunya
Crística

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció y Administració: C/. Valencia, 244, 2.º Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2805 - 2433
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Subscripció: Anual, 2.000 ptes. Semestral, 1.000 ptes.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.

el lector escriu

DIPUTATS AL PARLAMENT, GRÀCIES!

Per haver nascut prop de la tomba de Jaume I, dit el Just, em plau fer-vos saber que avui, dia del meu 65 aniversari, em sento feliç i molt orgullós de tots vosaltres. Heu aprovat, com un sol home, la "Llei del català" i amb aquest acte rescabaleu "oficialment" el dany injust produït a la personalitat catalana al llarg de tres segles. Aquesta joia, però, s'ha vist enterbolida per l'aparició—quasi simultània—, d'un disc català en què la "llengua" queda malparada. Amb tot el respecte per aquells que, immerescudament, es riuen de l'"Obra del Bon Mot", us faig una pregunta que a mi no em sembla pas infantil:

La "Llei del català", ¿no podria defensar, d'alguna manera, la imatge del nostre idioma per tal que els nostres fills —i els fills dels immigrants— no s'avergonyessin, algun dia, d'haver-la apresada a través d'alguns disc?

Certament que vosaltres heu merescut, de bon tros, una llarga barretada de tot el poble català. Gràcies, diputats, moltes gràcies!

Ramon de Santes Creus

NÚRIA MEREIX CATALUNYA

L'esclat de pau i l'abundor d'una natura que amb doll i despresa se'ns mostra gerda i fecunda, ens hauria de fer recordar tot sovint que nosaltres, els catalans, podem molt bé gaudir d'uns beneficis naturals que certament adreçats per l'home, són, o haurien d'ésser l'esca d'un respecte i el motiu d'un agraïment envers els nostres avantpassats que sapigueren copsar aquesta beneïda clotada com a recés de pau i lloc d'esbarjo. Ara, més que mai, endinsats en un món ple de neguits i sadollat de desficiis, necessitem d'una trobada vers nosaltres mateixos i puixança

alhora els nostres personals valors mitjançant un intel·ligent esplai i una individual reflexió.

El seny català l'hauríem d'emprar en la recerca i trobada d'allò més escaient per al nostre esperit car la meditació i l'esbrinament d'uns sentiments massa personals només hom pot fer-ho en la solitud i en el silenci. La llefiscosa oblidança que ens allunyà d'allò que tenim més nostre i més casolà com ho és la vall de Núria, l'hauríem de superar i vèncer tot recordant que, ben a la vora, tenim un indret d'esbarjo i de pau que pertany a tots els catalans.

Núria mereix Catalunya i cal no oblidar aquesta beneïda clotada com un bé comunitari, al qual tots tenim dret, vers la recerca de l'esplai i del silenci ben lluny de l'afer quotidià que, encara que necessari, no ho es menys la folgança i la pau. Esperonats per l'esforç dels nostres avantpassats i tot pensant en la milenària tradició del nostre Santuari, caldría fer-nos ressò dels beneficis que podem els catalans assolir als peus de la venerada Mare i Reina d'aquesta vall que, entre cimalls i matolls, és beneïda i enlairada. I així clou l'himne de la nostra Verge: L'ermita, l'olla i les petjades de Sant Gil ens ofereixen pau i asil, lluny de la febre ciutadana...

Elies

PODEM ESPERAR UNA FELICITACIÓ EN CATALÀ?

Vaig sentir la felicitació pasqual del Papa en diversos idiomes. Aquest cop, quan el Papa ja ha estat a Catalunya i sap que el català hi és parlat malgrat que Castella el faria desaparèixer si podia, he sentit una profundíssima tristor.

Comprenc molt bé, tal com va dir últimament el pare Batllori a la televisió, que l'Església mantingui com a tradició no enfrontar-se amb cap poder constituït; però que una felicitació en català no hagi pogut ésser inclosa en una llista de llengües parlades moltes d'elles molt més minoritàriament que no pas la nostra, ja és incomprensible; és a dir, no, ja que m'imagino molt bé d'on poden venir les pressions i,

d'altra banda, la feblesa de certs sectors eclesials. Pobres de nosaltres que anem fent el joc d'aquesta manera a Castella, especialment del 1714 ençà. Si continuem així, ja veureu com pagarem molt cara la nostra pusil·lanimitat.

Qui sap si ara s'ha prescindit del català per evitar raons amb els bascs que diu que ho fan molt malament. No crec que això sigui prou per a justificar-ho, perquè al capdavant, si ho fan bé o malament ja ens ho dirà la Història, tal com amb el temps ho ha dit d'Irlanda, possem per cas. Tot i així, cal reconèixer que Gandhi va reeixir sense emprar la violència, tal com Déu mana.

¿Podem esperar una felicitació en català per Nadal i per part de Roma, que ens ajudi a proclamar la nostra identitat i, per què no, la nostra nacionalitat per tot arreu?

Josep-Maria Pi

COMENTARI A UN RETALL

Adjunto un retall de C.C. 3-9 d'abril, en el qual es publica una nota encapçalada així: "Noia assassinada per no deixar que la violessin". Ja m'explicaran perquè no fan a la notícia cap més comentari. És que s'ha d'ésser italiana com santa Maria Goretti perquè es procedeixi a exaltar-la en la virtut cristiana?

Carles Castelló

A FAVOR DEL SR. NÚÑEZ

Sóc subscriptor de Catalunya Cristiana des del començament i no puc menys que felicitar-vos per la vostra tasca al front d'aquest període d'informació cristiana.

Ara bé, hi ha una excepció i és la següent: els comentaris que dediqueu al futbol i signats per Tomàs Puntí els quals quasi

parlen exclusivament del Barça i del senyor Núñez a qui dedica una mena d'adjectius que crec que són impropis d'un diari catòlic amb l'agravament que quant el Barça guanya com el dia del Madrid, el senyor Puntí callà i aquella setmana no sortí cap comentari.

Segur que el senyor Núñez no ho ha encertat tot al front del Barça però la capciositat del senyor Puntí no ha de tenir cabuda de cap manera en un diari que pretén tenir unes qualitats cristianes i en les quals ha de destacar la caritat.

Ara unes preguntes: ¿quins interessos "inspiren" aquestes crítiques tant "inspirades"? ¿També Catalunya Cristiana ha de posar el nas en aquest món tan "característic" del futbol professional? Si es així m'agradaria saber-ho.

Per acabar us diré que no conec el senyor Núñez ni sóc soci del Barça encara que sí simpatitzant.

Ramiro Albado

avisos i comunicats

Grups d'Oració i d'Amistat. Diumenge, 1 de maig, a les 5 de la tarda: RECÉS MENSUAL, al Col·legi de Sant Vicens de Paul, c./ de les Carolines, 20, Barcelona.

Vetlla de Santa Maria al Santuari de la Salut de Sabadell. Entre els diferents actes anunciats pel proper "Aplec a la Mare de Déu de la Salut", que se celebra tradicionalment el segon diumenge de maig, s'ha programat una "Vetlla Solemne de pregària a Santa Maria", que organitzada pel Servei de Joves Cristians, es farà el dissabte, dia 7 de maig, a les nou del vespre al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a la qual hi són invitats tots els joves de Catalunya.

Així mateix, el dilluns, dia 9 de maig, a les 9 del matí, se celebrarà la Missa Votiva de l'Acadèmia Catòlica que, des de temps immemorial, es resa en les festes de l'Aplec.

El Santuari de la Mare de Déu de la Salut, patrona venerada pels sabadellencs, es troba a l'altre banda del riu Ripoll, a la serra de Sant Iscle, que formava part de l'Antiga estació d'Arraona, progenitora de Sabadell. Aquesta festa de l'Aplec se celebra des de l'any 1696, sota l'advocació de la Mare de Déu de la Font de la Salut, el segon diumenge i dilluns de maig de cada any. Malgrat que enguany la festa coincideix amb el diumenge de les eleccions, Sabadell festejarà la seva Patrona amb diversos actes, tant al Santuari com a la ciutat.

ESTROC (Espai de Trobada amb Crist). Celebrarà la propera Trobada el dia 15 de maig, de dos quarts de deu a dos quarts de dues del matí, al c./ d'Aragó 268, bxs. La Mare de Déu, serà el tema que podrem aprofundir i pregar. Hi haurà celebració de l'Eucaristia. Tots els joves —nois i noies— hi són invitats. Informació: CEDAIR. Tel. 216 02 13.

Centre Ecumènic de Barcelona. El dia 13 de maig se celebrarà a l'aula 7 de la Facultat de Teologia de Barcelona (c./ Diputació, 231), una conferència a càrrec del pastor Joan González i Pastor, sobre: "Lo Nou Testament de Nostre Senyor

Jesu Christ traduhit de la vulgata llatina en llengua catalana", de Josep Melcior Prat i Colom, publicada a Londres el 1832.

CONCERT A MARATA. El proper diumenge, dia 1 de maig, a les 10 del matí, a la Parròquia de Santa Coloma de Marata, **Les Franqueses del Vallès. CONCERT VIVALDI "IL PASTOR FIDO"** (Sis sonates per a flauta i baix continu) amb Claudi Arimany (flauta travessera), Sergi Casademunt (violoncel barroc) i Jordi Reguant (clavicèmbal i orgue).

VIATGE A TERRA SANTA

promogut per l'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA

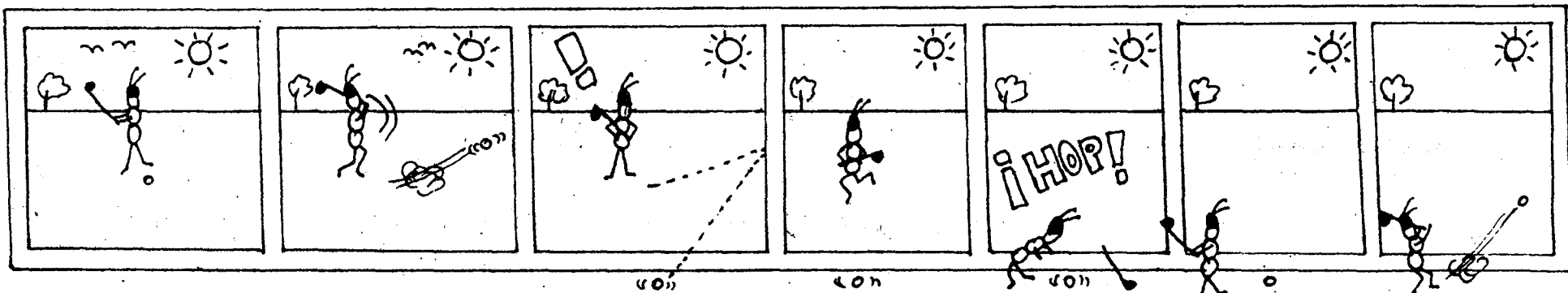
del 5 al 15 de setembre del 1983. Visitant Petra, el Mont Nebo i els Sants Llocs d'Israel. Dirigit per Mn. Armand Puig i el P. Enric Cortès, professors de la Facultat de Teologia de Barcelona.

PREU: 106.300 Ptes.

Per a més informació dirigiu-vos a l'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA, Arquebisbat - TARRAGONA

FORMIGUITIS.

PER: JOAQUIM E. D.

Catalunya

Estudi exhaustiu sobre les esglésies visigòtiques de Terrassa

L'Institut d'Estudis Catalans ha emprès un estudi sobre el conjunt monumental de les esglésies romànico-visigòtiques de Sant Pere d'Egara.

La recopilació documental, de caràcter històric, bibliogràfic, i gràfic, serà dirigida pel doctor Pere de Palol, en col·laboració amb Ainaud de Lasarte i Antoni Pladevall, així com amb la Junta Municipal dels Museus de Terrassa.

L'Institut d'Estudis Catalans comptarà per a l'estudi d'investigació amb moderns aparells científics que poden aportar noves dades.

Els vestigis existents al subsòl del recinte, les construccions, les pintures murals i els mosaics de l'antiga Seu Episcopal d'Egara constitueixen un llegat únic per estudiar l'època visigòtica, sobre la qual hi ha molt poca documentació.

El conjunt monumental de Sant Pere d'Egara és considerat com un dels més importants del món; amb la recopilació dels seus fons documentals hom intenta evitar accions futures que poden alterar els vestigis existents, així com tenir un coneixement profund sobre el seu valor.

La Generalitat defensa l'Obra Social de les caixes

El director general de Política Financera de la Generalitat, Casimir Alsina s'ha mostrat contrari al recent Decret que possibilita a les caixes, distribuir tot el seu excel·lent líquid a reserves. Amb l'aplicació d'aquesta mesura podria arribar-se a no dotar l'obra social de les caixes. A més, s'entra en un terreny en el qual la Generalitat té competències que queden, en aquest cas, sense contingut real. L'aplicació del Decret respecte a l'exercici del 1982 representarà, per a les caixes catalanes, una forta reducció de l'Obra Social, en concret de 484 milions de pessetes menys.

Igualada: Els regidors no fumaran durant els plens

Per unanimitat, el Consistori d'Igualada (Anoia) ha decidit no fumar en els plens municipals adherint-se d'aquesta manera a la campanya antitabac promoguda per la Generalitat de Catalunya. Però l'acord és recent i pel que sembla els nostres regidors són una mica oblidadissos. Ho diem perquè en la darrera reunió plenària la tinent d'alcalde d'ecologia i medi ambient, Francina Castelltort, entrà a la sala fumant —la sessió ja havia començat— i ocupà el seu seient sense adonar-se de la ingènua "infracció". Davant l'absorta mirada dels seus companys, la tinent d'alcalde degué recordar el compromís i amb un somriure apagà ràpidament la cigarreta.

El ple prosseguí amb normalitat i en ell s'acordà l'inici de l'expedient d'adquisició dels terrenys per al nou cementiri municipal i encarregar l'avantprojecte.

Nou conflicte amb el governador de Tarragona

Fermí Pellicé, alcalde de Tivissa, ha adreçat una carta al governador civil de Tarragona, Vicente Valero, en la qual demana que la primera autoritat provincial es retracti de "les greus ofenses fetes a la nostra comunitat".

Aquesta carta ha estat motivada per declaracions del governador arran de l'incendi forestal que va afectar els termes municipals de Vandellòs i Tivissa. El senyor Valero Costa va demanar que l'alcalde fes un ban exigint el reclutament dels veïns com a voluntaris.

La minsa resposta dels ciutadans davant l'incendi, segons el governador, va merèixer el qualificatiu d'actitud vergonyant i anuncià la possibilitat de prendre mesures coercitives.

Espanya

El defensor del poble ha rebut 9.500 peticions

El defensor del poble ha rebut nou mil cinc-centes peticions, segons que va informar ahir el titular, Joaquín Ruiz Giménez, en una reunió conjunta de les comissions del Congrés i del Senat. Segons el defensor del poble, el 95 per cent de les comunicacions corresponen a les classes més pobres de la societat. El 14'5 per cent de les demandes procedeixen de Catalunya.

Proposició sobre pensions mínimes

El grup parlamentari de Minoria Catalana ha presentat davant el Congrés dels Diputats una proposició de llei, en la qual sol·licita que les pensions mínimes del règim especial de la Seguretat Social s'igualin a les del règim general.

En la seva petició, sol·licita que "les pensions mínimes garantides que el Govern assenyalava anualment, s'apliquin als pensionistes del règim especial de treballadors per compte propi i autònoms, de manera que percebin la pensió mensual mínima catorze vegades l'any".

Món

Suïcidi a Managua d'un líder de la guerrilla d'El Salvador

Un dels principals dirigents salvadoreny del Front Farabundo Martí d'Alliberament Nacional d'El Salvador, Cayetano Carpio, conegut amb el nom de "comandant Marcial", se suïcidà el passat 12 d'abril a Nicaragua, segons anuncià el govern sandinista. Les autoritats de Managua afirmen que Carpio se suïcidà quan s'adonà que l'instigador de l'assassinat de Melida Anaya Montes, dirigent del front guerriller, no era altre que el seu home de confiança.

A CASA ESPEREN DANONE

DANONE

QUESTIÓ
DE BON GUST

Discurs del Papa a l'Associació "Amics de Raoul Follereau"

Els leprosos, protagonistes de l'amor de Crist

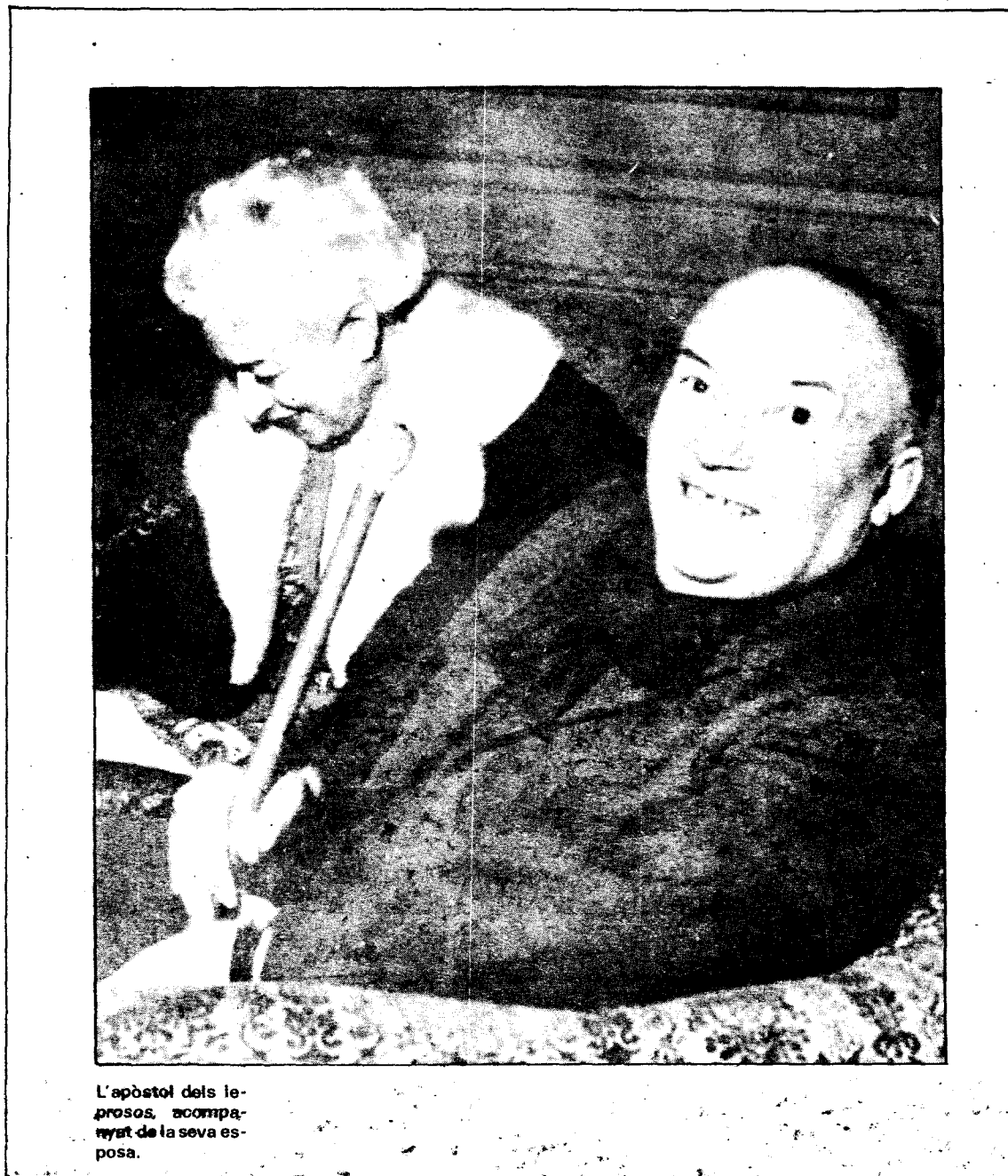
En audiència privada, Joan Pau II va rebre a l'Associació italiana d'amics de Raoul Follereau, el gran apòstol dels malalts de lepra, l'exemple del qual va commoure tot el món. El Papa els adreça el següent discurs:

"Estimats germans i germanes de l'Associació italiana d'amics de Raoul Follereau:

Tinc l'alegria de rebre-us en aquesta audiència i de saludar-vos amb afecte, en el moment en què us heu reunit a Roma per a celebrar la XXX Jornada Mundial dels malalts de la lepra".

La vostra presència evoca en la meua ment l'experiència que vaig viure personalment en contacte amb aquests germans nostres a les llebroseries d'Àfrica i del Brasil, durant els viatges que vaig fer a aquests continents de l'hemisferi Sud. La tragèdia de més de quinze milions de germans nostres afigits pel terrible bacil de la lepra no pot deixar-nos indiferents, encara que aquest bacil, advertit a temps, pugui aïllar-se i vençer's.

He examinat amb interès les informacions que m'heu ofert referents a l'activitat desenvolupada per aquesta Associació per tal de donar suport i mantenir l'obra dels missioners en els principals centres hospitalaris d'Àfrica, Àsia i Amèrica Llatina, mitjançant la tramesa d'ofrenes, de voluntaris, automitjans, medecines i equips sanitaris. És, a més, mereixedor d'estímul tot el que feu per a informar la opinió

L'apòstol dels leprosos, acompanyat de la seva esposa.

pública, sobre l'exacta realitat de la lepra, alliberant-la de les falses concepcions i els prejudicis, que s'han format amb el

pas dels segles, i estimulants a una millor comprensió d'aquest fenomen i a una resposta responsable i concreta per a millo-

rar les condicions socio-sanitàries dels malalts.

Per la seva banda, l'Església sempre ha considerat aquesta

obra com a un sector privilegiat de la caritat que, per manament diví, s'ha d'exercitar, essent la cura dels leprosos un dels signes messiànics de la instauració del regne de Déu (cf. Mt 11,5).

I de fet, a l'Evangelí, Jesús es fa amic i benefactor dels leprosos, els acull, els toca, els cura, actuant de manera contrària a les prescripcions aleshores vigents i que els exclouien de la societat i els condemnaven a la soledat i la marginació, prohibint fins i tot de parlar amb ells.

Escoltem, una vegada més, una breu perícopa de Marc: "Ve a Ell un leprós que suplicant i de genolls li diu: si vols pots netejar-me. Compadit, estengué la mà va tocar-lo, i li diu: Ho vull, queda net! I tot seguit li desaparegué la lepra i quedà net". (Mc 1, 40-42).

El Senyor que féu dels leprosos, podríem dir, els protagonistes de la seva misericòrdia, demana a l'home d'avui el seu esforç per a combatre no solament el bacil de Hansen, sinó també el que encara és més contagiós de l'egoisme que fa desatendre la situació de tants infants, joves, homes, dones i ancians afectats per la lepra, que encara són marginats, abandonats, en l'anonimat i la incúria.

A vosaltres, als vostres col·laboradors i als que us donen suport, i a tots els que propaguen en els nostres dies la preocupació del Mestre per aquests malalts, us expresso la meua complaença, avaluada amb la benedicció apostòlica que a tots imparteixo molt cordialment."

crònica de Roma

XVII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

ROMA (Del nostre corresponent).— El pròxim diumenge dia 15 de maig se celebra la XVII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. Recordant aquesta data, el papa Joan Pau II ha fet públic un missatge que si bé no és un document llarg, si que és molt substanciós. El tema proposat a reflexió és "La promoció de la Pau". El poder de la comunicació i de la informació pot servir eficaçment a la noble causa de la pau, però també pot —recorda el Papa— agreujar les tensions i afavorir noves formes d'injustícia i de violació dels drets humans.

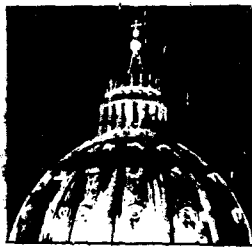
Aquest missatge toc d'atenció, una crida a la responsabilitat de tots els que treballen en els "mass media".

El Papa expressa que, per tal que la comunicació social pugui promoure la pau, s'exigeix "un pla institucional, que garantitzi el recte ús dels mitjans informatius". És necessari el legítim pluralisme, però

"exigeix una sàvia maduració de la consciència", tant en aquells que informen com en els receptors. La informació arbitrària afavoreix les situacions conflictives. Els continguts de la informació promouen la pau "quan eduquen constructivament l'esperit de pau".

El missatge dedica quatre paràgrafs als professionals de la informació. Han d'ésser responsables del seu poder per influenciar l'opinió pública i els mateixos governants. Si els reconeix els drets fonamentals per a l'exercici de la seva funció, els exigeix la superació d'una ètica individualista, així com el servilisme a grups de poder, visibles o ocults, recordant-los els seus deures envers la veritat i el bé comú de la societat. Si els professionals promouen "la informació serena i imparcial" afavoriran l'entesa i el diàleg, reforçaran la comprensió i la solidaritat, i ajudaran la causa de la pau.

F. M.

"EL MESTRE ÉS AQUÍ I ET CRIDA"

(Jn 11,28)

"I MARIA ASSEGADA A PROP, ALS PEUS DEL SENYOR ESCOLTAVA LA SEVA PARAULA"

(Lc. 10,39)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Segons mètode de sant Ignaci en règim d'internat i silenci.

Dates: 28-29 de maig

5-6 de novembre

Informació: Tel. 219 21 20

Barcelona

Organitza: Lumen Dei

Catalunya
Cristiana

C/. Valencia, 244, 2.º Barcelona-7.

Tels. 215/2739 - 2805 - 2433

Vaticà dia a dia

Joan Jaughn, general dels franciscans.

DETENCIÓ DE VINT FRANCISCANS A TXECOSLOVAQUIA

En nom de tots els franciscans del món, el superior general de l'Orde, pare Joan Jaughn, ha enviat un telegrama de protesta al president de Txecoslovàquia per la detenció de vint franciscans txecoslovacs durant la Setmana Santa. Segons informa la Cúria generalícia dels Freres Menors, després d'interrogar-los, la policia txecoslovaca posà en llibertat a quinze religiosos, mentre que els cinc restants han estat empresonats. Les acusacions contra els religiosos són les de costum: "activitat religiosa il·legal". La nova onada de repressió, diu la nota dels franciscans, està relacionada amb el recent document del Vaticà que prohibeix als sacerdots txecoslovacs pertànyer a l'associació governamental Pacem in Terris.

VÍDEO SOBRE EL VIATGE DEL PAPA A ESPANYA

A primers d'abril Televisió Espanyola ha posat a la venda un vídeo sobre el viatge de Sa Santedat Joan Pau II a Espanya, elaborat pels serveis informatius de RTVE, segons Efe. El

vídeo té una duració de cinquanta cinc minuts i recull en forma cronològica els actes realitzats per Joan Pau II en el nostre país, amb una presentació amena i atractiva. El vídeo és una selecció de les seixanta quatre hores que sobre el tema va filmar Televisió Espanyola, la comercialització de la qual havia concedit a Récord-Hogar. Aquesta empresa renuncià posteriorment als seus drets.

LES AUDIÈNCIES GENERALS DE L'ANY SANT

Una novetat particular d'aquest Any Sant és que els pelegrins que vagin a Roma podran guanyar la indulgència del Jubileu particularment en l'audiència general del Papa, que se celebra els dimecres.

Altres actes previstos, ha explicat monsenyor Schierano, president del Comitè per a l'Any Sant, són l'ofici de l'Any Sant, que se celebrarà cada dia en les quatre basíliques de Roma; el Via Crucis, que es practicarà els divendres a la plaça de Sant Pere i a la Basílica de la Santa Seu de Jerusalem; la missa solemne per als pelegrins, els diumenges, a Sant Pere —en llatí— i a les altres basíliques del jubileu, i el Sant Rosari, que es resarà els dissabtes a la plaça de Sant Pere.

EL PATRIARCA ORTODOX D'ARMÈNIA VISITA ROMA

ROMA.— Per primera vegada en la història, un "catholicos" (patriarca) armeni ortodox i un grup de bisbes de la seva Església han participat el diumenge en una missa papal, en la qual foren encarregats de

cantar el "Sanctus" en la seva pròpia llengua litúrgica.

El fet tingué com a marc una parròquia de la perifèria romana, Sant Felip "alla Borgata Veientana", on el papa Joan Pau II realitzà una visita pastoral a darrera hora de la tarda.

A la missa, que fou oficiada pel Pontífex en un camp al costat de la petita església parroquial, hi assistiren el "catholicos" de Cilícia (resident en el Líban, Karekin II), i els membres del sèquit que l'acompanya aquests dies en la seva visita a la Santa Seu, i monsenyor Ramon Torrella Cascante, vicepresident del Secretariat per a la Unió dels cristians i arquebisbe electe de Tarragona.

En l'oració dels fidels va resar-se, entre altres intencions, pel "catholicos" i per l'Església d'Armènia. El "catholicos" que rep especials honors litúrgics durant la missa, pujà a l'altar al final del ritus, abraçà el Papa i ambdós impartiren la benedicció apostòlica.

L'ESCOLA CATÒLICA, DRET FONAMENTAL DE L'HOMME

"L'escola catòlica no pot ésser suprimida en els països lliures, sense que això constitueixi un greu atemptat als drets fonamentals de l'home", ha dit el papa Joan Pau II als 17 membres del consell de la Unió Mundial de Mestres Catòlics. Els governs que accepten i sostenen l'existència de l'escola catòlica —afegí— mereixen elogis i suport.

Monsenyor Angel Suquia nomenat recentment arquebisbe de Madrid per la Santa Seu, conversant amb Joan Pau II a la basílica de Sant Pere de Roma.

El Papa ha dit també que "en tot país que es diu democràtic i, per tant, compromès en el respecte absolut de les consciències, el pluralisme escolàstic, deixant de banda baralles anacròniques, ha de trobar la via mestra i oferir als ciutadans una gamma d'institucions escolàstiques corresponents a les opcions profundes i sagrades de les consciències humanes, pel bé comú general de tot poble".

POLÒNIA PREPARA LA VISITA DEL PAPA PEL JUNY

Representants de l'Església i de l'Estat s'entrevistaren a Varsòvia per preparar la visita del Papa. El papa visitarà Varsòvia, Czeszochowa, Ponzan, Wrocław i Cracòvia, així com els santuaris de Niepokalanov i Piekary. El govern desitja alguns canvis per raons de seguretat.

Consagrà els bisbes del Palmar de Troya

Ngo-Dinh-Thuc, altra vegada excomunicat

Una nota de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, datada el 12 de març i publicada per la sala de premsa de la Santa Seu, fa públic que l'arquebisbe Pere Martino Ngo-Dinh-Thuc, vietnamita i resident a França, ha incorregut altra vegada en excomunió per haver conferit il·lícitament ordenacions episcopals i sacerdotals el 1981 a Múnic, afirmant que la seu apostòlica estava vacant i que per això li corresponia a ell, com a bisbe, assegurar la continuïtat de l'Església de Roma per a la salvació de les ànimes.

En la nota de la Congregació per a la Doctrina de la Fe es recorda que monsenyor Ngo-Dinh-Thuc havia incorregut en el mateix tipus d'excomunió l'any 1976 per haver consagrat bisbes i sacerdots il·lícitament en el Palmar de Troya, província de Sevilla. En aquella

Monsenyor Ngo-Dinh-Thuc.

ocasió, el prelat havia demanat i obtingut l'absolució reservada de manera especialíssima a la Santa Seu.

Les noves ordenacions a que es refereix l'actual document d'excomunió són les episcopals del dominic francès M. L. Gue-

rard des Lauriers i dels sacerdots mexicans Moisés Carmona i Adolfo Zamora. Per la seva banda, Moisés Carmona ha ordenat bisbes els sacerdots mexicans Benigno Bravo i Roberto Martínez, i el sacerdot nord-americà Jordi Musey.

La nota de la Congregació per a la Doctrina de la Fe recorda que, segons el dret canònic, els preveres ordenats il·lícitament són "ipso facto" suspesos en el sacerdoci, essent irregulars les accions sacerdotals realitzades per ells. L'Església no reconeix aquestes ordenacions i els fidels queden advertits quant a la participació o afavoriment en qualsevol forma de les activitats litúrgiques o qualsevol tipus de coses dutes a terme per les esmentades persones.

M. G.

El passat mes de març se celebrà el lliurament oficial al Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, a la seu del Departament d'Indústria i Energia, de la pintura a l'oli, de l'artista Gabriel Poch Sabarich, anomenada "ENERGIA", i que ha estat utilitzada com a coberta del "Llibre blanc de l'energia a Catalunya".

El Conseller d'Indústria i Energia, Vicenç Oller, rebé aquesta pintura, la qual passa a formar part del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

Gabriel Poch Sabarich, l'artista, rebé un exemplar de l'esmentat llibre, amb dedicatòria d'agraïment del president Jordi Pujol i del Conseller d'Indústria i Energia.

Girona

En un clima de gran participació i fe

"Vers les fonts de la vida": 1.000 joves celebraren la Pasqua Jove 83 a Besalú

BESALU.— Des de fa set anys, la Delegació de Jovent del bisbat de Girona convoca anualment els joves per a la celebració de la Pasqua. El dissabte, 2 d'abril, la vigília pasqual, el poble de Besalú fou el lloc de concentració dels joves que feren cap a la Pasqua jove, que enguany porta com a lema "VERS LES FONTS DE VIDA".

Els primers anys la Pasqua Jove tingué lloc sempre al santuari del Collell, fins l'any passat, que fou a Santa Coloma de Farners. La modalitat que se li dona aquest any representa una novetat en referència a anys anteriors, puix que s'han organitzat tres columnes que conflueixen a Besalú el captaid.

Les tres columnes o rutes sortiren dels pobles veïns de Palera, Maià de Montcal i Beuda. Un cop arribats a peu a Besalú, tingué lloc la celebració litúrgica de la Vetlla Pasqual, presidida pel bisbe Jaume a l'església de Sant Pere. Tot seguit hi hagué un festival de cançons i danses populars.

Com cada any, existia una idea mare que conduí el fil de les activitats i que fou també el substrat que s'ha tingut en compte per a la preparació de cada ruta.

Tres simbolismes

"Vers les Fonts de Vida" és el lema que evoca tres simbolis-

mes importants que actuaran d'idea de base:

—**L'aigua:** en el programa de presentació de la Pasqua s'explica el simbolisme de l'aigua en termes com aquests:

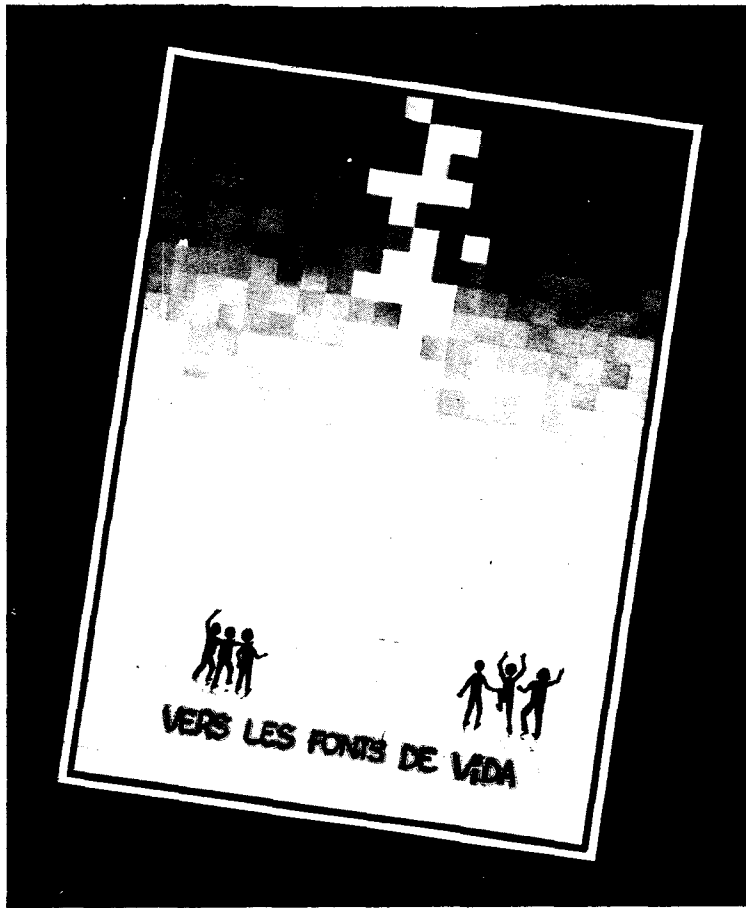
"Rica i senzilla, dòcil i indomable alhora, l'aigua corre, s'escapa sadolla, neteja, abeura, renova, atreu i espanta; es dona a vessar i no pertany a ningú. L'aigua és signe de vida. Signe de calma i signe de vigor.

Anar a les fonts de vida no és pas tan sols, anar riu amunt, mirar enrera. És mirar què ens fa viure avui i vers on volem anar. Mai el riu no és tan fidel a les seves fonts com quan desemboca en el mar.

Per això eren convidats a posar-se en ruta vers la vida, una vida de debò renovada. Amb calma i amb vigor."

—**La ruta:** una ruta no fou ni un passeig ni una excursió banal. La ruta té tota una mística que evoca el camí de la vida, fet amb altres companys. El petit grup de ruta tindrà vida pròpia, però no serà independent dels altres molts grups. Les paraules i qüestions del carnet de ruta seran simplement una pauta que projecti a la vida concreta les vivències dels grups.

—**Besalú:** "Bressol ancestral de les nostres comarques", Besalú fou el gresol actual on es vessaren les tres rutes de joves. Els monuments venerables de

Besalú evocuen tot un sentit d'arrelament a la terra. Una terra que no és pas millor que les altres, però que és la nostra, el marc del nostre avenç. Les pedres a Besalú, fa molts anys que hi són fundades; la idea d'antiguitat i de fermesa de les pedres de Besalú ajuda a identificar-nos, i contrasta molt bé amb la idea de l'aigua que no hi és contrària, sinó germana, amb el

que té de dinamisme, de grautitat, de flexibilitat enjogassada. L'expressió "ferms com les pedres", i dinàmics com les aigües" podria recopilar el sentit de fons.

Tres rutes per edats

Tres rutes diferents els joves fins a la Pasqua de Besalú.

—Els joves de 16 i 17 anys es trobaren a quarts de quatre de la tarda a Palera. La ruta fins a Besalú fou feta en forma de joc, amb un seguit de proves on es conjuminen la reflexió, la gresca i el compartir.

La preparació d'aquesta ruta ha anat a càrrec de la comarca de La Garrotxa.

—Els joves de 18 i 19 anys sortiren de Maià de Montcal. Prèviament, a l'església del poble havia tingut lloc la projecció d'un àudio-visual muntat per joves de la comarca de La Selva, que junt amb els del Maresme han estat els encarregats d'elaborar aquesta ruta de 18-19 anys. Es pararen a l'ermita de Sant Prim que es troba al camí antic de Besalú; en aquesta ermita hi ha un pou interior, idoni per llegir-hi el text evangèlic d'aquella Samaritana que anava a pouar aigua i que es trobà amb Jesús.

—Els joves de 20 anys en amunt començaran el camí a Beuda. L'havien preparat els de l'Empordà, i ho han centrat en quatre punts de ruta: "Mirem l'aigua que bevem"; "Quin gust té la nostra aigua?"; "Qui coneix una font...?"; "Compartim l'aigua que tenim".

—En els carnets de ruta hi havia textos diversos i qüestions que ajudaven a la reflexió i a la compartició tot fent camí.

L'arribada de les rutes a Besalú estava prevista a les 8 del vespre.

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Tel. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS

ADREÇA

POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

Anglès i Quart escenifiquen el drama sacra

Girona, de fa una colla d'anys, va deixar de fer la "Passió", en el seu esplèndid Teatre Municipal. Fou una veritable pena.

Actualment, dos pobles representen des de fa algunes quaresmes el drama sacre, si bé en dos estils ben diferents. Ens referim a Anglès i a Quart.

Anglès ha representat, també enguany, la "Passió" sota un text de mossèn Josep M.ª Pont, que fou uns anys vicari de la parròquia. Tot ell molt pla i molt entenedor. Moltes vegades diríeu que els quadres no són altre cosa que un girar fulls de l'evangelí.

L'escenari del Centre Parroquial és una miniatura, però l'ambient és molt acollidor i íntim.

L'espectacle es representa amb molta dignitat i perfecta

interpretació. Endavant, i per a molt anys, amics d'Anglès.

A l'entorn de l'església parroquial, alçada sobre d'un turó, la joventut de Quart hi ha muntat diferents escenaris on es succeeixen retalls de la vida de Jesús.

La Passió de Quart és muntada sota el text musical de "Jesús Christ Superstar" interpretat pels mateixos músics i veus originals que li donaren fama a Londres. Amb una netedat estereofònica total, i amb una força i vigor de reproducció musical, que arriba al fons de l'ànima.

Podríem pensar que ens trobem, doncs, davant d'un estil de teatre conegut, fins i tot a través del cine, però ens enganyaríem.

La força, l'art i l'esperit són totalment inèdits.

I gràcies als excel·lents dots del director del muntatge, Senyor Narcís Ferrer, persona vinculada de fa anys en les expressions artístiques de Girona, amant de l'art cristià i gran amic de la joventut.

Alhora ha escrit uns apropiats comentaris que fan la funció de narració en els intervals i ajuden l'espectador a seguir, a peu dret, pas a pas, la vida, passió, crucifixió i resurrecció de Crist. Del nostre Crist que des de Bach a Lloyd Webber i Rice ens l'han fet vibrar, ben endins, sobre les ratlles-fredes d'un pentagrama.

Francesc A. Picas

Barcelona

Un ampli ventall d'institucions diocesanes de Barcelona aporten una resposta a aquesta problemàtica

La dona marginada i l'avortament

BARCELONA.— Un bon nombre d'institucions al servei de la dona amb el suport del Secretariat diocesà de Pastoral de la Marginació, han volgut afirmar el valor de la vida com un bé absolut i desitgen renovar la seva voluntat d'ajuda a totes les persones a qui l'embaràs pot representar especials dificultats i pensen en l'avortament com a solució adequada.

Parlen des d'una opció evangèlica que defensa la vida humana, fins i tot la més feble, com un do de Déu i a la vegada condemnen les situacions d'injustícia de la societat i el procedir dels qui per omissió no creen aquelles condicions socials que facin innecessari el recurs a l'avortament.

Així, les institucions que al capdavant es detallen, presenten aquests tres punts de reflexió:

1er. La dona marginada a causa de la injustícia d'una societat de rics i pobres i que busca avortar, no pas per menyspreu a la vida sinó com a solució a una situació angoixosa, té dret a una resposta efectiva i realment humanitzadora en la seva situació, i aquesta no és certament l'avortament.

2on. En una societat que no més té bones paraules, però tanca portes i butxaques a aquelles dones que en situacions extremes de pobresa i inseguretat es veuen obligades a considerar l'avortament com a única solució, cal reconèixer l'angoixa brutal que els produeix aquesta decisió.

L'actual situació ambiental d'opinions radicalment enfrontades, en les quals s'hi barregen interessos, ideologies i raons polítiques que no tenen en compte ni connecten amb el valor, sentiment i motivacions, d'aquestes dones concretes, ni amb les seves situacions, no és pas la millor per a facilitar-les-hi una decisió que ha de ser personal.

La dona, per a poder prendre una decisió personal, lliure i responsable, té dret a que se li ofereixin veritats objectives que l'ajudin a descobrir el valor ab-

solut de la vida humana, i a rebre de la societat les ajudes pertinents per a dur a terme el seu embaràs amb tota dignitat.

3er. Volem denunciar el perill que l'actual projecte de llei es converteixi, pràcticament, en justificació de tota mena d'avortaments motivats per la frivolitat o la irresponsabilitat.

Creiem que, d'acord amb les declaracions del nostre senyor Cardenal, caldria "una revisió de les sancions penals, imposades als autors de l'avortament provocat, en el sentit de la seva entitat i de la seva qualitat. Perquè està d'acord amb la justícia tenir present a més de les causes agreujants, les atenuants, que en alguns casos poden reduir la culpabilitat i el dol".

Aquestes institucions de la Diòcesi de Barcelona, conseqüents amb aquests criteris, oferim a qualsevol dona o noia que ho necessiti, un conjunt de serveis per atendre les necessitats de les diverses etapes i situacions de l'embarassada i de la mare, casada, soltera o separada, sense excloure'n aquella que hagi decidit avortar, encara que no puguem ajudar-la en el fet concret de l'avortament.

Relació d'institucions i serveis

Serveis d'acolliment, orientació, informació i allotjament:

A.C.I.S. S.J.F. "Serveis de la Joventut". C/. València, 273, 1er. B-9. T. 215 56 26. Centre d'acolliment i orientació personalitzada, atès per assistents socials, metges, advocats, etc. Informació de serveis existents i possibles ajudes.

Legió de Maria. T. 217 61 33 i 218 59 83.

Acolliment, acompanyament i orientació als diversos serveis i ajudes.

Assistència mèdica:

Hospital de St. Joan de Déu. Ctra. d'Esplugues, s/n. B-34. T. 203 40 00.

Planificació familiar, diagnòstic, seguiment i part.

Residències per a embarassades i mares:

A.C.I.S. S.J.F. "Casa de la Jove". C/. València, 273, 1er. B-9. T. 215 56 26.

Allotjament d'emergència, en espera de places a "maternals", a noies gestants i mares soles, amb infants o sense.

Allotjament i atenció postpart a dones que hagin deixat el fill en adopció.

Villa Teresita. C/. Palafolls, 15. B-17. T. 203 88 68.

Acull dones majors de 18 anys, des de la gestació fins els 18 mesos del fill.

Maternal Santa Eulàlia. C/. Plantada, 1-5. B-17. T. 247 39 64.

Acull durant la gestació i fins que el fill té 3 anys.

Llar Santa Isabel. C/. Llober i Vall-Iloera, 12. B-32. T. 236 39 57.

Acull durant la gestació i fins que el fill té 2-3 anys.

Aquestes residències acullen dones i noies, solteres o casades. Es demanen unes condicions normals de convivència. Les condicions econòmiques depenen de les possibilitats de treball. Es fan càrrec de les atencions mèdiques i del part.

Assessorament legal:

Qualsevol d'aquestes institucions orientarà adequadament

aquelles mares que optin per deixar el seu fill en situació de guarda i custòdia o d'adopció.

Guarderies i residències temporals per a infants:

Guarderia de la Sagrada Família. Baixador de Vallvidrera. T. 204 78 03.

Admet nens des de 4 mesos fins a l'edat escolar. Horari: 8 a 17. Preu. 2.500 ptes.

Guarderia Santa Eulàlia. C/. Plantada, 1-5. B-17. T. 247 39 64.

Admet nens fins els 3 anys. Horari: 7.30 a 18.

Les religioses del Bon Pastor (C/. Bosc, 2. B-17. T. 203 89 63) i les Filles de la Caritat (C/. Provença, 24. B-29. T. 250 90 08) que treballen en institucions civils al servei de la dona, s'adhereixen a aquesta veu i a l'oferiment d'ajuda.

Tots nosaltres ens comprometem a intensificar i adequar al màxim els nostres serveis; oferim la nostra disponibilitat a coordinar-los amb els existents, i donarem suport a les iniciatives que sorgeixin de cara a promoure aquells que encara falten. Tot això amb la finalitat de poder oferir una atenció continuada a la dona, que vagi del diagnòstic de gestació fins a la reinserció social de mares i fills que ho desitgin.

Uns serveis urgents a promoure

Aquells serveis que creiem més urgents de promoure, per tal que aquella atenció continuada sigui un fet, són:

—Residències familiars per a mares embarassades amb més d'una criatura.

—Serveis que cobreixin l'atenció diurna dels infants de 2 a 6 anys, i també guarderies d'horari flexible o permanent, ja que les residències maternals existents només atenen mares amb infants fins a 2-3 anys, i per altra banda l'escolaritat gratuïta i obligatòria no comença fins els 6 anys.

—Residències per a mares i fills d'aquestes edats, cas de ser necessàries.

—Serveis d'assessorament sobre possible investigació de la paternitat i obtenció de subsidis.

—Sol·licitud a l'administració de subsidis i ajudes per a la mare sola amb fills menors.

—Serveis d'orientació personalitzada, en els que s'ajudi la noia o dona a reflexionar profundament a nivell de consciència.

pensant-ho bé

"El que poc costa, poc dol"

El nostre país en què la institució de "l'hereu" ha estat i, en bona part és encara, l'anella entre generació i generació, ha estat també molt sensible als comportaments de l'hereu. Aquest, després de la mort dels progenitors, podia, o bé donar solidesa al llegat, fer perdurable el nom de la casa pairal i l'honorabilitat de la nissaga, o bé tirar-ho tot per la finestra.

És clar que, diguem-ho tot, en més d'un cas l'hereu les passava magres, vivint com en camisa de força reprimint el seu propi tarannà, per no desvetllar les ires dels progenitors, tot esperant l'herència. Ai, el diner, quines coses ens fa fer!

El més gruixut, i tema prolífic d'històries i llegendes, xafarderies i dites, eren les disbauxes del fatxenda hereu escampa. Vès, ¿què hi feia tot aquell diner caigut del cel aturat a les arquès? "Sant Pancràs, salut i feina pel nostre braç... i trobar qui la faci". Perquè ell, allò que se'n diu "ganes de treballar", res de res. Li plaïa molt més "l'ofici de burgès, menjar, jeure i no fer res".

Dit i fet i... avall que fa baixada! Una vegada més, amb l'esglai, més o menys real o simulat, d'oncles, tietes, veïnes i coneguts es feia realitat allò de: "Pare estalviador, fill malgastador". Costa poc ésser pròdig amb el treballat i suat pels altres. Però, ja se sap, "mà foradada, bossa escudada". "Bon viure i no treballar, no pot

durar". Anar-se'n a dormir "a las quinientas", llevar-se a misses dites i estirar més el braç que la màniga, ja es veu venir que ha de tenir mala fi: primer novel·la barata, després tragèdia familiar, i àdhuc social.

Fa pocs dies vàrem visitar una vila. Hi ha atur. Fallides i suspensió de pagaments estan a l'ordre del dia. Però mireu un fet curiós i significatiu: les indústries que encara aguanten són les menades per persones de certa edat. Lluiten com feres per salvar allò que, amb tant de sacrifici, els ha costat una vida. Els joves hereus, molt d'staff, de planing, de marketing i presumir d'executiu; però la crisi ha executat ja a molts d'ells.

Parlem de cada un de nosaltres. Tots som hereus. Hereus d'uns boscos i muntanyes que maltractem, d'unes ciutats i viles que embrutem, d'una llengua que malparlem, d'una fe de la que apostatem. Ai, que poc dol, el que poc costa!

Hem de ser bons hereus. Sovint ens comportem com hereus mimats i capriciosos que no valorem, ni el llegat cultural i social que hem heretat de les generacions passades, ni la gràcia i el do meravellós de la fe que hem rebut de l'amor infinit de Déu.

Bo és saber desprendre'ns a temps de la faramalla, però solament la fidelitat a l'essencial és garantia de futur.

Xesc Soliu

RESIDENCIA GERIÁTRICA
"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Únicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

Solsona

Pasqua a l'Hospital de Tàrraga

El dia 3 de març una explosió trastornava l'Hospital, despertava el barri i deixava Tàrraga sorpresa i trista.

Les conseqüències d'aquell sinistre a uns els va afectar més de prop que a d'altres, però tots hi hem perdut molt i tots hem compartit el dolor plorant i pregant.

Aquell matí, com mai, ens vàrem sentir pobres, desvalguts, impotents, i com mai, generosos, solidaris i disposats a tot per a reparar el que seria irreparable.

Les primeres notícies, el diagnòstic més elemental era tan greu que el cor no ho volia o no ho podia creure.

La temença es va confirmar. Tres vegades l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba va omplir-se de targarins, de monges i capellans que volien testimoniar amb la pregària l'afecte i l'agraïment a les germanes SOCORRO, JULIANA i a JOSEFINA ORPI, i alhora fer companyia a llurs familiars.

I ara què?

Aquesta contrarietat és certament una pàgina ben penosa de la història del nostre Hospital que

no podrem oblidar, però perquè som creients la volem interpretar i viure des de la fe Pasqual.

El matí de Pasqua, uns àngels digueren a les dones: "Perquè busqueu entre els morts, aquell que és viu? No hi és aquí: ha ressuscitat".

Aquesta és la nostra Llum. No cal anar al cementiri. Allà no hi ha ningú, només les despulles, allò que el foc podia destruir. El seu esperit no hi és al cementiri, el foc no el podia apagar només el va revifar.

Per això celebrem Pasqua a l'Hospital, per retrobar el seu esperit, per descobrir amb la sorpresa de la fe, que viuen.

L'esperit de la germana SOCORRO era una fe vital. Creia profundament i de manera pràctica, que Déu és amic de la vida. A l'Hospital tot es feia i s'organitzava per a mantenir viva la il·lusió de viure.

"Va viure i va morir pensant en els altres."

La JOSEFINA ORPI servia des del silenci, amb un respecte total a l'altre. Incapaç de fer mal a ningú i temerosa de molestar, sorprenia amb aquesta pregunta: "Què he fet malament de dir això?".

La germana JULIANA era l'exemple de la vitalitat, de la força, una força plena de tendresa. Sorprenia la seva capacitat de treball. Portava responsablement el rebost i la cuina amb eficàcia. Altres servien el menjar, però tenir-lo a punt sempre era mèrit seu. Un mèrit del que mai havia presumit.

"Amb la seva mort, va coronar una vida de testimoniatge."

Enlloc com a l'Hospital, podem retrobar el seu esperit:

—Aquí hi ha els records vius, els signes de la seva estimació.

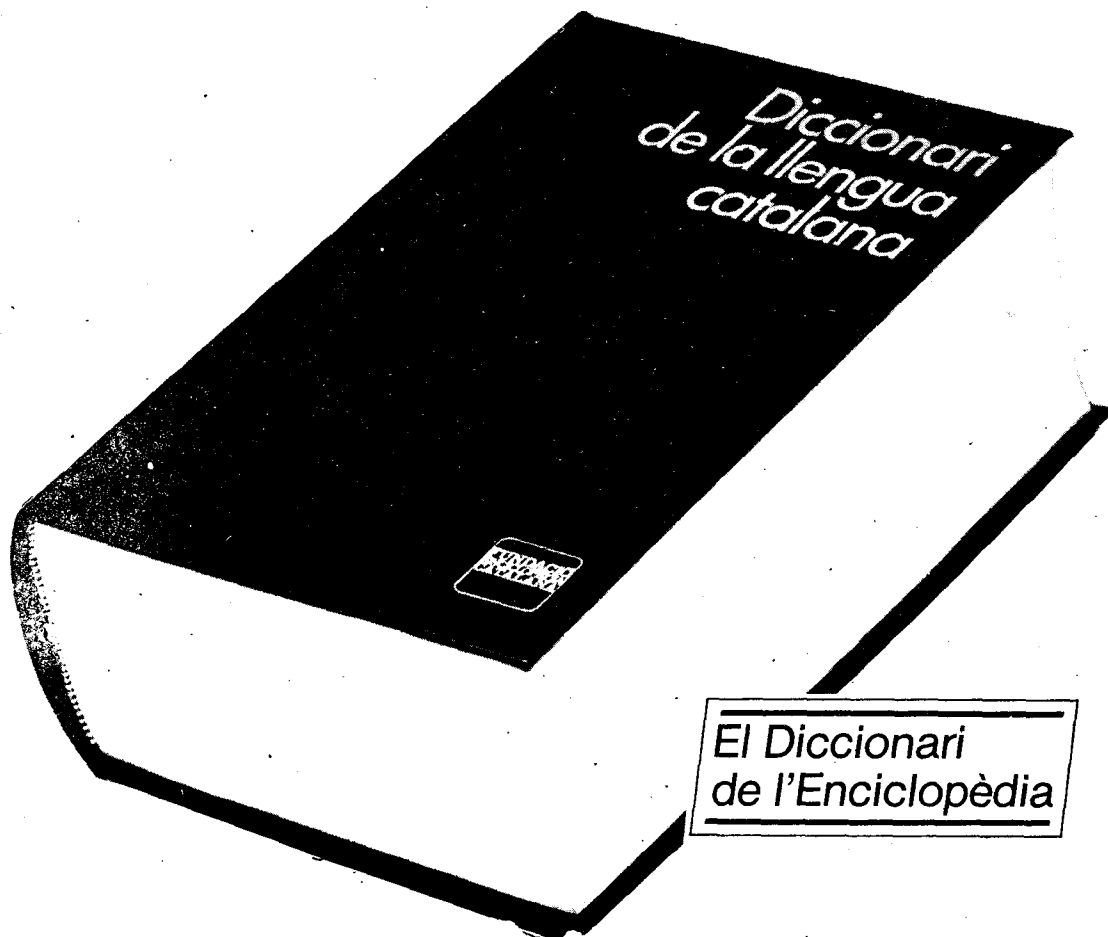
—Aquí hi ha els residents i les germanes que guarden el record d'aquella hora que va culminar la seva entrega.

—És aquí on podrem veure que el teu esperit viu en altres rostres, que la força de la Fe i la tendresa de Déu, arriba a través d'altres persones a tots els indrets de la vida de l'Hospital.

Enlloc com aquí, doncs, podem celebrar la Pasqua, el triomf de l'esperit, el triomf de la vida; per això no hi podia faltar l'Al·leluia dels caramellaires.

Mossèn Josep Garriga i Sampons

DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA

El més actual i el més complet de tots els diccionaris de llengua catalana.

Amb totes les modificacions i noves incorporacions lexicals establertes per l'Institut d'Estudis Catalans.

Resultat de més de 15 anys de treball dels nostres equips lexicogràfics.

- 80.000 entrades lexicals
- Enquadernació en simil·la pell i lletres estampades en argent
- Models de conjugació regular i irregular
- 1 volum de 27,8 x 18 cms.
- 1.680 pàgines a 3 columnes de 225 ràtilles

De venda a totes les llibreries

Enciclopèdia Catalana, S.A.
Avgda. Diagonal, 357 - Barcelona-37

Urgell

En el 75è aniversari de l'esquí a casa nostra

La Mare de Déu de Núria, patrona dels esquiadors catalans

LA SEU D'URGELL.— La Verge Negra del Pirineu català des d'ara no solament serà venerada com a Patrona pels cristians de la diòcesi d'Urgell, sinó que també els esquiadors catalans l'han proclamat advocada particular dels qui practiquen l'esport de la neu. La causa és ben justificada, perquè fa 75 anys que s'inicià la pràctica de l'esquí precisament prop del secular santuari marià. Concretament el telecabina del Pic d'Àliga va ser el primer muntatge d'aquest ordre instal·lat en tot l'Estat. Els esquiadors de Catalunya han volgut festejar aquest esdeveniment, per això el diumenge dia 10 d'abril s'aplegaren a la Vall de Núria per a celebrar els 75 anys de l'esquí a Catalunya i proclamar la Verge Bruna Patrona dels qui practiquen l'esport blanc. Cal adonar-se que no es tracta d'una declaració oficial i solemne de l'Església, sinó d'una proclamació popular.

De bon matí arribaren a l'esplanada del Santuari autoritats i esportistes: el bisbe d'Urgell, president de la Federació Catalana d'Esquí, alcaldes de la Vall de Ribes, president de Ferrocarrils de Muntanya i una presència significativa, la del tinent general Gutiérrez Mellado, invitat d'honor. Monsenyor Martí presidí la concelebració eucarística a l'esplanada del Santuari. Acabada la solemne litúrgia tingué lloc l'ofrena floral a la Verge per part de clubs esportius i entitats representatives del país. Després s'oferí un dinar de germanor a tots els assistents: mongetes amb botifarra per a tothom. A la tarda el Sr. president de la

Diputació de Girona clogué solemnement els actes dels 75 anys d'esquí, que s'havien iniciat el dia 19 de març.

Celebració juvenil de la Pasqua

Les celebracions juvenils de la Pasqua van arrelant també en la diòcesi. El Moviment de Joves Cristians d'Urgell ha celebrat enguany, al col·legi diocesà "Pius XII" de Tremp, l'edició sisena de les seves celebracions pasquals. Enguany s'hi han aplegat un centenar de joves de diferents poblacions del bisbat: Balaguer, Artesa, Bellvís...

El dijous sant han organitzat un treball de reflexió per grups sobre diferents temes: l'home, l'amor, l'ideal... Al capvespre han participat en la celebració eucarística, acte central de la diada, i en l'homilia participada han donat a conèixer els resultats del treball dels grups. Han organitzat també un lavatori de peus, que en aquest cas ha estat de mans, com un signe de la pròpia ofrena al servei dels companys.

El divendres sant han iniciat la diada amb la participació en un Via-Crucis que ha sortit de la població de Llimiana; els joves expliquen les estacions i les seves vivències personals fins a arribar a l'església parroquial del poble on té lloc una celebració del perdó. Els joves dipositen la pedra dels seus pecats en la nau del temple on amb les altres pedres es va formant la creu de Jesús.

Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria

Celebració de l'Assemblea Anual

Reglament i devoció

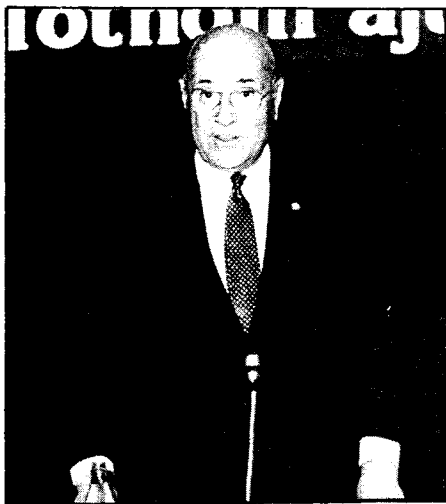
El passat dia 24 d'abril, a la Sala d'Actes del Palau de Congressos de Montjuïc, se celebrà l'Assemblea anual reglamentària de l'AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA. Reglament i fervor —le lletra i el seu esperit— s'unien una vegada més sota la crida del mutualisme. Un mutualisme exemplar que, al llarg de 81 anys, ha satisfet i vigoritzat les necessitats de previsió de la nostra societat, adequant-se a les exigències de cada època i respectant els valors socials més arrelats. Evidència palpable d'aquest comportament és l'interès i entusiasme que predomina en les assemblees anuals de l'Entitat.

Obertura i aprovació de l'Acta

El President de l'Entitat, senyor Ramon Nicolau Casellas, i els membres de la Junta Directiva constituïren la mesa de l'Assemblea. Formulades les prescripcions reglamentàries, el senyor President adreçà unes cordials paraules als assembleïstes, agraint-los la seva assistència i animant-los a continuar la seva valuosa tasca mutualista. El Secretari General, senyor Joaquim Pujol Baylach, llegí l'acta de l'assemblea anterior, que fou aprovada a continuació.

Memòria de l'Exercici de 1982

Seguidament, la Secretària de la Junta Directiva, senyoreta Maria Montserrat Serrallonga Sivilla, inicià la lectura de la Memòria de l'Exercici del 1982, extens document que recull el batec de l'Entitat i detalla totes les seves activitats. Féu menció expressa i nominal dels Socis de Mèrit que, en nombre de 57, han assolit aquest títol durant l'any, i detallà les xifres lliurades pels diferents socors que presta l'Entitat.

Després de l'aprovació de la Memòria, el senyor Ramon Nicolau pronuncià la seva acostumada i esperada glossa. En esmentar el nombre d'associats, considerà satisfactori l'increment respecte a l'exercici anterior. Malgrat les tensions econòmiques i socials —afegí— l'Agrupació continua la seva infatigable missió mutualista recolzada en la sòlida estructura dels seus principis constitutius, la seva fidelitat a l'esperit fundacional i la seva ingent massa social. Acabà insistint en la pràctica del proselitisme, al qual qualifica com a insubstituïble generador de la dinàmica de l'Entitat, i que ha d'ésser, sobretot, objectiu i dedicació indeclinable dels socis.

Socis d'Honor

Aquest capítol de l'Assemblea, que passa entre aplaudiments, felicitacions i paraules d'admiració és, precisament per la seva fervorosa exteriorització, un exponent testimonial de l'expansió de l'AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA. El títol de Soci d'Honor condensa una incommensurable tasca proselitista, mantinguda desinteressadament durant molts anys. Durant el passat exercici es feren mereixedors de tan alta distinció els següents mutualistes:

—Senyora Maria Isabel Escudé i Mateu, de Barcelona.

—Senyora María Pilar Maldonado i Rodríguez, de Vilafranca del Penedès.

—Senyora Maria Dolors Margalef i Masip, de Reus.

—Senyor Joan Morera i Blanch, de Sant Joan les Fonts.

—Senyor Salvador Nadal i Lluch, de Poble de Segur.

—Senyora Maria Carme Parera i Civit, de Valls.

—Senyor Jaume Rubio i Romero, de Vilafranca del Penedès.

—Senyor Joan Tapias i Balell, d'Arenys de Mar.

—Senyor Antoni Vers i Torras, de Manresa.

De mans del senyor President i membres de la Junta Directiva, reberen els Diplomes i Ensenyes d'or, entre els afectuosos aplaudiments dels assembleïstes.

Estat de Comptes i Pressupostos

El senyor President va sotmetre a la consideració de l'Assemblea l'Estat de Comptes, de l'Exercici i la previsió pressupostària per a 1983. Després de la seva exposició, els dos rengles foren aprovats per unanimitat.

Menció especial per la seva extraordinària aportació de socis, rebé el senyor Salvador Roca i Carreras. Ja que ja l'havia obtingut en altres exercicis, i davant l'entusiasme de l'Assemblea posada dempeus, fou invitat a l'estrada per a rebre la felicitació personal del President i dels membres de la Junta Directiva.

Renovació de vocals

Calia renovar, d'acord amb les normes reglamentàries, diverses vocalies de les Juntes Directiva i Consultiva. Per a la Junta Directiva, per cessament de la senyora Maria Teresa Roca i Tutau i el senyor Jaume Cabaní i Tuset —aquest últim per cessament voluntari—, foren elegides les senyoretes Maria Dolors Esteve i Mercadé, i Berta M. Rodríguez i Callao. Per a la Junta Consultiva, per haver exhaurit el seu mandat els senyors Joan Grau i Tarruell i Joan Hospital i Bartrés, foren designats els senyors Francesc Brugués i Ruhí i Joan Boix i Banegas.

Precs i Preguntes

Aquest torn va resultar particularment animat, reflexe, per altra part, de la inquietud suscitada per l'actual conjuntura socio-econòmica de la nació i, per altra, per l'interès que els assembleïstes demostren pel desenvolupament de l'Agrupació. A les nombroses intervencions donaren resposta satisfactòria el senyor President i altres membres de la Junta Directiva.

Acabat l'Ordre del Dia, el senyor Ramon Nicolau i Casellas anuncià la celebració, el dilluns dia 25, d'un Acte Eucarístic a la Parroquia Basílica de Santa Maria del Mar en sufragi dels associats i empleats finats. Després de reiterar el seu agraïment als assembleïstes presents i a tots els socis, donà per acabada l'Assemblea anual de l'AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA.

La problemàtica del poble gitano, avui

Amb motiu de la celebració de les "II Jornades de Pastoral Gitana", el nostre col·laborador Cristóbal López pogué parlar amb monsenyor Casares, president de la Comissió Episcopal de Migracions, i amb el sacerdot Pedro Puente, director del Secretariat Nacional Gitano.

Les dues entrevistes ens permeten veure quina és la situació d'aquest important sector de la nostra societat. Publiquem també les conclusions de les esmentades Jornades, celebrades el mes de març a Alcobendas (Madrid), amb assistència de gitanos, sacerdots, religiosos i seglars que es dediquen al treball pastoral amb el poble gitano.

Pedro Puente, director del Secretariat Nacional Gitano

"L'Administració és qui pot resoldre els problemes"

Pedro Puente, sacerdot de la diòcesi de Lleó és l'encarregat des de fa dos anys de la direcció de l'Apostolat Gitano. Atén a tot i a tothom. També per a nosaltres troba un foradet.

—Pere, com està organitzada l'Església espanyola de cara a l'evangelització i a l'atenció religiosa del poble gitano?

—Com a punt de partida a cada diòcesi hi hauria d'haver un Secretariat Gitano amb un sacerdot, religiós o seglar compromès en la pastoral gitana que coordinés totes les activitats. Dic com a punt de partida perquè no a totes les diòcesis passa això. Després els Secretariats Diocesans ens coordinem en una organització que contempla el mapa autonòmic, partint d'unes zones els delegats de les quals integren amb mi l'Equip Nacional.

Aquest Equip planifica, recull les inquietuds de la base i procura tornar-les a dur a la base. Aquest és el nostre sistema de coordinar-nos.

—Quin paper juguen les autonomies en tot això?

—Durant aquests anys hem descobert la necessitat de tenir-les molt en compte, perquè en els gitanos hi ha dos aspectes: una integració en els serveis socials per a resoldre les seves grans necessitats i mancances i un altre problema que és la integració cultural.

Per això entenem que en la planificació d'aquests serveis socials i culturals han d'estar presents els gitanos. No n'hi ha prou amb donar-los vivendes; s'ha de veure, per exemple, quin tipus de vivenda. No es tracta només de donar treball al gitano, sinó de veure quines

aptituds té pel treball i potenciar-les.

—Ja hi ha alguna cosa d'aquestes?

—Ens està servint d'exemple d'aquesta presència del gitano en l'administració el cas de Barcelona: hi ha gitanos dins l'Ajuntament i, juntament amb un equip d'experts, estan duent a terme una tasca interessant de promoció i integració.

—Des de quan s'ocupa l'Església del poble gitano de forma organitzada?

—La gran eclosió fou la Peregrinació Internacional de Saragossa l'any 1968. Ja des del 1965, amb els Secretariats de Barcelona, la Direcció Nacional i alguna altra persona inquieta, hi hagué reunions al Valle de los Caídos i a Sevilla.

—En aquests 15 anys s'ha preocupat l'Església només

de l'evangelització i catequització o també d'altres tasques promocionals?

—S'ha dedicat a l'evangelització, però entenent evangelitzar com alliberar l'home. Aquest alliberament exigia, llavors, un desenvolupament laboral, cultural, un creixement en l'estatus social. Però tot això des de la fe i il·luminat per ella. Específicament ara estem buscant dedicar-nos més estrictament a la pastoral, perquè un altre tipus de realitats ja s'estan atenent per altres associacions i per la mateixa administració, que s'ha fet conscient de les seves obligacions, en part gràcies a l'Església.

—Amb quina actitud encarres les relacions amb aquestes altres associacions que també treballen a favor del poble gitano?

Al centre de la foto, el Director Nacional de l'Apostolat Gitano, Pedro Puente.

—Com que ningú no té l'exclusiva de res, la nostra voluntat és aportar el personal que durant tots aquests anys ha anat treballant, i que està amb l'Església i que ara haurà d'entrar en aquestes associacions o estar amb l'Administració, que és qui té els diners i la possibilitat de resoldre els problemes.

En resum, franca col·laboració i disponibilitat del que tenim, amb l'ànim d'assumir el més específicament nostre, que és una tasca de formació religiosa, de comunicació de la fe i vivència d'aquesta fe. Això sense deixar d'atendre aquelles necessitats que no siguin ateses per altres.

—Què ha fet l'Església en el camp educatiu gitano?

—Ha estat una de les realitats més ateses, perquè es detectava la necessitat de partir de la promoció cultural. L'Església aconseguí que s'establís per conveni amb el MEC un Patronat, a través del qual s'han aconseguit dues coses: l'escolarització de molts nens gitanos a "escoles-pont", és a dir, de transició cap a altres escoles en les quals s'integren amb

nens no gitanos, i la pertinença dels mestres vàlids a aquest tipus d'escoles, su-

rant algunes de les dificultats administratives i burocràtiques.

—Digues-nos ràpidament els tres problemes més grans als quals ha de fer front el poble gitano, segons el

parar.

—Introduir-se en l'administració perquè no es donin solucions al marge dels gitanos sinó amb ells. Aconseguir tasques econòmiques per a associacions que es dediquen al poble gitano; que sàpiguen amb quins pressupostos compten per a les seves activitats. L'administració ha de fer front a això. I, finalment, anar a l'arrel de tot; que l'Administració sumeixi, amb una veritable unitat política de resolució d'aquests temes, amb una praxi d'objectius, aquesta realitat doni resposta als problemes que el poble gitano té a Espanya.

Moltes gràcies, Pere. Puguem seguir molts anys a aquesta tasca, encara que sigui amb poca Lleó i l'altre a Madrid tot Espanya.

Monsenyor Casares

"L'evangelització ha de motivar les cultures als q"

Monsenyor Casares, bisbe d'Almeria, és el president de la Comissió Episcopal de Migracions, de la qual depèn el Secretariat Nacional Gitano.

—La Comissió Episcopal que vostè presideix ha publicat un document referent al món gitano que el nostre setmanari publicà íntegrament en el seu moment. Per què aquesta publicació?

—Hi ha dues motivacions. Primera, el volum d'activitat i informació que als bisbes d'aquesta comissió ens ha arribat a través del Secretariat Nacional Gitano. I segona, els freqüents i importants conflictes que, en l'àmbit civil, s'han vingut produint en el poble gitano, durant els quals la discriminació i el racisme han estat presents en moltes ocasions.

—Quines han estat les línies de força d'aquest document?

—Primer, reconèixer que l'Església també té culpa en aquesta situació. I segon, animar aquest grup de cristians

que, molt esforçadament treballant colze amb el poble gitano.

—La Comissió, estesa feta de la tasca que s'ha amb el poble gitano?

—No, ens agradaria totes les diòcesis ex Secretariat i això ens s'ha aconseguit. Per part s'ha de reconèixer s'ha avançat molt últim s'han posat en marxa conclusions de Majadahit hi hagué una important semblança fa dos anys. tament hi ha més recollaboració amb les cions civils, s'ha aprofundit l'evangelització i s'ha tuït un nou equip nacional.

—Quins altres atén la Comissió de cions?

—Tot el món mòbil apostolat del mar i de terra, emigrants, circs. Un conjunt de grups hi factor comú del qual p la mobilitat.

Dia 1 de maig del 1983
Diumenge V de Pasqua
Cicle litúrgic C
Color blanc
A cura d'Alexandre Olivar O.S.B.

diumenge

LA CARITAT I LA GLORIFICACIÓ

En aquests diumenges de Pasqua no sembla que sempre hi hagi, com sol haver-hi en les altres misses, un tema general, determinat per una consonància ideològica entre la primera lectura i la de l'Evangeli. Per això, si volem donar un títol a aquestes misses dels diumenges pasquals, cal cercar el tema cabdal de la lliçó evangèlica corresponent. L'evangelista Joan fa parlar nostre Senyor Jesucrist, a l'Evangeli d'avui, com anticipant una visió global del misteri de la salvació, és a dir, de l'obra duta a terme pel mateix Jesucrist i que culmina en la seva glorificació. De la mateixa manera com el mot exaltació, a l'Evangeli segons Joan, té doble sentit, ja que l'expressió possibilita una doble interpretació (Jesús fou exaltat a la creu: Joan 3, 14; 8, 28; 32 i 34, i ho atragué tot cap a ell, en aquesta exaltació que li proporcionà la glòria de ser redemptor del

món; compareu-ho amb Filip. 2, 9), també la seva glorificació, en Joan, sol tenir relació directa amb la passió, és a dir, es realitza per la creu (vegeu Joan 12, 23 i 28; 13, 31-32; 17, 1-10; compareu-ho amb Hebr. 5, 5). Això potser és difícil d'entendre a primera vista, perquè, com tants altres llocs del Nou Testament, inclou una doble perspectiva. Per altra banda, i particularment a l'Evangeli d'avui, la glorificació té dues altres significacions o aspectes: correspon a la glòria obtinguda per la natura humana del Fill de l'home i també correspon a la glòria que per aquesta glorificació és tributada a Déu. Tot, però, és obra de Déu, del Déu únic; tot es obra de l'amor existent entre el Pare i el Fill: el Pare glorifica el Fill com el Fill glorifica el Pare. En tal comunió d'amor i de glorificació de Déu hi entrem nosaltres quan reproduïm entre nosaltres l'amor de Déu.

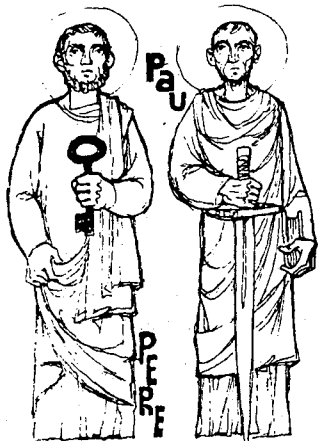
1 DÉU OBRAVA JUNT AMB ELS APÒSTOLS

L'encís del llibre dels Fets dels Apòstols (tot hi és explicat amb gran senzillesa i amb un estil fluït) i, més que l'encís, el seu interès, rau en el fet que ens explica com la fe dels primers cristians s'anà obrint pas enmig del món jueu i del pagà. Això tingué dos caires principals, dels quals parla la lliçó d'avui: les missions apostòliques, és a dir, els viatges dels apòstols i dels primers missioners amb la predicació de l'Evangeli com a finalitat i, segonament, l'organització de les comunitats fundades. A cada una de les esglésies constituïen, per la imposició de les mans, preveres que regissin les comunitats. Tot era fet amb la preparació de la pregària i els missioners no prometien pas, per a guanyar-se adeptes, una felicitat, en aquesta terra, que no promet el mateix Evangeli, sinó que recordaven que hem de prendre part en els sofriments de Crist i que cal que ens esforcem per mantenir-nos fidels. El sembrat prosperava d'una manera meravellosa: és que l'eficàcia del treball dels apòstols i dels primers missioners venia de Déu.

Lectura dels fets dels Apòstols

Ac 14:21b-27

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

(Del llibre "Pregàries")

2 "JO FARÉ QUE TOT SIGUI NOU"

La novetat —hem pogut veure-ho també en diumenges anteriors— és un concepte propi d'aquest temps de Pasqua, perquè la idea de novetat va unida essencialment al sagrament del baptisme, o sigui, de la regeneració cristiana, per la qual som fets noves criatures (cf. 2 Cor. 3, 17), fills de Déu en el nou Adam (1 Cor. 15, 45; cf. Ef. 4, 24), Jesucrist. És una idea que també va lligada a la de la resurrecció del Senyor, la qual inicia una nova existència i fa que tot sigui nou: el cel i la terra. "Les coses d'abans ja han passat" i tenim la novetat inserida dins nostre, però no es manifestarà sinó en el futur gloriós de la nova Jerusalem, promès per la Revelació.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

Ap 21:1-5a

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: "És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugará totes les llàgrimes dels seus ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat". Llavors el qui seia al tron afirmà: "Jo faré que tot sigui nou".

SALM RESPONSORIAL

És un cant a aquesta eficàcia, que diem, la gràcia de Déu, de la qual els primers missioners i els de tots els segles són portadors. Ells portaven la Bona Nova de Jesucrist a tot arreu, perquè el Regne de Déu era destinat a tots els pobles, a totes les generacions.

Salm responsorial

144:8-9,10-11,12-13ab (R.: 1)

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

R. Beneiré el vostre nom per sempre,
Déu meu i rei meu.

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels;
que proclamïn la glòria del vostre Regne
i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor,
la magnificència gloriosa del seu Regne.
El vostre Regne s'estén a tots els segles,
el vostre imperi, a totes les generacions. R.

3 "TAL COM JO US HE ESTIMAT"

Sempre resultarà molt incomprendible (un misteri) la unió entre passió i glorificació, tal com en parla Jesús (consegüentment, serà difícil d'explicar-la), aquesta necessitat que tingué el Messies de patir per entrar a la seva glòria (cf. Lluc. 24, 26). Per això ho han predit les Escripures i Jesucrist mateix, per tal que fos més fàcil d'acceptar per als cristians. El misteri resideix particularment en el fet que Déu sigui glorificat en el sofriment del seu Fill. El problema del sofriment no obtindrà mai una explicació totalment satisfactòria en la teologia; sabem, però, que en el sofriment hi ha la nostra glorificació i la glorificació de Déu en nosaltres. Ha estat omès del mig d'aquest fragment evangèlic un trosset en què Jesús diu als apòstols que ells encara no poden anar de moment allà on ell va (a la mort, seguida de la glorificació); potser aquests mots han estat suprimits per treure una mica del seu enquadrament històric temporal (d'abans de la passió) aquest passatge llegit en el temps pasqual. Allò que ara i sempre podem fer els deixebles de Crist és practicar el manament nou de la caritat. No és nou respecte de la Llei de Déu (segon manament); és nou, en canvi, perquè hem d'estimar "tal com Jesucrist ens ha estimat", el qual ens fa partícips de l'amor que hi ha entre ell i el Pare (cf. Joan 15, 9). Ja no es tracta d'una nova manera d'estimar, sinó d'un amor qualitativament, essencialment (ontològicament) nou.

Evangeli segons sant Joan

Jo 13:31-33a,34-35

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: "Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. Els apologetes del segle II reporten que els pagans deien dels cristians: Mireu com s'estimen! ¿Era un elogi? ¿Responia a una admiració o més aviat a una estranyesa barrejada amb desdeny? En tot cas, era un testimoniatge de l'existència de quelcom no habitual de veure.

2. ¿Què veien els antics per a dir això dels cristians? Judicaven, és clar, per les coses externes. Veien que els cristians s'ajudaven, es prestaven socors (socorrien fins als no cristians), es defensaven mútuament i es consolaven. Això ho feien amb unes disposicions i en un grau que, sense voler cridar l'atenció, la cridava.

3. Però hi havia d'haver quelcom més que, pel seu caràcter nou, admirava els de fora de l'església, alguns, molts, dels quals eren atrets per aquesta novetat, es convertien i arribaven al coneixement de Jesucrist.

homes i institucions

La veritable història d'un ex-poble

Mossèn Joan Clapés

Amb un cert retard Sant Andreu de Palomar ha commemorat el centenari del seu apassionat i únic historiador, nat al carrer de Santa Marta el 18 de gener del 1872: una plaça amb el seu nom, al nord de la barriada, i al bell mig un petit monument en pedra, consistent en una taula i al seu damunt unes ulleres i un breuari obert. Ja se sap que en un poble les petites històries, ben sovint plenes de fets aparentment intrascendents, solen constituir la base en què s'asenta la seva gran Història. D'aquesta veritat elemental deuria estar-ne ben convençut Joan Clapés i Corbera, el qual va passar-se dos terços de la seva vida història el seu Sant Andreu nadiu (durant 43 anys "Sant Andreu" i "Palomar" van ser dos pobles independents entre si).

Començant per referir-se als fòssils descoberts arran de les pertinents excavacions, mossèn Cla-

pés ha anat investigant, furgant arxius i calaixeres pertot i així el 1931 acaba de publicar els 9 volums que constitueixen la seva obra, cabdal, "Fulles de Sant Andreu", el primer dels quals es reeditava el 1976, com un més dels actes del seu centenari. Finalment, en aquesta primavera l'Ajuntament li dedica la III celebració dels Jocs Florals de la Llengua Catalana...

De família modesta, ja de petit Joan comença a treballar ajudant els seus pares i així que li és possible comença els estudis, com a lliure, a l'Institut de segon ensenyament i més tard a l'Escola Normal del Magisteri. Als 26 anys, ja batxiller i mestre, ingressa, com era el seu desig, al Seminari de Barcelona. El bisbe Morgades li permet d'abreujar el temps dels estudis i el dispensa, demés, del règim d'internat, exceptuant els dos darrers anys, en atenció a les

seves afeccions literàries i de recerca històrica. Pel mateix motiu el cardenal Casañas, en ordenar-lo sacerdot el 1904, l'autoritza a no seguir la carrera parroquial.

El 1900 ja ha publicat el seu primer llibre, de 360 pàg., "Sant Andreu de Palomar", i cal remarcar que, exceptuant una "Història de Catalunya", per a ús d'escolars, i "Els cognoms catalans", tots els seus llibres d'història seran referits exclusivament a Sant Andreu del Palomar i, per una sola vegada, a un dels seus poemes: "Biografia de Lluís Pons i Gallarza". En 1902 funda una revista, "Vida autònoma" i a continuació un col·legi, del que en serà consiliari i on s'hi imparteixen les classes exclusivament en català.

En 1909 i durant la Setmana Tràgica és assaltada i cremada la Biblioteca-museu de Sant Andreu,

instal·lada a la parròquia... Com ja és de suposar, mossèn Clapés no ha pogut pas impedir-ho, però el 1913, gràcies a mossèn Clapés, que ha prestat el propi domicili, és inaugurada la biblioteca de nou. A l'acte inaugural hi assisteixen Puig i Cadafalch, el marquès d'Alfons i Ignasi Iglésias —a més de les autoritats civils i eclesiàstiques. És en aquest mateix local que tindran lloc, fins al 1923, els Jocs Florals de Sant Andreu, en els quals obtenen premis Ventura Gassol, Joan Arús, Felip Graugés... Encara aquí mateix hi instal·larà els Pomells de Joventut, institució que serà abolida el 1923 mateix pel general Primo de Rivera.

El 1932 funda una altra revista, "Acció feminal", "per fer més culta i més apta la dona...". Com a cultivador de la poesia, guanya diverses englantines i violes i publica algun llibre de versos. En la seva mort deixarà, inèdit, un recull titulat "Llibre dels sonets catalans", amb un total de 194 poemes.

Incomprensiblement, ha estat titllat per algú, com a historiador, de localista, —en sentit pejoratiu, és clar—, i potser aquesta sigui la causa que, més incomprensiblement encara, el seu nom no figure en la Gran Enciclopèdia Catalana. I és que moltes vegades hom no sap distingir entre modèstia i gratuïtat —entre la feina ben feta i la fullaraca—.

Aquesta vitalitat dels deu anys, quan "sortia a furar rius als canemars i enxampar peixets a les fibres de la Sèquia", o dels vint, quan, "a la universitat visitava, entre classe i classe, la biblioteca", no l'abandona fins a l'adveniment de la guerra civil. Home de pau, la gran tragèdia el va afectar profundament i el diumenge 2 de juny del 1939, en plena processó del Corpus represa, el colpia una hemorràgia cerebral de resultes de la qual moriria cinc dies més tard.

Ernest Corral i Coll del Ram

fent camí

Pedres que parlen

A la barcelonina comarca del Baix Llobregat i concretament Ciuró (antiga demarcació del municipi de Molins de Rei), hi ha les restes d'un castell que presenta una forma especial de construcció, coneguda amb el nom d'"opus spicatum".

S'anomena així perquè l'obra es caracteritza per la forma en espiga de les seves pedres que foren dispostes de manera inclinada, com en espiga o espina de peix.

De molts anys enrera hi havia a Ciuró, una torre de defensa construïda pels Templers, de la que n'eren propietaris (any 1202); més endavant, el segle XV fou convertida en castell jurisdiccional amb terme propi que dominava fins a Molins de Rei.

Al segle XVI passà a ser propietat de la família Requesens, que el consideraren com a castell terminal, mentrestant, ells residien al famós palau de Molins de Rei.

De l'antic castell de Ciuró se'n conserven restes de parets bastides en "opus

spicatum", cosa que crida l'atenció perquè es considera aquesta forma de construir pròpia dels segles IX i X, anteriors a la presència del romànic al nostre país.

Tot a l'entorn de "l'opus spicatum" hi ha una tesi publicada en forma de llibre: "L'Empordà bressol de l'art romànic", de la qual és autor A. Daulofeu i en què s'hi atorga molta importància, per tal com l'opus spicatum també es troba a Sant Pere de Roda, Sant Quirze de Colera, Sant Martí de Fenollar i altres edificacions d'aquell temps.

Es un fet d'interès que posa de relleu les característiques vivencials d'una època en què la nostra terra era ja estimada i volguda per atàviques generacions. I és que realment, les pedres parlen un llenguatge net de personatges que foren, de l'alt de vida que els donà el supert generós del sol i de l'impalpable amor que el país els inspirà.

Pietat Campmajó

Retrat a la ploma d'Aureli Simon.

l'Església celebra

1 de maig, V Diumenge de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 14, 20b-26, S 144, segona Ap 21, 1-5a, tercera Jo 13, 31-33a.

2 de maig, dilluns de la V setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 14, 5-17, S 113 B, segona Jo 14, 21-26.

3 de maig, dimarts de la V setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 1 C 15, 1-8, S 18, segona Jo 14, 6-14.

4 de maig, dimecres de la V setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 15, 1-6 S 121, segona Jo 15, 1-8.

5 de maig, dijous de la V setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 15, 7-21, S 95, segona Jo 15, 9-11.

6 de maig, divendres de la V setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 15, 22-31, S 56, segona Jo 15, 21-17.

7 de maig, dissabte de la V setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 16, 1-10, S 99, segona Jo 15, 18-21.

calendari

Diumenge, 1 de maig. V de Pasqua. Sant Josep obrer. Sant Jeremiés, profeta i Santa Grata, vídua.

El sol surt a les 4'48 i es pon a les 6'48 (hora solar)

Festa major a Premià de Dalt, Rocafort i Sant Miquel de la Vall.

Fira a Balaguer, Berga, Cambrils, Hostalric, Isona, Olot i Peretallada.

Dilluns, 2 de maig. Ntra. Sra. d'Araceli. Sant Atanasi, patriarca i

doctor. Santa Zoé, mare i Santa Mafalda, princesa, verge.

Dimarts, 3 de maig. Sant Felip i Sant Jaume, apòstols.

Festa major a Anglesola, Cabra del Camp, Cabriels, Figueres,

Salardú, Salomó i Vilaller.

Dimecres, 4 de maig. Sant Silvà, bisbe màrtir. Sant Veneri, bisbe;

Sant Paulí i Sant Florià, màrtirs.

Dijous, 5 de maig. Sant Teodor, bisbe. Santa Irene i Santa

Crescencià, màrtirs.

Fira a Bellver de Cerdanya i Granyena.

Divendres, 6 de maig. Sant Joan apòstol evangelista, Ante Portam

Latinam. Sant Evodi, bisbe màrtir i Sant Domènec Savio, confessor.

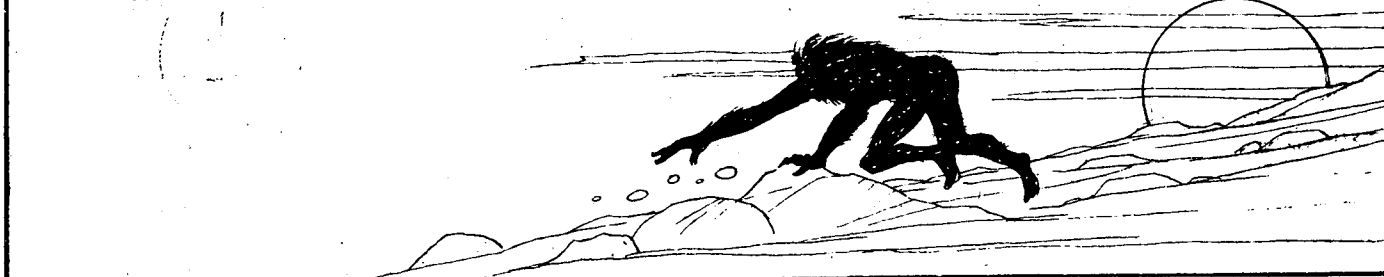
Dissabte, 7 de maig. Sant Quadrat, Sant Sixte i Sant Hou, màrtirs.

Santa Gisela, màrtir.

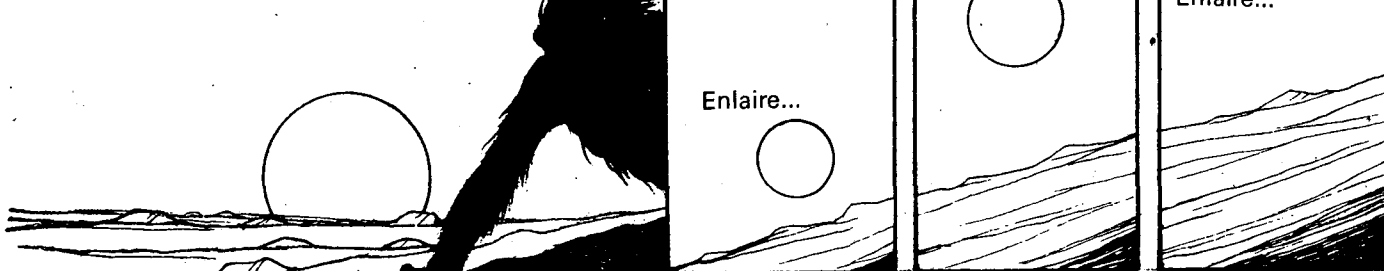
Festa major a Celrà, Mur, Riudarenes i Biure d'Empordà.

Llegendes

Us imagineu com devia començar aquest procés? Us imagineu en Griseldo caminant de quatre grapes? Cap cot. Veia només allò que tenia arran de nas. Sense aixecar els ulls de terra. Sense horitzons. Us l'imagineu fent rodolar pedretes rodones per distreure's de la monotonia?

Us l'imagineu un capvespre... aixecant casualment els ulls just en el moment d'eixir la Lluna per l'horitzó? Us l'imagineu fent un esforç per tal de seguir amb la mirada aquella pilota grossa. Rogença. Que s'enfilava cel amunt, a poc, a poc. Us l'imagineu?... Ella (la lluna), li estirava la mirada...

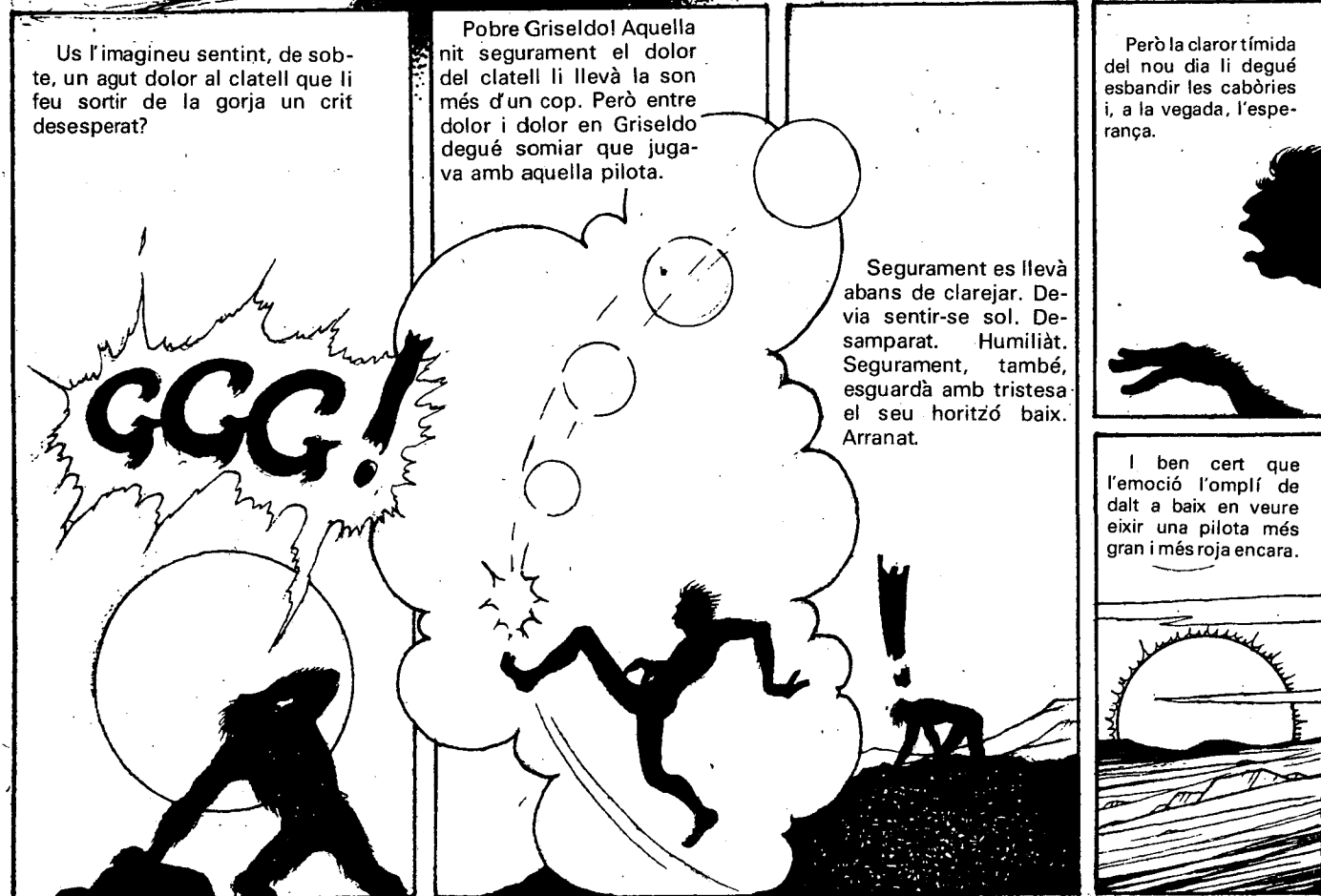
Us l'imagineu sentint, de sobte, un agut dolor al clatell que li feu sortir de la gorja un crit desesperat?

Pobre Griseldo! Aquella nit segurament el dolor del clatell li llevà la son més d'un cop. Però entre dolor i dolor en Griseldo degué somiar que jugava amb aquella pilota.

Segurament es llevà abans de clarejar. Devia sentir-se sol. Desamparat. Humiliat. Segurament, també, esguardà amb tristesa el seu horitzó baix. Arranat.

Però la claror tímida del nou dia li degué esbandir les cabòries i, a la vegada, l'esperança.

I ben cert que l'emoció l'omplí de dalt a baix en veure eixir una pilota més gran i més roja encara.

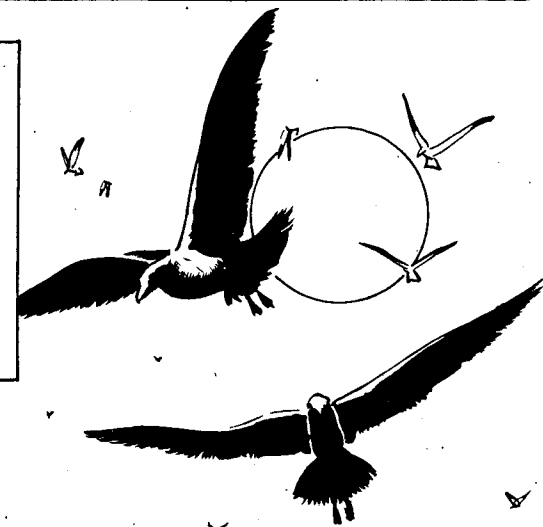
EL MAR

per *Jordi Melchor*

El mar no està constituït per un sol bloc, sinó per una successió d'oceans i mars que cobreixen un 70% de la superfície del globus terrestre. La seva extensió total equival a 38 vegades la dels Estats Units d'Amèrica.

Els geògrafs han dividit aquesta immensa superfície en dues grans categories: 1) Els Oceans, de les mateixes dimensions o superiors que les d'un continent. 2) Els Mars, en realitat golfs més o menys tancats i sotmesos a condicions particulars de salinitat, temperatura i moviments.

Els gegants oceans representen la major part de les aigües del planeta, aproximadament un 97% de la massa

molt de temps que aquest color blau dels mars procedia del cel. I la creença no era, si hem de ser francs, del tot falsa. Posem, tanmateix, una mica d'aigua a la banyera i comprovarem fàcilment que l'aigua té el seu propi color. I encara que cada mar tingui el seu propi color, aquestes diferències de color no modifiquen per res una llei universal: les aigües es tornen més blaves en acostar-se a les regions tropicals i, contràriament, són més verdes a les regions d'altres latituds.

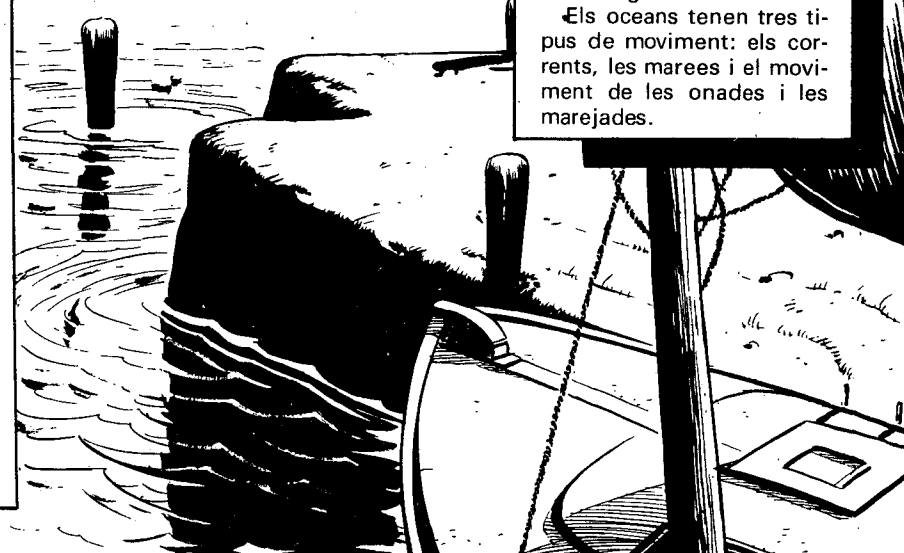
L'aigua de mar pot ser més o menys salada, però el seu promig és d'uns 35 grams de sals dissoltes per litre d'aigua.

Els oceans tenen tres tipus de moviment: els corrents, les mareas i el moviment de les onades i les marejades.

total d'aigua. El més gran és el Pacífic, que ocupa el sol una tercera part de la superfície terrestre.

Més nombrosos que els oceans, els mars s'estenen pel conjunt del globus segons tres tipus diferents: 1) els mars oberts, que són en certa manera "parts" dels oceans amb els que comunica. 2) els mars tancats, com l'Aral o el Caspi, que estan completament separats dels oceans i el règim dels quals és més semblant, en realitat, al dels grans llacs. 3) Una espècie intermitja, com el Mediterrani, la comunicació del qual amb els oceans és estreta i imperfecta, però el seu règim és, a escala reduïda, similar al dels oceans.

La gent cregué durant

en pepet elefantet

Riiiiinnng!!

DOS QUARTS DE SIS...
SOM-HI!

1

LARALII AVUI ÉS SANT JORDI

2

COM QUE CADA 23 D'ABRIL PASSA EL MATEIX...

3

...AQUEST ANY HEM PENSAT INAUGURAR EL DIA AMB UNA "DANSA DEL SOL RADIANT" QUE ENS HAN DIT QUE ÉS IN-FALLIBLE...

VINGA, PEPET... NOME'S FALTAUÉS TU...

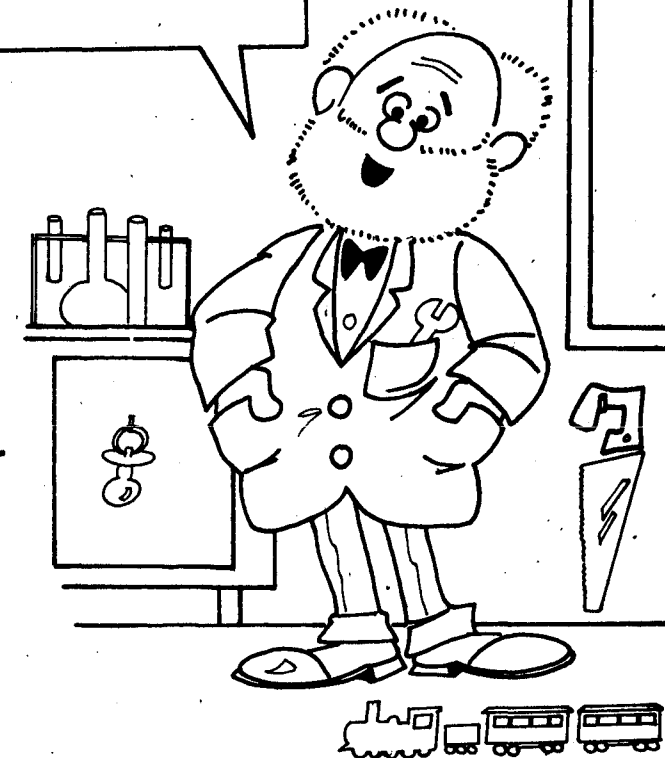
4

Passatemps

- 1 GRAMÓFON
- 2 PENICILINA
- 3 IMPREMTA
- 4 TELÈGRAF
- 5 TELÈFON
- 6 PARALLAMPS
- 7 SUBMARÍ
- A MORSE
- B GUTEMBERG
- C ISAAC PERAL - N. MONTURIOL
- D BELL
- E FRANKLIN
- F EDISON
- G FLEMING

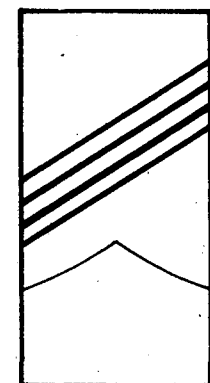
N.º 1.— Relacioneu cada invent amb el seu inventor.

R.: 1-F; 2-G; 3-B; 4-A; 5-D; 6-E; 7-C.

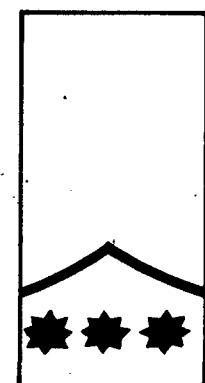

N.º 2.— Sabríeu a quina graduació militar correspon cada mànega?

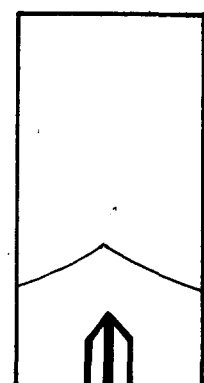
Sol.: 1.— Sergent. 2.— Coronel. 3.— Brigada. 4.— Capità. 5.— General de divisió. 6.— Caporal de primera.

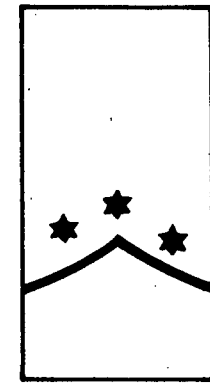
1

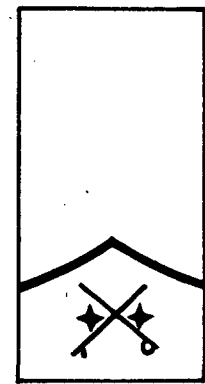
2

3

4

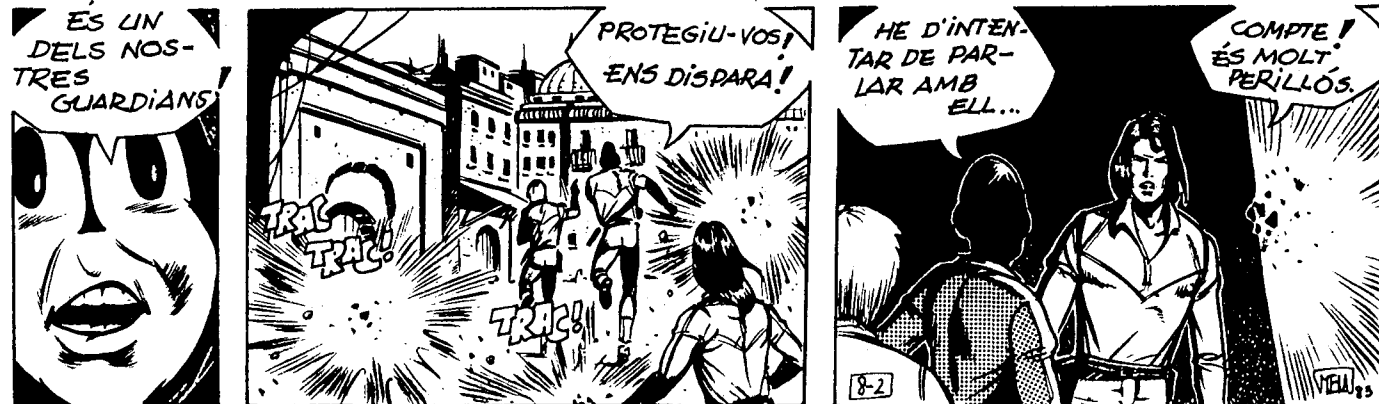
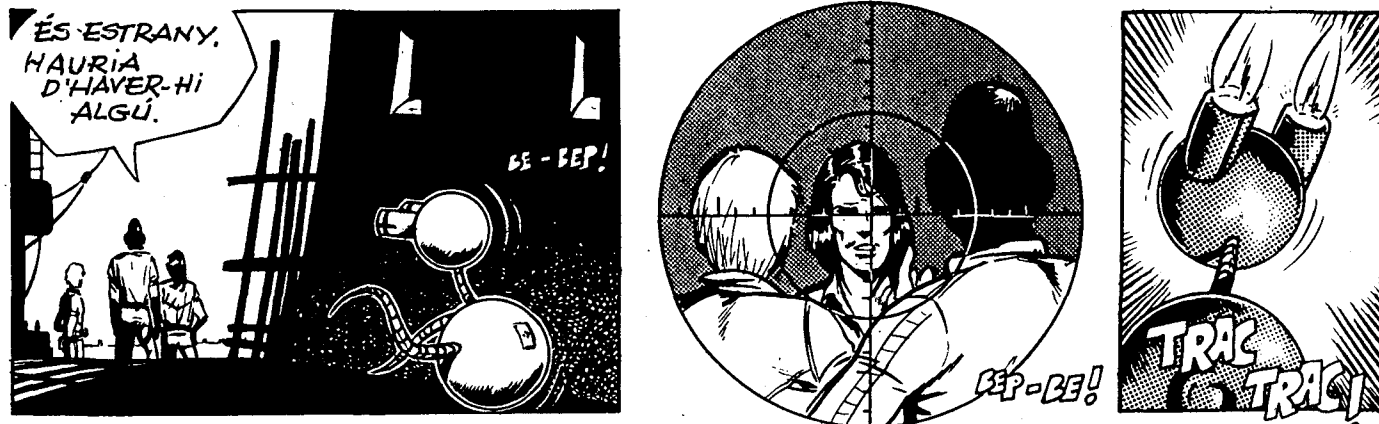

5

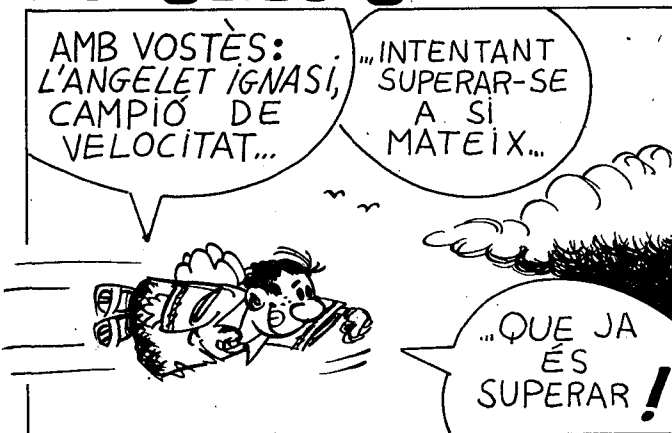
6

- CONTINUARÀ -

L'angelet Ignasi

A L'ENDEMÀ...

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

149

Rialles i flors

Pels carrers de les ciutats, viles i pobles, tothom fa cara d'amoïnada. Passa gent per la dreta i per l'esquerra, de pressa i corrents, sense que ningú et digui adéu.

Quan arribo a casa tinc el nas ple dels fums i les orelles plenes dels sorolls de les motos i dels cotxes. Quan passa un autobús d'aquells tan grossos, no puc ni respirar.

La gent dels autobusos i dels trens també va sèria i capficada. L'altre dia tenia una senyora darrera meu que, tot d'una, féu una gran respiració dient: aiii... Vaig sentir una ventada al clatell com si haguessin obert una finestra.

Però, ¿què els passa a la gent?

Totes les places i tots els carrers de tots els pobles haurien de ser sempre com el pati de la Generalitat el dia de Sant Jordi: plens de rialles i flors.

Totes les cares de totes les persones de tot el món haurien de ser plenes de rialles; tots els balcons, finestres i parterres plens de flors...

Fóra bonic, oi? Vès, per què no pot ser així.

L'EIXERIT

LA FAMÍLIA MOIXÓ

...I ARA ANEM A BUSCAR EL SENYOR PRESIDENT DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ I... CAP AL RESTAURANT!

EN JOAN I EN QUIM

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Quan Judes hagué marxat fora del cenacle, Jesús començà les paraules d'adéu als deixebles dient: Ara, el Fill de l'home serà crucificat, i en ell es manifestarà l'amor infinit de Déu envers tots els homes. Déu serà glorificat en ell,

perquè realitzarà la salvació de tots els homes. I Déu també el glorificarà ben aviat (deia referint-se a la seva Resurrecció).

Amics meus, tal com hi estic ara, és per poc temps que estaré amb vosaltres. El més important que tinc a dir-vos és: que us estimeu els uns als altres. Com jo us estimo, estimeu-vos també vosaltres. Si us estimeu de debò, tothom coneixerà que sou amics meus.

1.— Us recomano que torneu a llegir altra vegada aquestes paraules de Jesús. Són tan boniques!

2.— Després penseu quines persones són les que teniu més a prop, i que, per tant, són les primeres que heu d'estimar: avis, pares, germans i germanes, amics, companys...

3.— I una cosa: Quan us costi d'estimar, penseu com Jesús ens ha estimat i ens estima.

Cançoners

MARGARIDETA *

Moderat Pop. catalana.

Mar-ga-ri-de-ta, lle-va-t de ma-ti; dei-xa de fer ma-ti-na-dal Mar-ga-ri-de-ta, lle-va-t de ma-ti; de se-guit vés-te'a ves-tir. Prou em lle-va-ri-a

jo, si em por-ta-va al-gü sa-ba-tes; prou em lle-va-ri-a jo que sa-ba-tes no tinc no. Pe-re va a la pla-ça; Pe-re ja n'hi com-pra; Pe-re ja se'n tor-na; Pe-re ja és a-quí. Mar-ga-ri-de-ta lle-va-t de ma-ti.

La Bíblia a l'abast

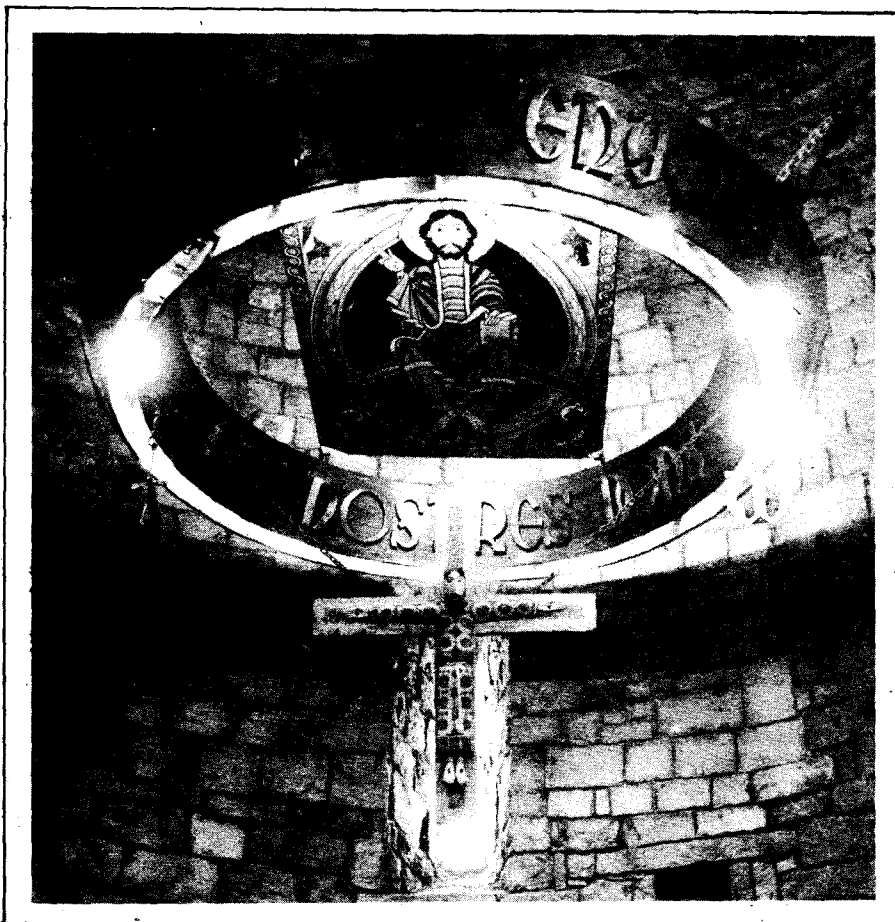
La nova creació

(Ap 21:1-5a)

La Bíblia comença i acaba amb la creació del món. No és que es tracti de dos relats diferents d'una mateixa realitat. De fet són com dues fites que assenyalen el començament i el final del curs de la història. Més que marcar un camí, les dues fites contenen una acció: la de la humanitat que camina. La humanitat és la gran protagonista de la història, que es mou evidentment sobre la terra —el món— com sobre una gran plataforma. La primera fita és dibuixada a les primeres pàgines del Gènesi. La darrera, ens és descrita al final de l'Apocalipsi. I totes dues són obra de Déu. Una, la primera creació, ens presenta el món material ordenat per Déu perquè pogués servir de punt d'arrencada i de suport de la gran peregrinació de la humanitat. L'altra ens fa contemplar en visió profètica la creació d'un cel nou i una terra nova (v. 1a), destinats a acollir per sempre els peregrins que havent passat pel portalet de la mort, entren al món nou de l'eternitat per les meravelloses portes de la resurrecció.

El món vell i el món nou

Després de la gran victòria del Messies i dels qui li han estat fidels, la terra i el cel de la primera creació desapareixen per sempre, i ve el judici. Llavors el vident de l'Apocalipsi contempla la nova creació (v. 1). Tot el que havia servit de plataforma de la història, ja no hi és. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia (v. 1a). Després amb la seva força brava i amb el misteri de les seves profunditats devoradores d'homes i vaixells, era vist com la personificació

del poder del mal, atiat per monstres terribles. Per això en la primera creació Déu el posa a ratlla i el domina, i en el món nou no existeix.

La visió del món nou ens el presenta tota la imatge d'una nova que s'organitza per al seu espòs (v. 2b). És la ciutat santa, la nova Jerusalem, una realitat tota altra que la que la història ens havia fet conèixer. Tota ella serà el

tabernacle de Déu, el lloc on ell es trobarà amb els homes. Ha desaparegut, doncs, la divisió entre el sagrat i el profà. La humanitat ha recobrat el paradís perdut i la perfecta harmonia de relacions entre Déu i l'home, tota als homes, com en un principi havia existit en el projecte de Déu. Per això Déu viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-

amb-ells (v. 3). Desaparegut el pecat que enterbolia i enraria les relacions de la humanitat amb Déu, desapareix també tot allò que són conseqüències del mal i que pertanyen al passat (v. 4), ara tot és nou, havent arribat tot al seu terme, a Déu, que n'era també l'origen. Així la lectura d'avui acaba amb les úniques paraules que Déu pronuncia personalment en tot el llibre de l'Apocalipsi (v. 5a).

L'esperança de l'home peregrí

Val la pena de recordar que aquesta lectura és proclamada en ple ambient pasqual, de resurrecció, doncs. La mort ha estat vençuda, certament, però s'hi ha passat. Ens trobem a l'altra banda de la història. Així és animada l'esperança dels qui encara lluiten i es troben sotmesos a les tribulacions dels temps presents i, per altra part, se'ns diu molt clarament la nostra condició de peregrins. Tot i que ja hem estat salvats, el cristià i l'Església no podran celebrar mai les noces de l'Anyell d'una manera plena i definitiva més que fora de la història i del temps. Tot intent d'instal·lació o de matrimoni amb allò que sigui —poder, diner, prestigi, ideologies...— és una infidelitat a la seva vocació insubornable de caminant cap a Déu al costat dels homes que cerquen l'alliberació del mal i la seva realització plena. La marxa que, en definitiva, és la que inicia Jesús amb la seva vida entre nosaltres i que ens mostrarà l'únic camí capaç de sortir més enllà de la mort.

Josep M.ª Aragonès

Encara que l'home manifestament necessiti una certa pràctica de l'obediència per a la pròpia seguretat personal (la història ens ensenya, però a quins graus de degradació pot arribar l'home quan practica aquesta obediència convertint-la en una submissió còmoda i despersonalitzadora), obeir, parlant en general, sempre serà difícil, perquè l'home està naturalment inclinat a fer el seu gust, la pròpia voluntat. És una inclinació agreujada pel pecat original i per les conseqüències d'aquest pecat. Recordeu, per exemple, els nens petits, fins els més petits: amb quina violència, amb quin ferotge egoisme pretenen fer allò que els en dona la gana, algunes vegades els capricis més injustificats, més instintius, i amb quina intransigència refusen de fer allò que no els plau. Només quan, amb l'edat, amb la reflexió, arriba l'home a saber renunciar als propis capricis i volers i aprèn a sotmetre's a un millor judici, a una millor autoritat, sigui la dels pares, la dels pedagogs o de qui sigui, aconsegueix disposicions suficients per a una obediència veritable, racional, acceptada

de cor, més o menys, algun cop fins i tot volgut, buscada, com veurem. Això suposa haver vençut la repugnància a admetre que és indispensable una autoritat, que ens són necessaris uns superiors, malgrat ser ells homes —defectuosos, per tant— com nosaltres mateixos.

I quan hom arriba a prestar, per motius elevats i amb esperit sobrenatural, aquesta obediència amb facilitat, amb promptitud, tenim la virtut de l'obediència, és a dir, l'hàbit d'obeir per amor de Déu i per amor dels altres amb vista a Déu. És quan un hom obeeix amb confiança, posant més consideració en la veu del qui mana (Déu o el qui mana en nom de Déu) que no en el mateix contingut del manament, examinant, per exemple, si és oportú o no, encara que això no implicà la renúncia a

les facultats de discerniment ni a tenir les pròpies maneres de veure les coses, tal com escau a persones lliures.

El vot d'obediència

És ben comprensible que hi hagi hagut cristians, de molt antic que, desitjosos d'una major consagració personal a Déu, hagin fet, de l'obediència, objecte d'un compromís (un vot) extraordinari amb nostre Amo i Senyor. Així l'obediència esdevé expressió i pràctica d'un holocaust compromès de la pròpia persona. ¿Pot ésser ideat un sistema més perfecte de consagració total a Déu? O bé, podem preguntar encara, ¿pot donar-se, aquesta consagració, sense aquest compromís d'obediència? Això presuposa un gran amor de Déu ("això és propi d'aquells qui res no s'estimen tant com Crist": sant Benet, Regla, cap.

5: sobre l'obediència); altrament, subjectar-se a una regla i a les ordres d'uns superiors podria fer-se (i es fa també, però secundàriament, no pròpiament com a virtut) com a disciplina, amb vista a un ordre i a una bona convivència, dins la comunitat o dins la vida civil en general, disciplina en la qual un ciutadà, sigui pel temperament, sigui per l'educació o la formació rebuda, pot més o menys excel·lir.

També a propòsit del vot d'obediència, això és, del compromís contret amb Déu en el sentit expressat (compromís reconegut com a tal per l'Església), hem de repetir que no disminueix la llibertat del qui obeeix. El religiós obeeix perquè vol obeir (altrament, i això també ho repetim, no hi hauria obediència).

Dels vots que els religiosos solen fer, el d'obediència té una importància especial, no

solament pel seu objecte, sinó perquè els altres vots (el de pobresa, per exemple) acostumen a ser regulats pel de l'obediència. Tot allò que practica el religiós, fins quan no obeeix directament, ho fa, en certa manera, per obediència.

Cada orde, cada institució, cada regla, cada escola ascètica accentuarà tal o tal altre aspecte de la pràctica de l'obediència o del concepte. Tant més perfecte serà aquest concepte com major sigui la seva motivació cristològica (imitació de Jesucrist). Així, per exemple, sant Benet, en la seva Regla (cap. 7), en descriure els dotze graus de humilitat de què consta l'escala d'aquesta virtut que ell proposa, després d'haver explicat les diferents motivacions ascètiques de l'obediència (això ho explica en els dos primers graus de l'escala referida), arriba al tercer grau d'humilitat, el qual segurament és el punt cabdal de tota la Regla benedictina. Diu: "El tercer grau d'humilitat és quan un, per amor de Déu, se subjecta amb una obediència total a un superior, imitant el Senyor, del qual diu l'apòstol: Es feu obedient fins a la mort (Filip. 2, 8).

Per una catequesi sobre la virtut de l'obediència (VI)

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR-

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb
gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i fran-
cès.
Contracte mercantil.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departa-
ment, encarregada d'una
botiga, relacions públiques,
assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràcti-
ques matins.
INEM 31.705.

ADJUNT

A gerència amb molta expe-
riència.
Contracte mercantil.

APARELLADOR

Contracte mercantil.

CAP

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar
Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap
de magatzem.
INEM 40.006

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu
només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material
audiovisual.
Contracte mercantil.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica,
planificació financera, costos,
control de gestió i co-
neixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU

Amb experiència.
INEM 20.214.872.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb
públic.
INEM 20.758.352.

ENGINEYER SUPERIOR

Amb experiència en Direc-
ció.
INEM 20854001.

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

GERENT

Amb experiència. Contracte
mercantil.

Gerents interessats en
algun candidat truqueu
a l'Associació Cristiana
de Dirigents. Tels.
319 77 21 - 318 79 77.

EMPLEADA DE LA LLAR

Dormir a la casa. Tenir cura
de persona gran i delicada.
Telf. 253 58 33.

Voris

INFERMERES I SRTES.

COMPANYIA

SANTA MARTA

Servei a domicili.
Tel. 245 37 58

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuaries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

▣ Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APAR-
TAMENTS en els millors in-
drets de L'Escala (Costa Brava).
Preus interessants. FINQUES
GUANTER (A.P.I.) · Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / la meua subscripció a:

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

Lloc Data

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Signatura

Redacció i administració:

C/. València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra
per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho,
junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a
CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel.

PREU LINIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel
nombre d'insercions.

MES SETMANES

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer
València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Un grupo de gitanos i "payos" assistents a les Jornades d'Alcobendas.

Conclusions

Constatem:

1.- La situació del poble gitano respecte a la pràctica de la fe catòlica que es caracteritza per una certa indiferència. I existeix una forta implantació de l'Església Pentecostal de Filadèlfia (Al.leluies) en ell. L'Església ha de reconèixer la part de culpa que ha pogut tenir.

2.- Desconeixem la religiositat, cultura, llenguatge i psicologia gitanos, en tota la seva profunditat.

3.- Estem plenament convençuts que l'acció evangelitzadora, amb tot el que suposa, és una Bona Notícia per al poble gitano. I enquadrem aquesta acció de l'Església en la seva opció preferencial pels pobres i els marginats.

4.- Fem un acte de fe en la força de la Paraula de Déu que ens crida de l'esclavatge i crea la comunitat cristiana entre el poble gitano.

5.- Recordem el perill d'una simple sacramentalització del poble gitano, i el de pensar que els gitanos són atesos per l'Església, pel simple fet que pertanyen a una determinada Parròquia territorial. Constatem la necessitat d'una evangelització profunda, d'un camí catecumenal, d'un acompanyament permanent, que faci possible la constitució de comunitats cristianes que siguin al mateix temps celebratives i transformadores de la realitat.

6.- Ens omple de satisfacció constatar l'ambient de respecte, de comunicació i de recerca que ha imperat en aquesta Assembla de Pastoral.

Desitgem:

7.- Que les comunitats de religioses i les persones creients que estan presents en els barris gitanos cultivin amb atenció la seva experiència de fe, perquè sigui interpellant, serveixi de crida a la fe i porti a aprofundir en aquesta línia d'encarnació i comunió amb els més pobres.

8.- Que la pastoral gitana sigui una pastoral alliberadora, i que la fe passi per la realitat concreta del poble gitano, obrint camins de llibertat i justícia.

9.- Es treballi en la creació de militants i catequistes, gitanos compromesos en la

transformació de la seva pròpia realitat comunitària.

10.- Que es valori i es cultivi adequadament el sentit festiu-expressiu de la comunitat gitana; i es camini cap a la creació d'una simbologia cristiana, pròpia del poble gitano. Volem des-infantilitzar la catequesi, optant a més per una catequesi familiar i d'adults, tenint cura de manera especial de la promoció de la dona gitana.

Propostes:

11.- Potenciar l'intercanvi de persones i d'experiències (pastorals concretes) i entre els diferents nuclis de pastoral gitana, aplaudint la creació d'un arxiu d'experiències pastorals en el Secretariat Nacional i se suggereix que "Diálogo Gitano" publiqui les més interessants.

12.- Crear a cada Delegació Diocesana de Catequesi una secció de catequesi gitana amb personal i material propis.

13.- Formular les grans línies de pastoral gitana en el que podríem anomenar el Llibre Blanc de Pastoral Gitana.

14.- Alliberar sacerdots que es dediquin d'una manera més decidida a l'evangelització del poble gitano i créixer en la direcció de diaques permanents i dels ministeris laicals.

15.- Aconseguir que el pes de la direcció nacional del Secretariat Gitano no recaigui sobre una sola persona, sinó sobre un equip de sacerdots, religiosos i seglars, ja començat amb la creació de l'Equip Nacional.

16.- Urgir la Jerarquia Eclesiàstica —de les esglésies locals i de les diferents congregacions religioses— perquè tingui cura i afalagui els agents de pastoral gitana i els que se sentin vocacionats per a ella. Al mateix temps, urgir la jerarquia perquè conscienciï els diversos sectors eclesials (seminaris, comunitats...) sobre la importància de revisar el tractament que s'està donant a la comunitat gitana.

17.- Promoure estudis antropològics, sociològics, religiosos, etc. sobre la realitat del poble gitano.

18.- Analitzar amb serenor i respecte el fenomen de l'Església Pentecostal de Filadèlfia a Espanya.

Madrid, 6 de març de 1983

ares

e respectar els uals es dirigeix"

ent, es-
b colze

à satis-
fent

que a
stís un
ara no
na altra
ter que
ament:
es con-
nda, on
ant As-
Concre-
pecte i
ssocia-
ndit en
consti-
onal.
spectes
Migra-

aviació,
a carre-
fies...
mans el
dria ser

—Quins problemes assenyalaríem com a crucials en el moment actual del poble gitano?

—Primer, que tingui consciència de si mateix com a poble. No és fàcil. I segon, la cultura gitana: que no es perdi malgrat que es doni una integració a nivell de convivència i relació amb els no gitanos.

—Alguna paraula per als que treballem en aquest món.

—Que no us canseu malgrat les dificultats. I que us encareneu; el servei a la fe en el món gitano requereix caminar junts, conèixer la seva cultura. L'evangelització ha d'arrencar i respectar els motlles culturals als quals es dirigeix. No anar com a protector. El Papa animà a Guadalupe les accions dels secretariats especialitzats de cara a la integració de la comunitat gitana i a l'eliminació de tota marginació.

Moltes gràcies,
monsenyor.

Barcelona

41 Diada de Germanor Hospitalària

Al Masnou, l'Església catalana
va estar amb els malalts

EL MASNOU. L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la Diòcesi de Barcelona, ha celebrat la 41 Diada de Germanor Hospitalària, que enguany ha organitzat la Delegació del Masnou.

Moltes han estat les notes d'unió, d'esperit de col·laboració i entrega que s'han vingut donant durant la preparació i desenvolupament de la trobada, perquè, en aquest cas, veritablement es pot dir que amb la cooperació de tots, de quasi tot un poble, s'han pogut realitzar coses que semblen impossibles, com ho demostren els actes del diumenge 10 d'abril a El Masnou.

I és que en aquest "Aplec del Dolor", hi han col·laborat tots. Per començar les Autoritats Civils, l'Ajuntament amb el seu Batlle, la Guàrdia Urbana, la Brigada de Protecció Civil, prestaren junts un servei tan perfecte, que foren moltes les felicitacions que tan els seus responsables com els de l'Hospitalitat, reberen dels participants.

La mateixa nota va donar la Creu Roja, la qual va estar totalment a la disposició dels organitzadors, fins en els detalls que no eren de la seva incumbència, com fou ajudar al transport del material pel dinar, quan ja s'estava retardant.

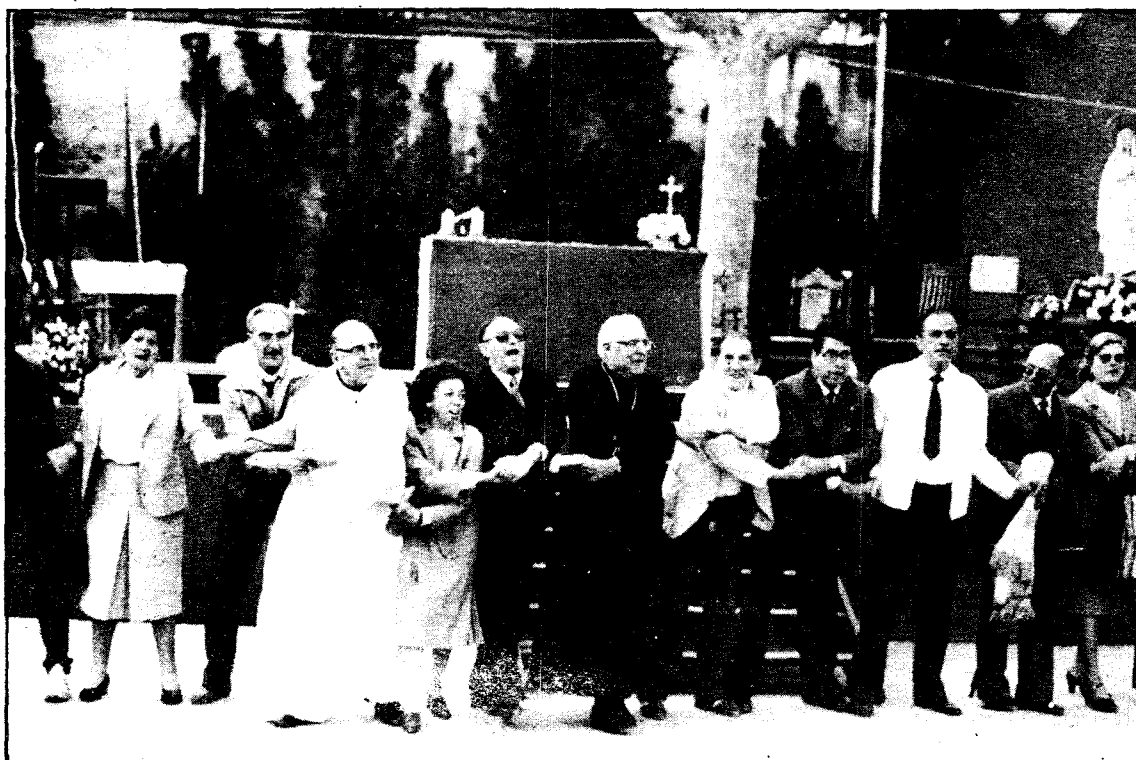
En quan a la Junta, socis i empleats del Casino del Masnou, sols podem dir que sense la seva total prestació i ajuda, no hauria estat possible de portar a terme una felicitat reunió de més de 635 persones que es varen aplegar per a lloar el Senyor, tant mitjançant l'Eucaristia com a l'atenció al germà.

I quasi en últim lloc, perquè és molt nostre i sabem que ho compren, ens referim a la participació del nostre estimat Cardenal-Arquebisbe Dr. Jubany, amb els seus sacerdots. No sols va quedar-se tot el dia, concelebrant i dirigint les pregàries per una banda, sinó que també conversant amb el poble i els malalts, s'hi lliurà de tal forma, que no va marxar cap a Barcelona fins a les 8 del vespre ben tocades; a més es va dignar concedir als malalts el gran benefici espiritual del Jubileu de l'Any Sant.

Les Religioses Carmelites de Sant Josep, les Darderes i les Mares de Sant Josep de la Muntanya atengueren amb la seva proverbial simpatia i amor a tots, sense distinció.

I les tres Corals: La infantil de l'Orfeó Català, la Xaloc i la Maresma, d'una manera totalment fraternal i desinteressada així com també el nostre company de l'Hospitalet, en Llevia, que amb la seva gràcia i amb la seva característica salsa picaresca, amb esqueixos i acudits, varen afegir un to però que molt festiu i comunitari a la jornada amb l'alegria de tots.

Com a anècdota d'exemple de col·laboració, es pot dir que mentre l'orgue havia vingut de Santa Engracia de Montcada, l'ombrell, la de Santa Agnès de Barcelona, la megafonia de

Dos moments dels actes que comptaren amb la presència del cardenal Jubany.

l'Hospitalitat Diocesana, una coral de Vilassar, en Llevia, de Badalona... les "pedres vives del temple del Senyor" havien vingut de totes les rodalies de la Diòcesi.

L'Hospitalitat, per tot això que acabem de dir, vol donar les gràcies més sinceres a tothom. Però, d'una manera especial, al jovent, que va ésser el que va suportar el pes de la festa, amb una abnegada col·laboració i d'una manera molt especial en el moment (que va durar una hora) de servir els 455 dinars que es distribuïren entre els comensals. Moltes gràcies!! Que el bon Déu us ho pagui!

També hem de fer memòria del suport material que es va rebre de les diverses Caixes d'Estalvi. A totes elles, moltes gràcies!!

I demanant al Pare de tots que amb la intercessió de la

Mare de Déu de Lourdes, actes com aquest que tant ens agermanen i ens alimenten en la nostra fe, es repeteixin ben

sovint, us diu a reveure!...

Un brancardier de l'Hospitalitat

Que és l'Hospitalitat de la
Mare de Déu de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de l'arxidiòcesi de Barcelona, peregrina durant l'any a Montserrat i a Lourdes... Visita als malalts... Porta a terme trobades de germanor hospitalària entre els malalts i els seus servidors... La secció dels joves cada setmana té reunió de formació i pregària... El torn de Santa Bernadeta de l'Adoració Nocturna és un clar exponent de la vida espiritual, ànima de l'Hospitali-

tat...

Parlem-ne una mica?

Pelegrinatge a
Montserrat

Enguany tindrà lloc el 37è i hi acudirem als peus de la Moreneta durant els dies 14, 15 i 16 del mes de maig vinent. Per cert que hem de dir que, en el programa que s'edita, hi ha unes errades en el lloc on es descriuen els actes. A dissab-

te, diumenge i dilluns, corresponen les dades que acabem de dir.

El nostre pelegrinatge tindrà un objectiu col·lectiu molt important: guanyar el jubileu amb motiu dels 1950 anys de la nostra Redempció i ho podrem gaudir als peus de la nostra Patrona, la Mare de Déu de Montserrat... Quina joia i quina alegria quan fent o ajudant algun dels malalts, pensem que ho fem al mateix Jesús que ens ha redimit!

...a Lourdes!

Com cada any en farem dos. El 94è del 22 al 27 de juny i el 95è del 12 al 17 de setembre del 1983.

Com hi anem a Lourdes? Doncs amb dos trens. L'un, el Rosa, que viatja de dia i el Blanc, que porta 350 places de malalts el mes de juny i 260 el setembre i ho fa de nit. També hi van dos autocars. Un que està cinc nits a Lourdes i l'altre quatre.

Dels malalts que venen a Lourdes n'hi ha de tota mena econòmica.

A molts cal ajudar-los, i per això són les ajudes o donatius que rebem; a altres persones se'ls pot bonificar el seu viatge i estada. Aprofitem l'avinentsa per a demanar una gràcia de caritat per a ells. Gràcies per endavant.

Cal recordar que el nostre caminar és un pelegrinatge i com a tal, hem de pensar que és un servei i una pregària constant... però, no trista; no, sinó que cal procurar que la pau interior es doni a tots els que tenim al costat i deixant que la mà de Maria ens arribi benefactora, com sols una mare sap fer-ho.

I quan siguem als peus de la Mare Immaculada, oferim-li el millor del nostre ésser. En la quietud de la Gruta, preguem per la pau del món tan esvalotat... preguem pel Sant Pare i tota la seva Església perquè l'enforteixi en les dificultats del viure actual... preguem pel germà que tenim al costat perquè la seva malaltia sigui penyora de gràcia i salvació...

Acostuma a succeir que el malalt que hi ve per primera vegada, sens dubte hi va amb l'esperança de la personal curació; més quan es troba —ja en el camí— amb els altres, demana pels altres a qui veu més necessitats... Aquest és el miracle de Lourdes!

La Joventut de l'Hospitalitat sota el guiatge del germà Andreu, prega i treballa, seguint sempre la línia de l'Església. Es bó de veure'ls en els romiatges amb minusvàlids amb la diligència i compte amb que els tracten i entretenen; però també bo és de veure'ls en les vetlles de l'adoració Nocturna davant de Jesús-Eucaristia!

Les oficines de l'Hospitalitat del carrer de la Diputació n.º 235, 1r. 1a. (tel. 317 91 39) estan obertes de 6 a 9 del vespre de dilluns a divendres i a on podran dirigir-se tots aquells que, d'una manera o altra, vulguin ajudar-nos en les nostres tasques.

Itàlia

Surt al carrer un nou mensual religiós

Roma.— Un nou periòdic mensual religiós que vol ésser el reflex de l'Església mundial ancorada en la realitat d'avui, ha estat presentat a Roma. El títol del periòdic és "30 dies en l'Església i en el món" i està editat pel grup "Il Sabato". El jove moviment catòlic "Comune et liberazione" hi és fortament present en aquest grup editorial.

Taiwan

L'OCIC premia una pel·lícula sobre la vida

L'Organització Catòlica internacional del Cinema (OCIC) per mitjà de la seva secció asiàtica ha premiat amb la Torxa d'Or la pel·lícula "Life Story" com a la millor pel·lícula xinesa mandarina del 1982.

El premi ha estat atorgat pel ric contingut de la pel·lícula i per l'originalitat de la seva presentació psicològica de diferents aspectes dels distints estadis de la vida real constituint una aportació positiva de pensament i valors vitals.

França

Vint personalitats franceses

Demanen que es respecti la consciència en TV

París.— Una vintena de personalitats —entre les quals figuren els senyors Alain Poher, President del Senat i Jean-Pierre Pierre-Bloch, President de la Lliga contra el Racisme i l'Antisemitisme— han constituït a París un "Comitè pel respecte de les consciències en la televisió" que s'ha fixat per missió "denunciar les agressions inacceptables contra el que és sagrat i tractar de combatre-les".

"Recentment, indica un comunicat publicat per l'esmentat Comitè, algunes emissions han fet burla (res a veure amb l'humor), del que constitueix els fonaments de la fe d'una part dels nostres conciutadans, ridiculitzant, per exemple, l'eucaristia, la crucifixió... Això, quan la República a ensenyat als francesos el laïcisme, és a dir, el respecte a les conviccions de cadascú".

"Les agressions contra el que és sagrat ataquen, a casa del creient, les raons essencials de viure, d'esperar d'estimar", subratlla el text. "Aquestes emissions fereixen les consciències, van en contra dels Drets de l'home, de tots els homes, sigui quina sigui llur espiritualitat".

"El Comitè, subratlla encara el comunicat, està constituït per persones conegudes per llur independència; cap d'elles no ha estat designada per una Església, una confessió o una comuni-

tat. Els principals corrents espirituals (catòlics, protestants, ortodoxes, jueus, agnòstics, franc-masons, ateu...) hi són representats".

Figuren entre els signataris: el pare Jean Bernard, Alain Decaux, Pierre Emmanuel, Eugène Tonesco, el pare Carré, Louis Leprince-Ringuet, membre de l'Acadèmia Francesa Gérard Jaquet vice-president del Parlament europeu. Alfred Kastler, Premi Nobel de Física, el professor Paul Milliez, Régine Pernoud, escriptor, Madeleine Renaud, Jean-Louis Barrault, Germaine Tillon, etnòloga, Louise Weis, degana d'edat del Parlament europeu, Yannis Xenakis, compositor, etc.

Congrés de la UCIP a Dublín

"La paraula és de tots". Aquest és el tema del XIII Congrés mundial de la UCIP (Unió Catòlica internacional de la premsa) que tindrà lloc a Dublín del 22 al 28 d'octubre pròxim. Una àmplia consulta de preparació ha estat llançada sobre el tema. El Consell anual de l'organització celebrat a Lisboa del 17 al 19 de març proppassat va aplegar 45 participants d'una vintena de països.

El secretari general, el pare Pierre Chevalier ha subratllat els esforços i les intervencions de la UCIP per fer-se solidària dels col·legues amb dificultats allà on la llibertat de premsa està amenaçada: "Una ètica veritablement cristiana en la seva inspiració no pot ser més que del tot universal en el contingut i en el reconeixement efectiu de la dignitat de tots els homes. L'ètica específica de la UCIP és una defensa de la llibertat de la premsa que s'inscriu en la doctrina del bé comú, respectuosa de les persones i de les comunitats".

L'Església i els mass-media a l'Àfrica

Nairobi.— Les activitats prioritàries en el camp de les comunicacions socials a l'Àfrica han estat el punt principal de l'ordre del dia de la recent reunió del Comitè episcopal pan-africà, celebrada a Nairobi, capital de Kenya.

Remarquem que aquest Comitè episcopal pan-africà dels MCS fou creat el 1973 pel Simposi de les Conferències episcopals d'Àfrica de Madagascar.

Els seus objectius són, entre d'altres, assegurar el funcionament de la "Veu d'Àfrica".

Polònia

Varsòvia dedica un carrer al cardenal Wyszynski

Varsòvia.— La municipalitat de Varsòvia ha decidit a petició de l'episcopat polonès donar el nom de l'antic primat de Polònia, mort el 28 d'agost de 1981, a un tros del carrer Wronia que s'anomenarà plaça del Cardenal Stefan Wyszyński.

El carrer Wronia està situat al barri obrer de Wola. És en aquest carrer on hi ha la nova seu del Secretariat de l'episcopat polonès, un imponent edifici modern de vidre i marbre.

EE.UU.

125è aniversari d'un setmanari religiós

San Francisco.— El setmanari diocesà de San Francisco "The Monitor" ha complert el seu 125è aniversari. Tres seglars varen començar el març del 1858 l'edició del setmanari que posteriorment passà en la seva totalitat a dependre de la diòcesi esdevenint òrgan oficial de l'Església. La diòcesi de San Francisco ha complert ara els seus 130 anys.

MOUSSE

com un bombó gelat

DANONE

ESPREN
BENEFICED

Últim full de la Bíblia Valenciana (recto i verso)

Malgrat l'oblit que seguí a la destrucció de les bíblies vulgars, la memòria d'aquesta obra persistí intermitentment.

La Exhortació al Christiano Lector a leer la Sagrada Escritura, la qual encapçala la Bíblia castellana traduïda per Casiodoro de Reyna i Cipriano de Valera, impresa per Lorenzo Jacobi a Amsterdam (1602), diu: "Los libros impresos en español que yo he visto son los siguientes: la Biblia en lengua valenciana con licencia de los inquisidores a cuya traslación asistió S. Vicente Ferrer: que ha más de ciento y tantos años que se imprimió en folio de papel real".

Tal volta, la col·laboració del sant, només va ser consultiva, gràcies al seu prestigi.

La Bíblia valenciana

Les diverses temptatives per tal de donar l'Escriptura en la nostra llengua, a l'Edat Mitjana, culminaren amb la traducció i l'edició de la **Bíblia valenciana**. Benet XIII (el papa Pere de Luna) regalà al convent cartoixà Porta-Coeli de València, una Bíblia manuscrita en llatí, a prec del seu delegat i prior de la comunitat Bonifaci Ferrer, germà del famós Vicent Ferrer. El monjo era un apassionat de la seva llengua, i potser, el preuat volum esperonà el desig de fer-ne una versió valenciana. Encara que no podem pas donar dates exactes, és versemblant que l'obra degué fer-se entre els anys 1396 i 1402, la qual fou el fruit del treball ben fet per un equip d'entesos encapçalat per Bonifaci. D'acord amb les lleis d'aquella època, la traducció fou revisada i esmenada per Jaume Borrell de l'Orde de Predicadors i Inquisidor del regne de València. No sabem si els retocs del dominicà alteraren gaire el text original.

Comença a estampar-se el febrer de 1477 i quedà enllestida el març de l'any següent. Tota aquesta tasca es va fer a l'obra de l'ex-argenter Alfons Fernández de Córdoba, dirigit per Lambert Palmart, i empraren com a text un manuscrit propietat del noble valencià Berenguer Vives de Boyl. Passats dos anys, Nicolau Spindeler publicà, apart, el Psaltiri extret d'aquesta versió, a Barcelona.

La gran destrossa

La història posterior de la Bíblia valenciana està lligada a les repetides prohibicions d'imprimir, tenir i llegir els llibres sagrats girats a la parla corrent. Un dels motius al·legats per privar-los el segle XV, era que els jueus conversos si us plau per força, feien servir les versions populars per a ensenyar la Llei mosaica a llurs infants.

La nova inquisició castellana no tingué miraments, i els anys 1497 i 1498 es cremaren públicament bíblies i comentaris a la sagrada Escriptura en pla, a València i a Barcelona. Així, aquesta obra cimera de la literatura catalana medieval es devia perdre confonant-diegal es devia perdre confonant-se entre "bíblies falses" i "bíblies judaïtzants". Aduch, sembla que l'averany d'aquesta traducció hagi estat marcat pel foc. L'únic volum sencer que restava es guardava a la Biblioteca Reial d'Estocolm, però desaparegué en l'incendi esdevingut a la biblioteca el 1697.

Una història de llibres accidentada

Les despulles d'aquesta obra tenen una història accidentada. L'octubre de 1645, el cartoixà Joan Baptista Civera escrivia els anys del convent Porta-Coeli. Un sacerdot, amic seu, li va lliurar quatre folis d'un llibre que havia

troba en mig dels papers vells que estaven a l'arxiu de la seu valenciana. Eren fragments de la Bíblia valenciana. Civera va quedar-se tot d'una peça... perquè no sabia res de la traducció dirigida per l'antic prior de la casa! Per a conservar la memòria del traductor, va enganxar els fulls a la part del seu manuscrit dedicada a Bonifaci Ferrer. Alguns anys després només quedava un sol full, que conté els últims versicles de l'Apocalipsi (20:9-22:21) i el col·lof.

A l'exposició retrospectiva celebrada a "Lo Rat Penat", de València els mesos de maig i juny de 1908, una de les vitrines de la secció bibliogràfica, exhibia dos còdexs. El Catàleg deia:

44. La Sagrada Bíblia - Llibre manuscrit en vitela; lletra del segle XIV amb notes del P. Bonifaci Ferrer, el qual fou regalat pel Papa Benet XIII.

65. Anales de la present casa Portaceli... Llibre manuscrit del segle XVII, amb miniatures. El full corresponent a les planes 361 i 363 és l'última amb col·lof de la Bíblia traduïda per el P. Bonifaci Ferrer, estampada a València per Fernández de Córdoba y Lambert Palmart Alemany, l'any 1478, y una estampa del dit P. Bonifaci Ferrer, esmenada per l'inquisidor de València.

Els dos volums figuraven a nom d'Antoni Alapont, rector de la paròquia de Benicalap, però no n'era

pas l'amo. Els tenia guardats un camperol que vivia a una masia de Bellver, prop de Burjassot. La manera de com posseï els llibres és palesa. En 1835, el Govern decretà l'exclaustració, però les comunitats religioses pensaren que passada la febre revolucionària, podrien retornar als cenobis. Abans de separar-se, els religiosos es repartiren els objectes que podien emportar-se'n fàcilment. Moltes coses quedaren depositades de moment, a les cases de persones que gaudien de la confiança dels monjos. En transcorrer alguns anys, els depositaris tot ho consideraren de la seva propietat. A la segona generació, l'oblit era ja complet, i, aleshores, els nous amos els destruïren o es dedicaren al comerç d'antiguitats. Joies, pintures, obres d'art, manuscrits, etc., anaren a parar al foc o figuraren a les col·leccions públiques i privades d'ací i de l'estranger.

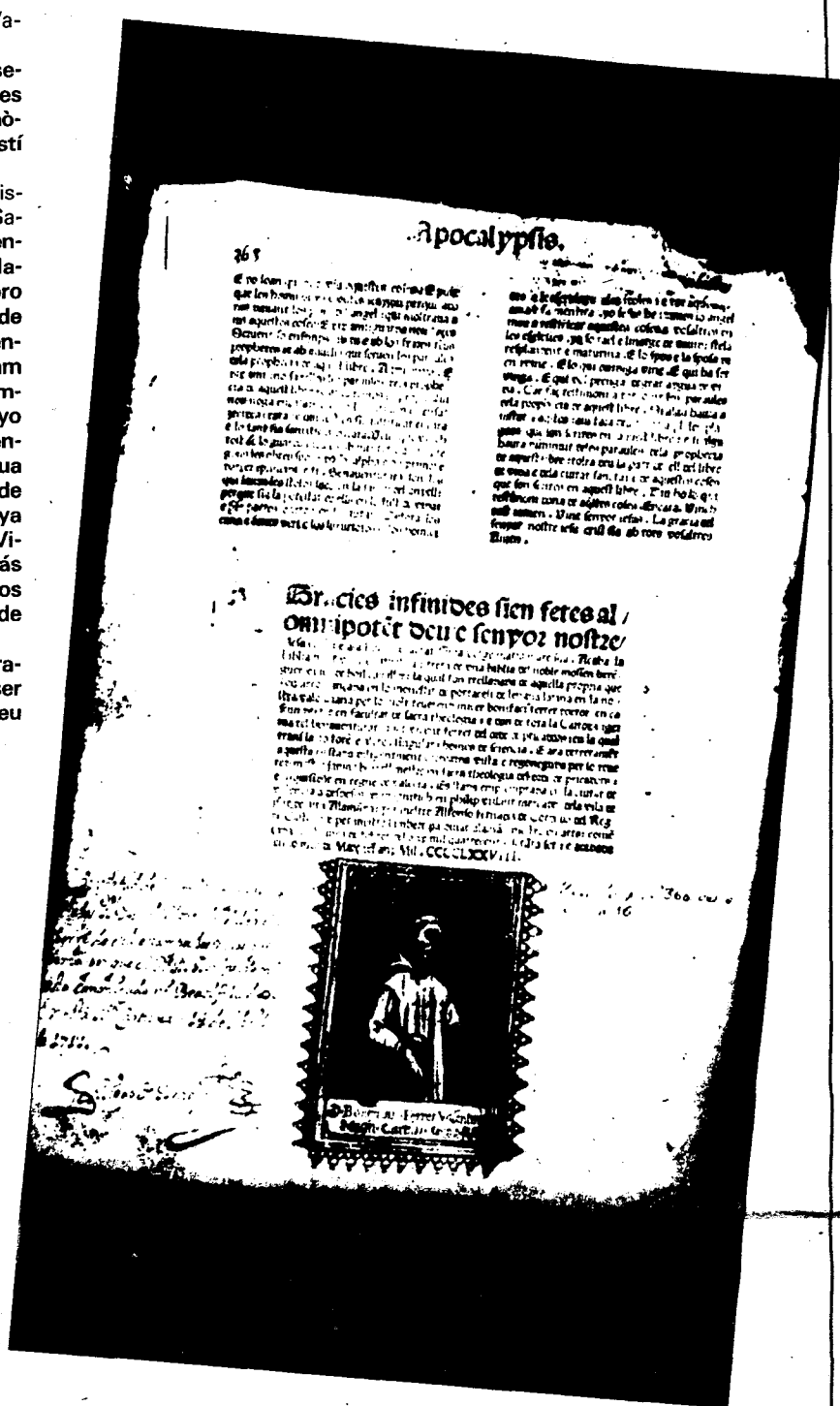
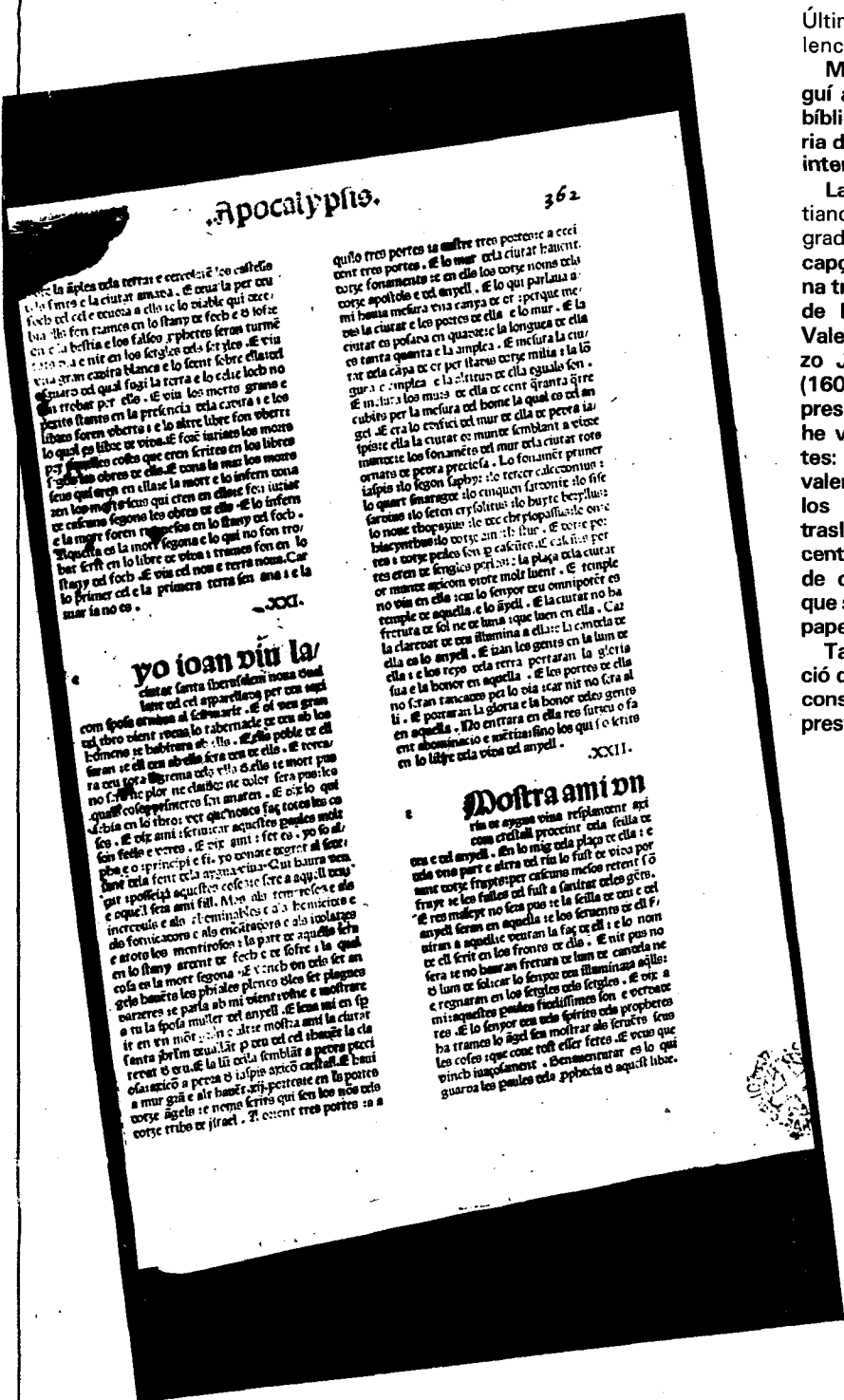
Els dos llibres de Bellver exposats en "Lo Rat Penat" no tardaren gaire a passar la frontera. La Bíblia llatina regalada per Benet XIII al convent cartoixà figura de seguida al Catàleg de Hiersemann, un conegut llibreter de Leipzig dedicat a la venda de llibres espanyols i portuguesos. El 1910, el manuscrit de Civera amb el full de la Bíblia valenciana fou adquirit per la Biblioteca de Berlín, però posteriorment, el full es conserva a la "Hispanic Society" de Nova York.

Encara el Dr. Guàrdia descobrí a la Biblioteca Mazarina de París un Psaltiri imprès el segle XV, el qual resultà que era la traducció valenciana. Les primeres ratlles diuen: "Comença lo Psaltiri tret de la Bíblia de stampa: la qual es estada empremtada en la ciutat de la València; e fou corregida per lo reverent mestre Jacme Borrell, mestre en sacra Theologia del orde de predicadors e inquisidor en lo regne de València e daltres..." Conté 150 salms.

Ben poca cosa ens ha quedat a casa. El "Diario de Barcelona", del 23 de març de 1821, publicà un informe literari signat per Purgol Erasto (traducció grega dels cognoms Torres Amat), que assabentats de la troballa d'un pergamí que servia de coberta a un procés inquisitorial de l'any 1540; el qual resultaren dos fulls de la Bíblia valenciana. Pertanyen a Lluís Barba i Casanova, propietari de la llibreria barcelonina "Pro-Libris".

Fa alguns anys Pere Bohigas, conservador de la secció de manuscrits i reserva de la Biblioteca de Catalunya, els pogué estudiar, i ajudat pels raigs ultravioleta, ens n'ha donat una acurada transcripció i un valuós estudi comparatiu. Un full conté un fragment de Marc (14:9-21 i 15:1-15) i l'altre, uns versicles de Lluc (2:16-29; 3:30-38 i 4:1,2).

Joan González i Pastor

Llibres

L'ensenyament globalitzat en els parvularis⁽¹⁾

El Ministeri Espanyol d'Educació ha elaborat un programa específic per l'educació musical pre-escolar, donant així una concreta transcendència a l'àrea musical, la més descurada. Els programes renovats són, ara, obligatoris. Era el millor camí per a resoldre d'una vegada la manca d'experiències musicals en els nens de dos a cinc anys.

Les famílies de parla i idiosincràsia saxona fan molta música a casa seva; pares i fills canten i toquen fent conjunts musicals. En canvi, les famílies llatines en fan ben poca de música; no hi tenen afecció o creuen que és una de les obligacions de l'escola. La mare no canta, el pare no toca cap instrument ni sap llegir la notació musical, i els fills grans només han après quatre cançons. Per altra banda, els mètodes Kodaly, Orff, Chevais, Dalcroze i Ward són molt bons, sens dubte; però, cadascú treballa parcialment i aïlladament i les experiències sensorials i gestuals de l'infant, o són destinats a nens de vuit o deu anys.

Ara bé, molts parvularis no fan pas l'ensenyament musical segons la programació minis-

terial; treballen encarcerats en quatre cançons i uns quants jocs rítmics i creuen que ja ni ha prou.

Però hi ha una altra metodologia de l'ensenyament pre-escolar que globalitza les diferents àrees. Aquest mètode és el que ha desenvolupat la monja dominicana sor Rosa Font, pel que fa als nivells pre-escolars i al cicle inicial d'EGB. El llibre que encapçala aquest comentari és el primer de la col·lecció titulada **Metodologia del Ritme Musical** editada en llengua castellana. Ara, l'autora ens presenta el primer llibre en català, amb abundoses reformes en els textos i en les cançons. Insistim que no es tracta de un text destinat concretament a l'educació musical, sinó d'un mètode globalitzat que inclou les diferents àrees de l'ensenyament pre-escolar.

L'objectiu bàsic de tota la metodologia de sor Rosa Font és, naturalment, el desenvolupament harmònic sensorial i gestual de l'infant; el nen descobreix cada dia nous elements del món que l'envolta, i, a poc a poc, va trobant noves possibilitats d'expressió dinàmica a tra-

vés del propi esquema corporal. El mètode és el ritme. El ritme general —no tan sols el musical— que viu i crea, l'impulsa vers noves experiències.

El llibre conté tres parts:

Primera: coneixement de l'esquema corporal, exploració de l'espai, pre-matemàtica i matemàtica.

Segona: tècniques de lectura, pre-escriptura i escriptura rítmiques, recerca i justificació visual dels signes consonàntics i vocàlics, desenvolupament de la motricitat, i cançons per a treballar els fonemes.

Tercera: educació religiosa, creativitat i cançons relacionades amb els diferents centres d'interès.

Fa molts anys que coneixem les activitats pedagògiques de sor Rosa Font a l'Escola Superior de Música Sagrada, de Madrid, influent en la seva transformació en Institut de Pedagogia Musical i incorporant-li el mètode Orff, d'acord amb la professora lleidatana Montserrat Sanuy. Sor Rosa Font, formada en l'ortodòxia del mètode Ward i coneixedora de l'Orff i del Kodaly, va preferir evolucionar, a poc a poc, vers una meto-

Metodologia musical EL RITME EN L'EDUCACIÓ PRE-ESCOLAR

ROSA FONT I FUSTER

dologia més eclèctica i més d'acord amb la idiosincràsia llatina, iniciant les seves publicacions castellanes (1968) després de molta experiència en la formació de professors. Més tard, Edicions Paulines es féu càrrec de les seves obres didàctiques. Ara, com hem dit, tenim en català el llibre d'orientacions pel mestre de pre-escolar.

Hom espera que la resta de la col·lecció pugui també ser útil a l'escola de parla catalana.

Jaume-Manuel Mola, o.f.m.

(1) El Ritme en l'educació pre-escolar. Autora: Rosa Font i Fuster. Edicions Paulines, Madrid-Barcelona. Primera edició catalana: 1982.

“Qüestions de vida cristiana” compleix vint-i-cinc anys

La revista “Qüestions de vida cristiana” ha complert vint-i-cinc anys d'existència. És abastament coneguda la publicació a Catalunya per a celebrar-ne l'efemèrides. El seu fundador i actual director, Evàngelista Vilanova, monjo de Montserrat, ens parla de l'origen, de les aportacions i l'acollida de la revista, i dels seus fruits i perspectives cara al futur.

—Com nasqué “Qüestions de vida cristiana”? (QVC.)

—Els inicis foren molt modestos. La idea de publicar aquesta revista es remunta al 1957: fou fruit de la inquietud pastoral d'un grup de monjos joves. Volíem ajudar a molts dels que venien a parlar-nos amb l'esperança de trobar una serena fe. Molts d'altres no vindrien a Montserrat, pensàvem, però compartirien el mateix anhel. Potser entre ells podríem fer-nos presents amb la nostra paraula escrita.

—Aportacions positives de la revista.

Segons s'ha pogut perfilar al llarg del treball realitzat, una de les principals aportacions ha consistit a fer de pont entre dues realitats que s'han viscut i es viuen encara separadament: per un costat, el pensament teològic, que se centra en un determinat tipus d'institucions, i per altre costat una vida cristiana en molts casos gairebé òrfena de capacitat reflexiva. QVC, des de la seva aparició, ha servit per a

relacionar entre nosaltres aquests dos extrems, pels temes tractats i per la manera de fer-ho. En segon lloc, a través de tants col·laboradors i a través de la pluralitat temàtica, QVC no s'ha limitat a “solucionar problemes de la vida cristiana”, sinó que ha complert a bastament amb el seu títol: “qüestionar”. El resultat, en molts casos, pot haver estat una contribució insubstituïble per a la consciència dels lectors de la revista. En tercer lloc, em sembla que QVC en el futur pot ambicionar altra contribució a la meua manera de veure, neces-

sària per a la col·lectivitat cristiana del país: no solament “qüestionar” sinó també “produir”. Al meu entendre, arriba el moment en el qual es troben en manca entre nosaltres “formes concretes de producció en el plantejament de les qüestions cristianes que ofereix la vida”. Penso que la reflexió sobre la vida cristiana no té massa sortides si no es concreta.

Acollida que ha tingut la revista.

Es tracta d'una revista minoritària, el nombre d'exemplars de

la qual no rebassa els dos mil. El fet que es publiqui en català també és una limitació. Però no podem ésser pessimistes. He tingut ocasió de comprovar que era certa l'afirmació de Jiménez Lozano a “Destino”: “Els qui descobreixen QVC surten de moltes desesperances i recuperen moltes il·lusions sobre les possibilitats i vitalitat del nostre catolicisme”. Són molts els que s'han aprofitat dels plantejaments proposats per QVC en ordre a una fermentació doctrinal i a uns compromisos clarament cristians. Una publicació, com qualsevol iniciativa, fracassa si no existeix un àmbit més o menys nombrós de persones que se senten interpretades i compreses. No han faltat aquestes persones que han estat el veritable suport de QVC. Que després, a l'estranger, la revista hagi estat ben considerada, és certament per afegidura.

Fruit de tot un treball

QVC ha estat, des de la seva aparició el 1958, un dels pocs instruments de reflexió cristiana, a la vegada dotat d'aquestes tres qualitats: altura teològica, preocupació pastoral, i catalanitat (qualitat que sens dubte l'ha limitat). Ha estat un intent d'elaborar un pensament religiós que de debò empalmés amb el país. Si bé encara amb excessius ressos forasters moltes vegades, QVC s'ha plantejat el

cristianisme des d'una situació soferta molt vivament i s'ha representat una nova manera de concebre l'Església i la seva presència en el món al marge dels postulats tradicionals de la cristiandat, ja abans del mateix Vaticà II. Per això algú ha escrit que QVC era una mica l'òrgan de la reflexió cristiana a Catalunya. Encara que ningú no li ha encarregat aquesta missió, en la pràctica la compleix.

Perspectives de futur per a la revista.

La meua impressió és que en els darrers anys han passat tantes coses en el nostre país que el ritme d'“avançada” de QVC potser hauria d'ésser més accelerat. Ha canviat la perspectiva. A aquest canvi de perspectiva em sembla que li correspon no solament un canvi de temàtica sinó un canvi d'enfocament. La primera cosa que hauríem d'analitzar seria els punts de referència culturals i eclesials de la comunitat lectora de QVC. Si aquests punts de referència es desconexen, sens dubte que es pot continuar qüestionant coses, però tal vegada l'òptica des d'on es continuï fent, pot ésser massa abstracta.

José Miquel Servià és empordanès, de Palamós. Té acabades les carreres de Dret i de Periodisme. Ha estat becari del Mercat Comú a l'Institut europeu de Hautes Etudes Internationales de Niça, i ha fet estudis a diferents universitats d'Europa i Àsia.

Vol donar a conèixer la realitat literària dels Països Catalans

PATI DE LLETRES, una nova experiència radiofònica

Setze emissores de Catalunya emeten, des de fa unes setmanes, el programa **Pati de Lletres**, dirigit per l'escriptor i periodista Josep Miquel Servià. El patrocini és del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, mentre la distribució corre a càrrec de Productora Catalana, S.A.

La idea inicial de Josep Miquel Servià era la de fer un programa que comptabilitzés la cultura amb l'amenitat. "Amb el projecte sota el braç —ens diu— vaig anar a veure el Conseller d'Ensenyament, Joan Guitart, per tal de veure si podia comptar amb el suport del seu Departament. Em semblava que el programa podia tenir un caràcter docent per als nois de BUP, COU i aquells que estudien els primers cursos universitaris." El responsable del programa vole, en definitiva, que els nois, i també un públic com més ampli millor, conegui, d'una manera còmoda, la realitat literària dels Països Catalans i aconseguir un engrescament generalitzat envers aquesta realitat.

L'estructura del programa és

la mateixa que ha utilitzat Servià en les seves experiències literàries. Es tracta d'un relat biogràfic d'un autor, barrejat amb la lectura d'alguns dels fragments de les seves obres i el comentari de l'especialista. Hi haurà tres cicles: un primer de poesia que inclou una trentena d'autors, un altre de prosistes i un tercer de dramaturgs.

Tot i que ara s'emet per setze emissores, el projecte inicial és que arribi a través de vint. Una de les coses que no satisfà plenament Servià és l'horari d'emissió del programa a Ràdio 4. Creu que un quart de nou del matí del dissabte no és l'hora més adient, encara que confia que es canviï a l'estiu.

Després d'haver escrit el darrer llibre sobre Lluís Llach, en Servià es planteja de fer una cosa diferent, volia anar cap a una nova dimensió. "Les persones que ens sentim creatives— matisa no ens podem concretar sempre en una mateixa cosa." Confessa, a més, que sempre l'ha fascinat el món de la ràdio i la televisió. Si no ha còl·laborat més en aquests

medis, ha estat per raons polítiques i per la censura.

Ara, en canvi, ha tingut una llibertat d'acció absoluta per portar a terme aquest programa. "El Conseller Guitart —afegeix— és una persona especialment sensible per als temes de difusió cultural. No tan sols acceptà el programa, sinó que s'entusiasmà amb la idea fins al punt que parlà de la possibilitat de fer discos i cassetes per a les escoles." Per part del Director de Pati de Lletres, tot són elogis en parlar del Departament d'Ensenyament. "La Conselleria —comenta— és com una immensa península femenina unida al continent masculí a través de la persona del Conseller." D'aquesta manera expressa Servià la seva sorpresa per la gran quantitat de personal femení que hi ha al Departament.

Els col·laboradors d'aquest programa són: Narcís Garolera, com a assessor literari i lingüístic; Roser Espinosa, Rosa Novell, Maria Matilde Almendros, Joan Lluç, Antoni Serra, Carles Cabalé, Pere Ribera, Manuel Barrero i Francesc d'A. Sales.

Tomàs Puntí

Seminari Menor de la Conreria

"Vivim la presència natural de Déu"

—¿Com és què decidires cursar el Batxillerat al Seminari de la Conreria?

—Jo ja tenia el desig de cursar els estudis en un centre així. Anteriorment, havia intentat entrar al Monestir de Montserrat, que era un lloc que m'agradava; però com que allí no cursaven el Batxillerat, no vaig poder anar-hi.

Va ésser un anunci a "Catalunya Cristiana" el que va provocar que el meus pares m'oferissin la possibilitat d'entrar al Seminari de la Conreria. Però jo no ho havia demanat, i tampoc no tenia raons series per venir-hi. Jo vaig acceptar, i m'hi vaig

trobar dintre en el curs següent, el primer de batxillerat.

—¿Quins aspectes veus més rellevants de la vida "aquí"?

—Crec que un dels més positius és la gran confiança que s'arriba a adquirir entre els companys de curs, els superiors i professors i tota la casa. Aquesta confiança i amistat és natural, ja que convivim junts, mengem, estudiem ens divertim, cinc dels set dies de la setmana.

Un altre aspecte és el record que durant tot el dia és té de Déu, es viu en una constant

presència de l'esperit; les oracions abans i després de les classes, abans de dinar i en acabar, al matí, al vespre, fan que visquem la presència natural de Déu. La gran confiança que els superiors ofereixen; no volen que compreguis, pretenen ensenyar-te. L'ensenyament és complet, fort, dens i l'acció dels professors és memorable. S'identifiquen amb el curs i pretenen que el que ensenyen aferissadament, s'apregui.

—¿Has tingut dificultat d'adaptació?

—Les dificultats no han estat moltes, entre elles no puc oblidar la dificultat en la primera avaluació del primer curs, que afegint el canvi de col·legi, la gran exigència dels professors i la dificultat en si mateixa de la matèria van fer que em veiés en dificultats en els estudis; però un cop acostumat només en queda el record. Una altra dificultat que es planteja és la distribució d'una vida diferent; els timbres plantejen l'horari durant el dia.

En entrar al Seminari comença una nova vida, governada per tu i que l'has de saber encaminar, amb l'ajuda del tutor, cap al camí recte. Un cop enfilat passa aquesta disbaixa.

Jo personalment he tingut al principi la dificultat del trans-

port fins al centre, ja que visc un xic allunyat de Barcelona, a Vilanova del Camí.

—¿Que diries als nois que vulguin seguir el teu camí?

—Que vinguin preparats, amb afany de seguir endavant, i amb el desig constant de convertir-se, pel futur, en bons cristians. Que sàpiguen trobar-se amb els nous companys i que tant amb uns com amb els altres construeixin una ferma amistat.

Que recordin que s'acosten més a Jesucrist, que aquí en el Seminari el tindran més a prop, constantment esperant-los a la capella.

—¿Com veus el treball del mossèn en el món d'avui?

—Crec que la labor que un sacerdot ha de fer és molt positiva. El sacerdot implica un treball constant en favor dels altres. El lliurament a les mans de Déu per saber entendre el món i alligonar-lo. La gent hauria d'aprendre a parlar amb el sacerdot i disposar en ell la seva confiança. Aquesta la considero base del sacerdot; que la gent accepti el sacerdot i que aquest se senti identificat en la societat on ha de conviure.

Valentí Alonso Roig, 16 anys.

—¿Quines qualitats li demanaries?

—Primer una disponibilitat completa a Déu, i a tota la comunitat cristiana i humana. Ha d'estar al dia, relacionar-se amb tots. Ha de tenir un esperit d'evolució i ha de conèixer les noves tendències, no quedar-se enrera. Esperit de servei. Molta força de voluntat. Il·lusió per fer coses cara a vells, petits, matrimonis,... tots.

—¿Participes en la vida de la teva parròquia?

—Jo vaig a missa cada diumenge i festes; i en la parròquia, que no és la meua, faig les lectures. També altres serveis.

RIGOROSA NOVELTAT LECCIONARI DE LA MISSA COMENTAT-ANY C

Textos oficials, amb comentaris exagètics realitzats pels membres del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. Amb aquesta obra es completa la col·lecció dels tres volums del cicle A, B i C.

Edició realitzada sota la direcció del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, per a la col·lecció "Lletres i Esperit".

Preu de venda al públic: 500.- Ptes.

Preu de la col·lecció completa (volums A, B i C): 1.500 ptes.

Comandes a:

EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

crònica castellera

Bordegassos amunt!

Ben fort es cridarà aquest argot casteller, Bordegassos amunt! aquest cap de setmana, ja que la primera colla castellera que es formà a Vilanova i la Geltrú, Els Bordegassos, celebren l'onze aniversari de la seva naixença. Onze anys de fer castells i altres coses, han estat per la família bordegassenca. S'han consolidat tota la varietat de castells de set, la torre de set, castell que s'ha arribat a descarregar i potser el castell que més problemes ha portat a la colla. Malgrat tot, però, l'any 79 Els Bordegassos en la seva diada de la colla aconseguiren bastir un magnífic quatre de vuit. Malgrat totes les fites castelleres aconseguides per aquesta colla castellera, ha estat la seva integració social com a entitat davant el poble vilanoví.

Com cada any, l'acte central de l'aniversari és l'actuació castellera al migdia a la plaça de la vila. Enguany, i com ja és tradició, dues colles més acompanyaran Els Bordegassos; aquestes són els Castellers de Terrassa i Els Xiquets de Tarragona, on totes tres colles aixecaran els seus primers castells de la tem-

porada. Abans, però, de bon matí sortiran les tradicionals matinales pels carrers i places de Vilanova. Tot seguit s'anirà a casa del senyor Joan Borbonès, home important en la fundació de la colla i del manifest casteller a Vilanova i la Geltrú.

Esperem que el temps hi acompanyi i que la colla dels Bordegassos celebri molts anys més aquesta important diada castellera.

Actuacions

El passat dia 3 d'abril actuen, com ja és tradició a la vila de Cornudella del Montsant (Priorat), la colla local dels Brivalls de Cornudella, celebrant així mateix la primera actuació de l'esmentada colla, on varen aixecar aquests castells: tres i cinc de sis, dos intents de torre de sis i pilar de quatre pel davall; també aquesta colla inaugura una exposició castellera amb fotografies, trofeus i fets castellers dels Brivalls de Cornudella.

Eloi Roca

llar i flors

Recordi que...

La majoria de les plantes necessiten estar ben acurades en algun moment...

Atenció, ara ja és l'última oportunitat per esporgar els rosers, si la primavera es retarda, deixeu-ho per al proper any i solament despunteu les rames.

Soterreu els bulbs perquè floreixin a l'estiu, les begònies, lliris, etc.

Sembreu o planteu les anuals vivaces ja que aviat començaran les floracions.

Tingueu cura, a les plagues que ara comencen; procureu tenir els productes adequats, netegeu totes les plantes, traieu les herbes dolentes, remeneu superficialment la terra per airejar-la i trenqueu la crosta que es forma a la superfície quan s'ha regat moltes vegades.

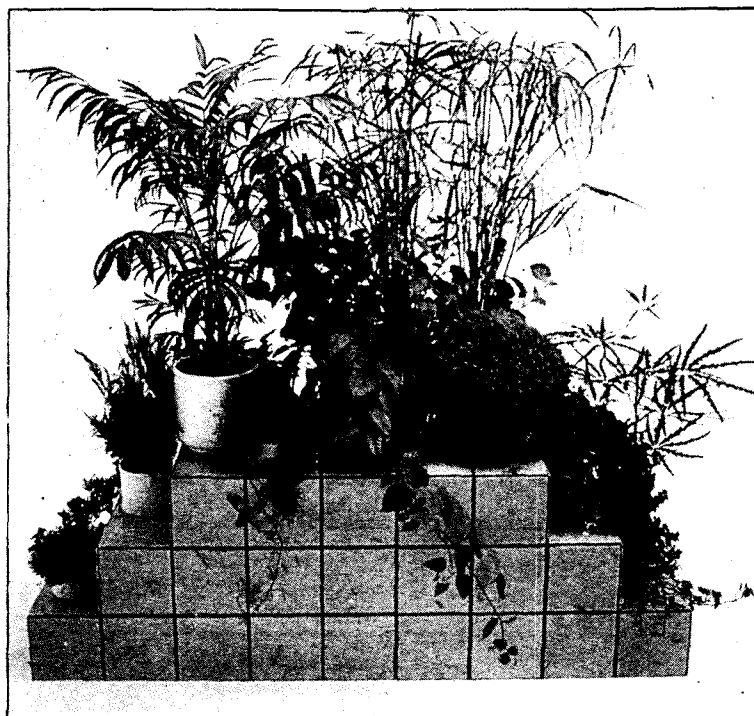
Completeu amb terra adequada els testos i jardineres; comenceu les fertilitzacions amb els productes equilibrats que s'afegeixen a l'aigua de regar.

Compreu plantes noves, sobretot les de temporada.

És un moment adequat per a preparar un test de plantes aromàtiques.

Es pot començar a augmentar les dosis de reg (amb cura) en relació amb la temperatura.

Maria Teresa Dachs

teatre

"Les llàgrimes d'Angelina"

Entre els variats actes que prepara la Institució Cultural Ballets de Catalunya per a les diades de Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat hi figura una representació d'una obra de Josep Maria de Sagarra. En concret d'una peça estranada l'octubre de 1928: "Les llàgrimes d'Angelina", que serà ara representada pel quadre escènic de la Institució que dirigeix Josep

Perajuan. L'escenificació tindrà lloc a la Sala Sant Gaietà, carrer Consell de Cent, 293, el dissabte dia 30 a dos quarts d'onze de la nit.

"Ballets de Catalunya" també prepara interessants excursions amb autocar. Pel primer de maig al Pic de Refet (Segrià) i el 15 del mateix mes al Castell de Salses (Rosselló).

Fons de Vídeo d'Omnium Cultural

A l'espera de poder completar ben aviat la sèrie *Català de primera mà*, produïda i realitzada per l'AVE/Catalunya amb la col·laboració de l'Associació i emesa pel circuit català, entre el 16 d'octubre de l'any passat i el 5 de febrer d'enguany, Omnium Cultural ha incorporat al fons de vídeo les produccions: *Imatges i fets dels catalans* (sèrie de 8 episodis de la història catalana) i *Científics catalans* (A. de Martí i Franquès, N. Monturiol, J. Comas i Solà i P. Font i Quer), facilitades per la Fundació Serveis de Cultura Popular, així com la sèrie *Meistes de la pintura catalana* (Ramon Casas, Isidre

Nonell i Santiago Rusiñol, provinents dels Serveis de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. Com a noves incorporacions hi ha també *Pompeu Fabra, la llengua d'un poble*, d'Antoni Quadrench, i el documental de Josep Palau i Fabre: *Picasso a Catalunya*, cedit pel consoci Jordi Tusell.

El fons de vídeo d'Omnium Cultural és a disposició dels socis, sobretot dels que exerceixen activitats d'ensenyament i d'animació cultural a infants i a adults, i en seran programades sessions de projecció, obertes al públic, al local de l'Associació a Barcelona i als de les Delegacions territorials.

la sardana i la dansa

Memorial "Antoni Pérez Moya": resultat

Un total de sis sardanes han concorregut al primer concurs "Memorial Antoni Pérez Moya", convocat per les colles sardanistes "Nostra Ensenya" de l'Orfeó de Sants, amb motiu del seu 35è. aniversari. El jurat, després de valorar els mèrits de les esmentades composicions, ha seleccionat les següents: "La Sardana", presentada amb el lema "Sol i lluna"; i "La Sardana dels Tres Reis", que té per lema "Per cor mixte i cobla". Aquestes obres seran estrenades el dia 24 d'abril a la sala d'actes de l'Orfeó de Sants, en un concert per a coral i cobla, atorgant-se els premis de cent mil i cinquanta mil pessetes d'acord amb el resultat de la votació realitzada entre els assistents.

El Jurat del Primer Concurs de Sardanes per Coral i Cobla "Memorial Antoni Pérez Moya" ha estat format per Manuel Oltra, Enric Ribó, Montserrat Tous, Josep Verdú i Lluís Gómez, actuant com a secretari Martí Olaya.

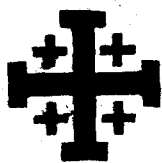
La sardana i els infants

Una nova lleva de sardanistes està a punt d'acudir a les places i carrers de

Catalunya després d'haver participat a les nombroses sessions d'ensenyament de ballar sardanes que s'han portat a terme arreu de la nostra geografia, amb una nodrida participació infantil.

El dia 17 d'abril coincidí la celebració de diferents actes de presentació de la nova mainada sardanista. A Girona, l'Obra Sardanista "Terranostre" preparà la Vuitena Trobada Sardanista Infantil, amb una gran festa a la Rambla de la Llibertat, amb sardanes a càrrec de la cobla Màxims. Per altra part, la Federació d'Entitats Sardanistes de la Comarca d'Osona celebrà la Trobada anyal de Cursetistes de la Comarca d'Osona, a la vila de Tona; en el programa, jocs i animació per a la quitxalla, una gran arrossada i, a la tarda, ballada amb les cobles Genisenca i Pral. del Vallès. A Cornellà debuta la nova Agrupació Sardanista "La Gavarra" tot promovent un Concurs de Colles Sardanistes Infants, que el dia 1 de maig, a migdia, tindrà lloc a la Plaça Catalunya de l'esmentada ciutat del Baix Llobregat.

JOSEP VENTURA

A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants Llocs. XXII Peregrinació.

Primera quinzena d'agost. Places limitades.
(Mínim 25 places. Màxim 45)
12 dies de durada. Hotels de 4 estrelles.
Inscripció i informació:

Comissariat de Terra Santa PP. Franciscans
Santaló, 80. Tel. 209 23 88.
Barcelona-21

Llibres

"Una Empresa per concloure" (1)

"Una empresa per concloure" és el subtítol de l'opuscle profusament il·lustrat, que presentem. "Per concloure" diu el seu autor, el pare Àngel Marsá, periodista i missioner, però una empresa —la d'evangelitzar Guinea— en la qual han participat activament un grapat d'homes generosos i aguerrits, tots ells pertanyents a la Congregació de Missioners del Sagrat Cor.

Àngel Marsá, amb abundants dades històriques i amb un estil àgil, descriu en sengles capítols, la geografia, l'art, els costums, la flora i la fauna

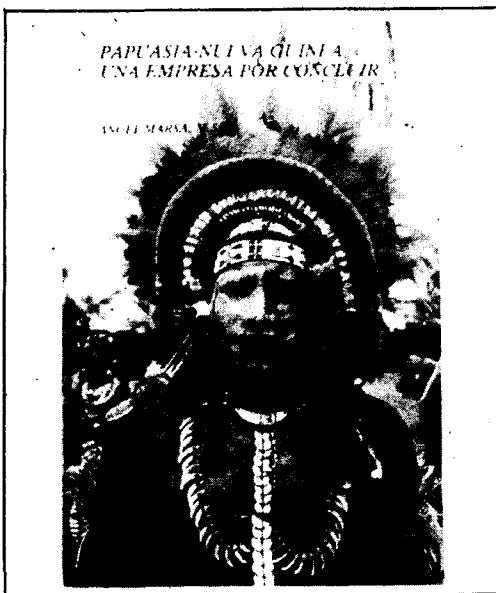
d'aquell país africà, però es deté en l'obra evangelitzadora duta a terme pels missioners.

El llibret va dedicat preferentment a la joventut, ja que

avui, igual que ahir, quan als joves se'ls parla d'ideals nobles els bull la sang, fins a poder exclamar: "També jo vull ésser missioner". El prologuista del llibre, Xavier Vergés, que va ser durant 33 anys, missioner a Nova Guinea, diu: "El que allí necessiten són pares en la fe, que els sostinguin, que els estimin i que els ofereixin la seva vida". Tant de bo! les pàgines d'Àngel Marsá susciten nous missioners, per la seva heroica Congregació.

F. G.

(1) *Papúasia-Nova Guinea, una empresa per concloure*. Per Àngel Marsá, M.S.C. Barcelona-36.

Jesús Sagarna, premi Orfeo
Laudate d'obres corals

D'acord amb les bases del concurs de composició coral Orfeo Laudate, entre trenta obres presentades el jurat qualificador ha decidit adjudicar per majoria de vots el premi Orfeo Laudate a l'obra *Que la pluja caigui*, de Jesús Mari Sagarna (Axpe-Biscaia).

Així mateix, ha decidit atorgar per unanimitat quatre ac-

cèsits a les obres següents: *És quan dormo*, de José Antonio Galindo (Granada); *Primera lluna*, d'Alejandro Yagüe; *Cançó de l'amor mariner*, de Lluís Blanes (Alcoi-Alacant); *Nocturn per a una illa*, de Salvador Brotons, corresponents als premis Generalitat i Ajuntament de Barcelona.

costums i tradicions

Les grues van cap al Nord

Els ornitòlegs i els pagesos saben que les aus migratòries no necessiten brúixoles, ni cartes de navegació, tota vegada que en tenen prou amb els astres per a orientar-se. Segons on estigui el Sol, segons on es situï la Lluna, segons com es moguin les estrelles, saben quan han d'emprendre la volada cap a latituds més agradables.

Ara mateix, amb la bonança abrilenca, gent de la Costa diuen que han passat ja, unes bandades de grues cap al Nord, la qual cosa assenyala bon temps.

Les grues són aus migratòries que quan arriben els primers freds fugen del Nord cap a zones més tèbies. A les nostres latituds els corresponen l'Andalusia i la Baixa Extremadura. Així que l'abril comença a declinar, o sigui quan arriba el bon temps, retornen a països més frescos.

Si les aus migratòries es guien pels cossos celestes i la climatologia que se'n deriva, els pagesos es fien de les aus per a saber quin temps és el millor per les seves feines del camp. En el cas de les grues asseguren que aquestes, quan arriben, diuen: "Pagès, pagès, sembla les faves, que quan tornem ja sien cavades". Una frase onomatopèica que només entenen els pagesos.

El refranyer, seguint la mateixa corda, aconsella: "Quan la grua va a guiar, pagès, posa't a sembrar" i "quan la grua ve de ponent, el pagès sembla el forment".

Hi ha, també, altres aus que guien als pagesos. Així, segons a on, diuen que les

àguiles precedeixen les tempestes. N'hi ha què diuen que són bruixes que assenyalen tronada. I "si la gavina canta, la tramuntana arriba". Els pescadors afegeixen que si neda, cal arriar veles, que quan camina... "iça, iça" i, encara: "Quan la gavina va cap a terra, ves-hi tu i deixa la mar; si no la deixes te'n penediràs".

Deixeu-me enfil·lar una colla més de refranys, sense comentari: "Quan la gralla alça el vol, el temps remou", "Orenell terror, pluja o aire ve", "Oreneta que vola per terra, porta tempesta", mentre que "si alt vola, no tem que pluga"; "Ocells de pas, pluja segura", "Si els pardals veus terrejar i les gallines espollar-se, senyal de mal temps i perill de mullar-se", "Quan l'ocell s'espolla i la perdiu terreja, el dia següent la font espurneja", "Quan canta el pigot, la pluja és aprop", si canta "pels alts, pluja a samals i si canta pels torrents, vara vents".

I prou, perquè no tinc més espai per a buidar-hi tota l'alforja. El que volia explicar és que els animals són prou intel·ligents per a saber d'on pot venir el mal. Si parlo de les aus, és perquè han passat les grues, però hi ha d'altres animals de terra, que ajuden també, a conèixer la meteorologia. Així, quan ens pensem que és una ciència innata en els pagesos, hem de creure que si no els fessin d'apuntadors alguns animals, no es sabrien tant bé el paper.

Esteve Busquets i Molas

Reflexions per a la vida
cristiana (1)

Els articles aplegats en aquest volum que presentem, són un recull d'alguns dels publicats al "Full Dominical", "Església de Barcelona", per mossèn Joan Guiteras i Vilanova.

sa cristiana que permet de viure millor la vida.

Josep M. Alimbau i Argila

(1) *Des de la fe*. Per Joan Guiteras i Vilanova. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 1982.

Des de l'Advent de 1975, setmana rera setmana, l'autor ha anat escrivint els seus articles. Jo els qualificaria de suggerents i suggestius; breus, però profunds; escrits amb to jovial, però amaratats de seny. D'aquesta manera ofereixen al lector ensenyaments pràctics, portadors de pau i d'esperança.

Hom afegiria que són com a petites tesis, d'una teologia digerible ensem que engrescadora i pràctica. Els escrits de l'autor estan impregnats d'humanisme i de sentit sobrenatural, brollen d'un món real i menen vers el de l'Esperit.

El lector podrà comprovar que aquest és un llibre per a la reflexió i per a adquirir la savie-

DES DE LA FE
Reflexions per a la vida cristiana

racó del llenguatge

Un pobre que demana caritat

L'actual crisi desencadenada arran de l'encariment del petroli ha augmentat la mendicitat pública declarada, o més o menys encoberta o dissimulada amb vendes domiciliàries o ambulants de les més variades i inversemblants mercaderies.

En aquest camp, la picaresca ha fet de les seves i ha enterbolit el goig de pal·liar les necessitats d'altri tal com surten al pas. Les històries que s'han contat, fins i tot a la premsa diària, ens posen en guàrdia davant de qualsevol mendicant solitari com a presumpte integrador d'alguna organització de captaires professionals a sou d'un empresari sense escrúpols. També es pot suposar amb fonament que el pidolaire ha trobat la manera de mantenir el vici i la ganduleria. Com que és difícil distingir entre el pobre vergonyant i el poca-vergonya, si hom vom evitar la desagradable sensació que li estan prenent el pèl, és recomanable canalitzar la generositat cap a intermediaris solvents quan el cas no és conegut.

Hi va haver un temps en què les relacions entre donador i receptor es produïen amb espontaneïtat perquè hi havia un sentit reverencial del pobre. En certes solemnitats se l'asseia a taula amb la família i s'hi compartia l'alegria i el menjar. En les grans peregrinacions de l'Edat Mitjana, el pelegrí era acollit com un pobre per tot hom.

Però tornem als mots que donen títol a aquest escrit: un pobre que demana caritat. Són els més corrents —i correctes—, però també són els menys concrets. Veïem que pobre és un mot genèric que cobreix moltes necessitats —pobreses—, i no sempre de diners. Pobre és tot aquell qui necessita, no importa què, dels altres, i és ben sabut que el bon cristià s'ha de sentir pobre davant de Déu. Doncs si l'anomenem captaire expressem amb molta més exactitud aquest fet real. Captar vol dir precisament demanar almoïna. Almoïna substitueix amb avantatge caritat, per tal com aquesta també és amor compromès, benivolència fraternal en agraïment al qui és Pare de tots. Demanar té un camp semàntic molt ampli que va des del significat, tan general, d'expressar el desig d'obtenir quelcom d'algú, al de demanar la mà d'una noia, al de ser sol·licitat el telèfon o a la porta —et demanen—, al de posar preu a una mercaderia —en demanen tant—, al de substituir una cosa vella per una altra —aquesta camisa en demana una de nova—, a l'exclamació ponderativa que ens estalvia una enumeració llarga —hi havia de tot, entrepans, begudes, dolços, demana!, etc.

Un pobre que demana caritat. Un captaire que implora almoïna. Un mendicant que pidola assistència. Un indigent que postula un òbol. Un picaportes que sol·licita un ajut. Aquí no hi ha totes les possibilitats del diccionari, però només amb aquestes ja podeu escollir i fer les combinacions que us abelleixin segons el matís, la intensitat i el nivell de llenguatge que us convingui.

Perles ortogràfiques

Rebo una targeta de comprador d'una important distribuïdora de llibres amb la següent advertència: Si necessita alguna còpia de la targeta l'hi farem de seguida. Ha de dir: la hi farem.

Albert Pera.

escacs

Per Jaume Mora

jeroglífics

Per Rosa Colléll

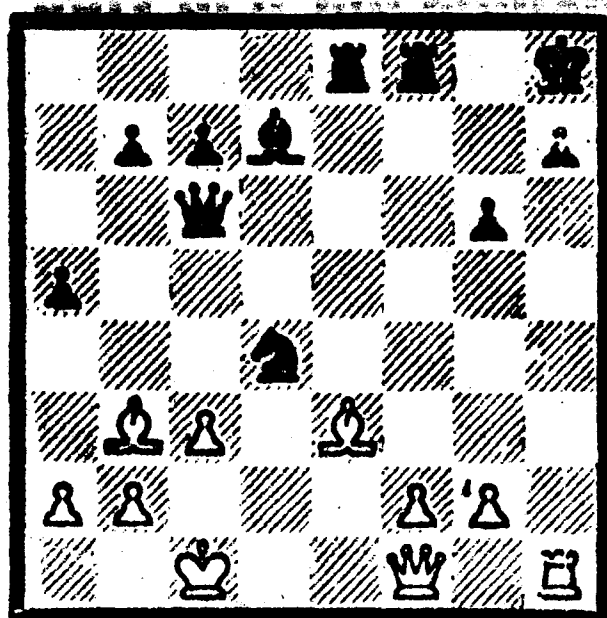

Diagrama 61

Blanques juguen i guanyen

Qui pugui haver pensat que Wilhelm Steinitz no feia combinacions boniques va errat. Fa un segle quasi, que ho deixà ben palès.

encreuats

Per Rosa Colléll

Horitzontals:

1.- Lloc on Jesús suà sang. Sentit corporal. 2.- Forma prefixada dels mots oli, oleum. (En llatí, en (Al revés, nom d'home. El número u de totes les cartes. 3.- Nota musical. Lloc on hi ha oques. Rata. 4.- Conjunció. Escatologia. Òscul. 5.- Premi Nobel de la Pau en els últims tres anys. 6.- (Al revés, una part del cos humà. Poble que plorà per la matança dels nens innocents. (En castellà, lligueu. 7.- (Al revés, aliment. Parusia. 8.- Natural de Papuàsia en plural. Part final de les mans. Consonant. Nota musical.

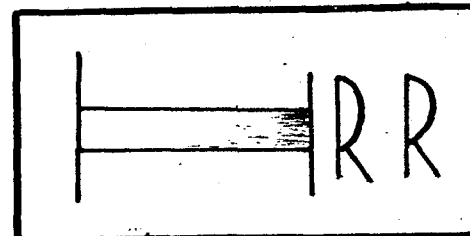
Verticals:

1.- Gegant que fou mort per David. Consonant. 2.- Nom de

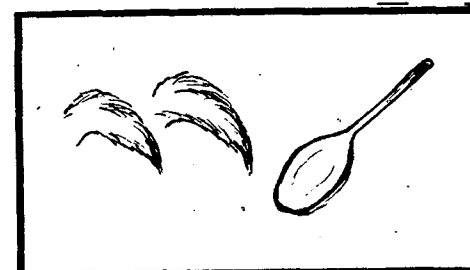
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															

lletra. Vocals. 3.- Veguda estimulant. Consonant repetida. 4.- To, tonada. Preposició. Vocal. 5.- Vocal (En música i plural, modalitat de "Suite" instrumental en que abunden menys les dances i més els fragments. 6.- Profeta. 7.- Part final de tot l'aparell digestiu. Xifres romanes. 8.- Conjunció. Igualtat en la superfície.

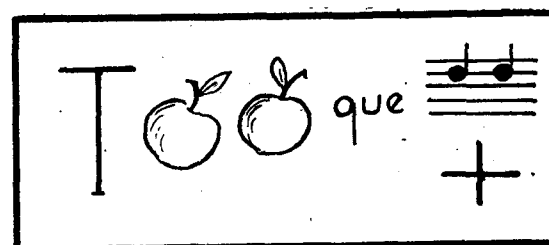
Consonant repetida. 10.- Cinquanta. Consonant. Peça de l'esquelet. 11.- Ciutat de la Pentàpolis. (Al revés, sigles d'una llei d'autonomia. 12.- (En castellà i plural nom d'home. 13.- Cent. (Al revés, mata pirinenca de flors vermelles. 14.- La teva. Angües, por... 15.- Del verb ser. (Al revés, art. dialectal. Queixa.

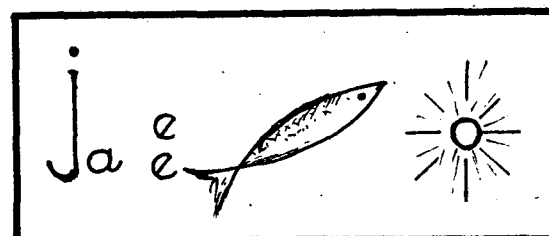
1. Què hi ha per dormir?

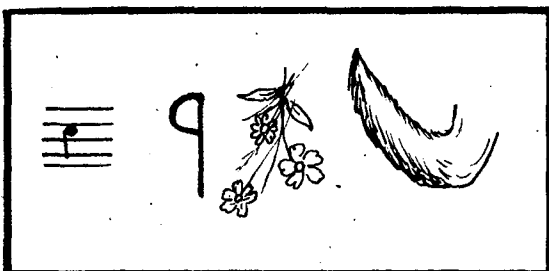
2. On anirem a passejar?

3. Per què no hi va?

4. Què fa el nen?

5. On és la concentració?

Solucions:

escacs

Solució al Diagrama 60

1...Df7-f5, 2 Dd3-e2 Cc4-e3 i guanyaren.

encreuats

Verticals:
1.- Goliath. 2.- Elia. 3.- Te. 4.- So. 5.- U. 6.- Miquel. 7.- Anus. 8.- N. 9.- E. 10.- Ras. 11.- T. 12.- U. 13.- A. 14.- Ta. 15.- Es. 16.- C. 17.- A. 18.- P. 19.- A. 20.- P. 21.- A. 22.- P. 23.- A. 24.- P. 25.- A. 26.- P. 27.- A. 28.- P. 29.- A. 30.- P. 31.- A. 32.- P. 33.- A. 34.- P. 35.- A. 36.- P. 37.- A. 38.- P. 39.- A. 40.- P. 41.- A. 42.- P. 43.- A. 44.- P. 45.- A. 46.- P. 47.- A. 48.- P. 49.- A. 50.- P. 51.- A. 52.- P. 53.- A. 54.- P. 55.- A. 56.- P. 57.- A. 58.- P. 59.- A. 60.- P. 61.- A. 62.- P. 63.- A. 64.- P. 65.- A. 66.- P. 67.- A. 68.- P. 69.- A. 70.- P. 71.- A. 72.- P. 73.- A. 74.- P. 75.- A. 76.- P. 77.- A. 78.- P. 79.- A. 80.- P. 81.- A. 82.- P. 83.- A. 84.- P. 85.- A. 86.- P. 87.- A. 88.- P. 89.- A. 90.- P. 91.- A. 92.- P. 93.- A. 94.- P. 95.- A. 96.- P. 97.- A. 98.- P. 99.- A. 100.- P. 101.- A. 102.- P. 103.- A. 104.- P. 105.- A. 106.- P. 107.- A. 108.- P. 109.- A. 110.- P. 111.- A. 112.- P. 113.- A. 114.- P. 115.- A. 116.- P. 117.- A. 118.- P. 119.- A. 120.- P. 121.- A. 122.- P. 123.- A. 124.- P. 125.- A. 126.- P. 127.- A. 128.- P. 129.- A. 130.- P. 131.- A. 132.- P. 133.- A. 134.- P. 135.- A. 136.- P. 137.- A. 138.- P. 139.- A. 140.- P. 141.- A. 142.- P. 143.- A. 144.- P. 145.- A. 146.- P. 147.- A. 148.- P. 149.- A. 150.- P. 151.- A. 152.- P. 153.- A. 154.- P. 155.- A. 156.- P. 157.- A. 158.- P. 159.- A. 160.- P. 161.- A. 162.- P. 163.- A. 164.- P. 165.- A. 166.- P. 167.- A. 168.- P. 169.- A. 170.- P. 171.- A. 172.- P. 173.- A. 174.- P. 175.- A. 176.- P. 177.- A. 178.- P. 179.- A. 180.- P. 181.- A. 182.- P. 183.- A. 184.- P. 185.- A. 186.- P. 187.- A. 188.- P. 189.- A. 190.- P. 191.- A. 192.- P. 193.- A. 194.- P. 195.- A. 196.- P. 197.- A. 198.- P. 199.- A. 200.- P. 201.- A. 202.- P. 203.- A. 204.- P. 205.- A. 206.- P. 207.- A. 208.- P. 209.- A. 210.- P. 211.- A. 212.- P. 213.- A. 214.- P. 215.- A. 216.- P. 217.- A. 218.- P. 219.- A. 220.- P. 221.- A. 222.- P. 223.- A. 224.- P. 225.- A. 226.- P. 227.- A. 228.- P. 229.- A. 230.- P. 231.- A. 232.- P. 233.- A. 234.- P. 235.- A. 236.- P. 237.- A. 238.- P. 239.- A. 240.- P. 241.- A. 242.- P. 243.- A. 244.- P. 245.- A. 246.- P. 247.- A. 248.- P. 249.- A. 250.- P. 251.- A. 252.- P. 253.- A. 254.- P. 255.- A. 256.- P. 257.- A. 258.- P. 259.- A. 260.- P. 261.- A. 262.- P. 263.- A. 264.- P. 265.- A. 266.- P. 267.- A. 268.- P. 269.- A. 270.- P. 271.- A. 272.- P. 273.- A. 274.- P. 275.- A. 276.- P. 277.- A. 278.- P. 279.- A. 280.- P. 281.- A. 282.- P. 283.- A. 284.- P. 285.- A. 286.- P. 287.- A. 288.- P. 289.- A. 290.- P. 291.- A. 292.- P. 293.- A. 294.- P. 295.- A. 296.- P. 297.- A. 298.- P. 299.- A. 300.- P. 301.- A. 302.- P. 303.- A. 304.- P. 305.- A. 306.- P. 307.- A. 308.- P. 309.- A. 310.- P. 311.- A. 312.- P. 313.- A. 314.- P. 315.- A. 316.- P. 317.- A. 318.- P. 319.- A. 320.- P. 321.- A. 322.- P. 323.- A. 324.- P. 325.- A. 326.- P. 327.- A. 328.- P. 329.- A. 330.- P. 331.- A. 332.- P. 333.- A. 334.- P. 335.- A. 336.- P. 337.- A. 338.- P. 339.- A. 340.- P. 341.- A. 342.- P. 343.- A. 344.- P. 345.- A. 346.- P. 347.- A. 348.- P. 349.- A. 350.- P. 351.- A. 352.- P. 353.- A. 354.- P. 355.- A. 356.- P. 357.- A. 358.- P. 359.- A. 360.- P. 361.- A. 362.- P. 363.- A. 364.- P. 365.- A. 366.- P. 367.- A. 368.- P. 369.- A. 370.- P. 371.- A. 372.- P. 373.- A. 374.- P. 375.- A. 376.- P. 377.- A. 378.- P. 379.- A. 380.- P. 381.- A. 382.- P. 383.- A. 384.- P. 385.- A. 386.- P. 387.- A. 388.- P. 389.- A. 390.- P. 391.- A. 392.- P. 393.- A. 394.- P. 395.- A. 396.- P. 397.- A. 398.- P. 399.- A. 400.- P. 401.- A. 402.- P. 403.- A. 404.- P. 405.- A. 406.- P. 407.- A. 408.- P. 409.- A. 410.- P. 411.- A. 412.- P. 413.- A. 414.- P. 415.- A. 416.- P. 417.- A. 418.- P. 419.- A. 420.- P. 421.- A. 422.- P. 423.- A. 424.- P. 425.- A. 426.- P. 427.- A. 428.- P. 429.- A. 430.- P. 431.- A. 432.- P. 433.- A. 434.- P. 435.- A. 436.- P. 437.- A. 438.- P. 439.- A. 440.- P. 441.- A. 442.- P. 443.- A. 444.- P. 445.- A. 446.- P. 447.- A. 448.- P. 449.- A. 450.- P. 451.- A. 452.- P. 453.- A. 454.- P. 455.- A. 456.- P. 457.- A. 458.- P. 459.- A. 460.- P. 461.- A. 462.- P. 463.- A. 464.- P. 465.- A. 466.- P. 467.- A. 468.- P. 469.- A. 470.- P. 471.- A. 472.- P. 473.- A. 474.- P. 475.- A. 476.- P. 477.- A. 478.- P. 479.- A. 480.- P. 481.- A. 482.- P. 483.- A. 484.- P. 485.- A. 486.- P. 487.- A. 488.- P. 489.- A. 490.- P. 491.- A. 492.- P. 493.- A. 494.- P. 495.- A. 496.- P. 497.- A. 498.- P. 499.- A. 500.- P. 501.- A. 502.- P. 503.- A. 504.- P. 505.- A. 506.- P. 507.- A. 508.- P. 509.- A. 510.- P. 511.- A. 512.- P. 513.- A. 514.- P. 515.- A. 516.- P. 517.- A. 518.- P. 519.- A. 520.- P. 521.- A. 522.- P. 523.- A. 524.- P. 525.- A. 526.- P. 527.- A. 528.- P. 529.- A. 530.- P. 531.- A. 532.- P. 533.- A. 534.- P. 535.- A. 536.- P. 537.- A. 538.- P. 539.- A. 540.- P. 541.- A. 542.- P. 543.- A. 544.- P. 545.- A. 546.- P. 547.- A. 548.- P. 549.- A. 550.- P. 551.- A. 552.- P. 553.- A. 554.- P. 555.- A. 556.- P. 557.- A. 558.- P. 559.- A. 560.- P. 561.- A. 562.- P. 563.- A. 564.- P. 565.- A. 566.- P. 567.- A. 568.- P. 569.- A. 570.- P. 571.- A. 572.- P. 573.- A. 574.- P. 575.- A. 576.- P. 577.- A. 578.- P. 579.- A. 580.- P. 581.- A. 582.- P. 583.- A. 584.- P. 585.- A. 586.- P. 587.- A. 588.- P. 589.- A. 590.- P. 591.- A. 592.- P. 593.- A. 594.- P. 595.- A. 596.- P. 597.- A. 598.- P. 599.- A. 600.- P. 601.- A. 602.- P. 603.- A. 604.- P. 605.- A. 606.- P. 607.- A. 608.- P. 609.- A. 610.- P. 611.- A. 612.- P. 613.- A. 614.- P. 615.- A. 616.- P. 617.- A. 618.- P. 619.- A. 620.- P. 621.- A. 622.- P. 623.- A. 624.- P. 625.- A. 626.- P. 627.- A. 628.- P. 629.- A. 630.- P. 631.- A. 632.- P. 633.- A. 634.- P. 635.- A. 636.- P. 637.- A. 638.- P. 639.- A. 640.- P. 641.- A. 642.- P. 643.- A. 644.- P. 645.- A. 646.- P. 647.- A. 648.- P. 649.- A. 650.- P. 651.- A. 652.- P. 653.- A. 654.- P. 655.- A. 656.- P. 657.- A. 658.- P. 659.- A. 660.- P. 661.- A. 662.- P. 663.- A. 664.- P. 665.- A. 666.- P. 667.- A. 668.- P. 669.- A. 670.- P. 671.- A. 672.- P. 673.- A. 674.- P. 675.- A. 676.- P. 677.- A. 678.- P. 679.- A. 680.- P. 681.- A. 682.- P. 683.- A. 684.- P. 685.- A. 686.- P. 687.- A. 688.- P. 689.- A. 690.- P. 691.- A. 692.- P. 693.- A. 694.- P. 695.- A. 696.- P. 697.- A. 698.- P. 699.- A. 700.- P. 701.- A. 702.- P. 703.- A. 704.- P. 705.- A. 706.- P. 707.- A. 708.- P. 709.- A. 710.- P. 711.- A. 712.- P. 713.- A. 714.- P. 715.- A. 716.- P. 717.- A. 718.- P. 719.- A. 720.- P. 721.- A. 722.- P. 723.- A. 724.- P. 725.- A. 726.- P. 727.- A. 728.- P. 729.- A. 730.- P. 731.- A. 732.- P. 733.- A. 734.- P. 735.- A. 736.- P. 737.- A. 738.- P. 739.- A. 740.- P. 741.- A. 742.- P. 743.- A. 744.- P. 745.- A. 746.- P. 747.- A. 748.- P. 749.- A. 750.- P. 751.- A. 752.- P. 753.- A. 754.- P. 755.- A. 756.- P. 757.- A. 758.- P. 759.- A. 760.- P. 761.- A. 762.- P. 763.- A. 764.- P. 765.- A. 766.- P. 767.- A. 768.- P. 769.- A. 770.- P. 771.- A. 772.- P. 773.- A. 774.- P. 775.- A. 776.- P. 777.- A. 778.- P. 779.- A. 780.- P. 781.- A. 782.- P. 783.- A. 784.- P. 785.- A. 786.- P. 787.- A. 788.- P. 789.- A. 790.- P. 791.- A. 792.- P. 793.- A. 794.- P. 795.- A. 796.- P. 797.- A. 798.- P. 799.- A. 800.- P. 801.- A. 802.- P. 803.- A. 804.- P. 805.- A. 806.- P. 807.- A. 808.- P. 809.- A. 810.- P. 811.- A. 812.- P. 813.- A. 814.- P. 815.- A. 816.- P. 817.- A. 818.- P. 819.- A. 820.- P. 821.- A. 822.- P. 823.- A. 824.- P. 825.- A. 826.- P. 827.- A. 828.- P. 829.- A. 830.- P. 831.- A. 832.- P. 833.- A. 834.- P. 835.- A. 836.- P. 837.- A. 838.- P. 839.- A. 840.- P. 841.- A. 842.- P. 843.- A. 844.- P. 845.- A. 846.- P. 847.- A. 848.- P. 849.- A. 850.- P. 851.- A. 852.- P. 853.- A. 854.- P. 855.- A. 856.- P. 857.- A. 858.- P. 859.- A. 860.- P. 861.- A. 862.- P. 863.- A. 864.- P. 865.- A. 866.- P. 867.- A. 868.- P. 869.- A. 870.- P. 871.- A. 872.- P. 873.- A. 874.- P. 875.- A. 876.- P. 877.- A. 878.- P. 879.- A. 880.- P. 881.- A. 882.- P. 883.- A. 884.- P. 885.- A. 886.- P. 887.- A. 888.- P. 889.- A. 890.- P. 891.- A. 892.- P. 893.- A. 894.- P. 895.- A. 896.- P. 897.- A. 898.- P. 899.- A. 900.- P. 901.- A. 902.- P. 903.- A. 904.- P. 905.- A. 906.- P. 907.- A. 908.- P. 909.- A. 910.- P. 911.- A. 912.- P. 913.- A. 914.- P. 915.- A. 916.- P. 917.- A. 918.- P. 919.- A. 920.- P. 921.- A. 922.- P. 923.- A. 924.- P. 925.- A. 926.- P. 927.- A. 928.- P. 929.- A. 930.- P. 931.- A. 932.- P. 933.- A. 934.- P. 935.- A. 936.- P. 937.- A. 938.- P. 939.- A. 940.- P. 941.- A. 942.- P. 943.- A. 944.- P. 945.- A. 946.- P. 947.- A. 948.- P. 949.- A. 950.- P. 951.- A. 952.- P. 953.- A. 954.- P. 955.- A. 956.- P. 957.- A. 958.- P. 959.- A. 960.- P. 961.- A. 962.- P. 963.- A. 964.- P. 965.- A. 966.- P. 967.- A. 968.- P. 969.- A. 970.- P. 971.- A. 972.- P. 973.- A. 974.- P. 975.- A. 976.- P. 977.- A. 978.- P. 979.- A. 980.- P. 981.- A. 982.- P. 983.- A. 984.- P. 985.- A. 986.- P. 987.- A. 988.- P. 989.- A. 990.- P. 991.- A. 992.- P. 993.- A. 994.- P. 995.- A. 996.- P. 997.- A. 998.- P. 999.- A. 1000.- P. 1001.- A. 1002.- P. 1003.- A. 1004.- P. 1005.- A. 1006.- P. 1007.- A. 1008.- P. 1009.- A. 1010.- P. 1011.- A. 1012.- P. 1013.- A. 1014.- P. 1015.- A. 1016.- P. 1017.- A. 1018.- P. 1019.- A. 1020.- P. 1021.- A. 1022.- P. 1023.- A. 1024.- P. 1025.- A. 1026.- P. 1027.- A. 1028.- P. 1029.- A. 1030.- P. 1031.- A. 1032.- P. 1033.- A. 1034.- P. 1035.- A. 1036.- P. 1037.- A. 1038.- P. 1039.- A. 1040.- P. 1041.- A. 1042.- P. 1043.- A. 1044.- P. 1045.- A. 1046.- P. 1047.- A. 1048.- P. 1049.- A. 1050.- P. 1051.- A. 1052.- P. 1053.- A. 1054.- P. 1055.- A. 1056.- P. 1057.- A. 1058.- P. 1059.- A. 1060.- P. 1061.- A. 1062.- P. 1063.- A. 1064.- P. 1065.- A. 1066.- P. 1067.- A. 1068.- P. 1069.- A. 1070.- P. 1071.- A. 1072.- P. 1073.- A. 1074.- P. 1075.- A. 1076.- P. 1077.- A. 1078.- P. 1079.- A. 1080.- P. 1081.- A. 1082.- P. 1083.- A. 1084.- P. 1085.- A. 1086.- P. 1087.- A. 1088.- P. 1089.- A. 1090.- P. 1091.- A. 1092.- P. 1093.- A. 1094.- P. 1095.- A. 1096.- P. 1097.- A. 1098.- P. 1099.- A. 1100.- P. 1101.- A. 1102.- P. 1103.- A. 1104.- P. 1105.- A. 1106.- P. 1107.- A. 1108.- P. 1109.- A. 1110.- P. 1111.- A. 1112.- P. 1113.- A. 1114.- P. 1115.- A. 1116.- P. 1117.- A. 1118.- P. 1119.- A. 1120.- P. 1121.- A. 1122.- P. 1123.- A. 1124.- P. 1125.- A. 1126.- P. 1127.- A. 1128.- P. 1129.- A. 1130.- P. 1131.- A. 1132.- P. 1133.- A. 1134.- P. 1135.- A. 1136.- P. 1137.- A. 1138.- P. 1139.- A. 1140.- P. 1141.- A. 1142.- P. 1143.- A. 1144.- P. 1145.- A. 1146.- P. 1147.- A. 1148.- P. 1149.- A. 1150.- P. 1151.- A. 1152.- P. 1153.- A. 1154.- P. 1155.- A. 1156.- P. 1157.- A. 1158.- P. 1159.- A. 1160.- P. 1161.- A. 1162.- P. 1163.- A. 1164.- P. 1165.- A. 1166.- P. 1167.- A. 1168.- P. 1169.- A. 1170.- P. 1171.- A. 1172.- P. 1173.- A. 1174.- P. 1175.- A. 1176.- P. 1177.- A. 1178.- P. 1179.- A. 1180.- P. 1181.- A. 1182.- P. 1183.- A. 1184.- P. 1185.- A. 1186.- P. 1187.- A. 1188.- P. 1189.- A. 1190.- P. 1191.- A. 1192.- P. 1193.- A. 1194.- P. 1195.- A. 1196.- P. 1197.- A. 1198.- P. 1199.- A. 1200.- P. 1201.- A. 1202.- P. 1203.- A. 1204.- P. 1205.- A. 1206.- P. 1207.- A. 1208.- P. 1209.- A. 1210.- P. 1211.- A. 1212.- P. 1213.- A. 1214.- P. 1215.- A. 1216.- P. 1217.- A. 1218.- P. 1219.- A. 1220.- P. 1221.- A. 1222.- P. 1223.- A. 1224.- P. 1225.- A. 1226.- P. 1227.- A. 1228.- P. 1229.- A. 1230.- P. 1231.- A. 1232.- P. 1233.- A. 1234.- P. 1235.- A. 1236.- P. 1237.- A. 1238.- P. 1239.- A. 1240.- P. 1241.- A. 1242.- P. 1243.- A. 1244.- P. 1245.- A. 1246.- P. 1247.- A. 1248.- P. 1249.- A. 1250.- P. 1251.- A. 1252.- P. 1253.- A. 1254.- P. 1255.- A. 1256.- P. 1257.- A. 1258.- P. 1259.- A. 1260.- P. 1261.- A. 1262.- P. 1263.- A. 1264.- P. 1265.- A. 1266.- P. 1267.- A. 1268.- P. 1269.- A. 1270.- P. 1271.- A. 1272.- P. 1273.- A. 1274.- P. 1275.- A. 1276.- P. 1277.- A. 1278.- P. 1279.- A. 1280.- P. 1281.- A. 1282.- P. 1283.- A. 1284.- P. 1285.- A. 1286.- P. 1287.- A. 1288.- P. 1289.- A. 1290.- P. 1291.- A. 1292.- P. 1293.- A. 1294.- P. 1295.- A. 1296.- P. 1297.- A. 1298.- P. 1299.- A. 1300.- P. 1301.- A. 1302.- P. 1303.- A. 1304.- P. 1305.- A. 1306.- P. 1307.- A. 1308.- P. 1309.- A. 1310.- P. 1311.- A. 1312.- P. 1313.- A. 1314.- P. 1315.- A. 1316.- P. 1317.- A. 1318.- P. 1319.- A. 1320.- P. 1321.- A. 1322.- P. 1323.- A. 1324.- P. 1325.- A. 1326.- P. 1327.- A. 1328.- P. 1329.- A. 1330.- P. 1331.- A. 1332.- P. 1333.- A. 1334.- P. 1335.- A. 1336.- P. 1337.- A. 1338.- P. 1339.- A. 1340.- P. 1341.-

COSTUMARI CATALÀ JOAN AMADES

A la venda,
volum III

Cinc volums profusament il·lustrats que recullen totes les tradicions folklòriques de les terres de la llengua catalana, seguint el curs de l'any des de l'1 de gener fins al 31 de desembre:

Festes populars, refranys i proverbis, balls, dances i entremesos, processons i romeries, contes i llegendes, mals i remeis, cançons, menjars, jocs i joguines, costums camperols, arts i oficis, ocells i peixos, iconografia popular i religiosa, mitologia, fires rurals, estels, teatre i mim, instruments musicals, els vents, venedors i marxants ambulants, la Mare de Déu a Catalunya...

A la venda, també,
les reedicions dels volums I i II:
1.ª edició, exhaurida en 30 dies.

De venda a totes les llibreries

Salvat
Edicions 62

Subscripció de missioners i missioneres a "Catalunya Cristiana"

**"Fons de
solidaritat"**

"Amb sorpresa i molta joia veig que vaig rebent el vostre setmanari, per això no vull esperar més per expressar el meu agraïment. Em plau desitjar a tot l'equip de "C.C." unes bones festes pasquals. Que el Senyor "viu-per-sempre-més", ens concedeixi d'anar fent via amb aquesta esperança: que el Mal ha estat vençut per sempre i que sols ens cal fixar-nos i ajudar a créixer totes les petites llavors de Vida que es troben per tot arreu. No es desanimin mai. I des d'ara poden comptar amb la meva pregària".

Montserrat Bardolet,
missionera a Algèria.

"Fa temps vull manifestar-vos el meu agraïment per enviar-me amb tanta assiduitat el vostre setmanari "CATALUNYA CRISTIANA". Gaudeixo molt llegint-lo, no sols perquè "practico" la llengua, sinó perquè és una font àmplia i seriosa d'informació. També és una eina de treball en la tasca de formació de la gent d'aquí. No puc dir altra paraula que: GRÀCIES!".

Pilar Vives,
missionera al Paraguai

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població Província

desitja subscriure un missioner/a a "CATALUNYA CRISTIANA".

- ☐ per correu ordinari (3.500 ptes.) ☐ edició catalana
☐ per avió (5.000 ptes.) ☐ edició castellana

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Podem domiciliar el pagament al Banc/Caixa

N.º compte corrent

Sucursal n.º Població

Província

Prego al Banc/Caixa, consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població Data Signatura,

Aquesta setmana s'han formalitzat cinc subscripcions: 2 a l'Índia, 1 al Japó, 1 al Pakistà i 1 a Mali.

**SUBSCRIPCIONS PROPOSADES PER
AQUESTA SETMANA:**

Llorenç Membrilla i Pujol
18 de Julio, 606
AIGÜA
URUGUAI

Roser Vendrell i Oromí
Apdo. 68
LA VEGA
REPUBLICA DOMINICANA

Mons. Damià Nicolau i Roig
Prelatura Huamachuco
LA LIBERTAD
PERÚ

Margalida Alcover i Cantallops
Gustavo Mejia Ricard 101
SANTO DOMINGO
REPUBLICA DOMINICANA

Valentí Bosch
Apdo. 402
BARQUISIMETO
VENEÇUELA

DIUMENGE 1

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.14 ESTUDI ESTADI
14.30 AQUESTA SETMANA
15.00 NOTICIES
15.25 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
16.00 BELFI I LILLIBIT
16.30 CICLE BUSTER KEATON: "El navegante". (1924)
17.45 AUTOMOBILISME
18.00 MÓN SUBMARÍ
19.00 BLA, BLA, BLA
19.30 PROXIMAMENT
20.00 NOTICIES
20.30 FAMA
21.20 MEMORIA D'ESPANYA
22.15 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
22.30 MASH
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ELS GRANS RIOS
16.30 DIBUIXOS ANIMATS
16.40 ZARABANDA
17.10 CAP EN DAVANT
17.40 MUSICAL: "Rafaela Carrá".
18.30 ESTRENES TVE: "Huida del Irán". (1980)
20.30 HISTORIA DE LA FOTOGRAFIA: "Los fines del arte".
21.00 RESUM INFORMATIU SETMANAL
22.00 LLARGMETRATGE: "La bou-tique". (1967)
23.45 COMIAT

DILLUNS 2

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
16.05 LOS MANION DE AMERICA

17.05 MIRAR UN QUADRE
17.30 NOMS D'AHIR I D'AVUI
18.00 BARRI SESAMO
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 LES DESVENTURES DEL SHERIFF LOBO
20.00 POBLE DE DEU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 MARCO POLO
23.15 ESPANYOLS
00.15 TELEDIARI
00.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVEL·LA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 ELS MUMINS
20.10 LA FAMÍLIA MEZGA
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 N'ERA UNA VEGADA UN COTXE
22.00 AMB H D'HUMOR: "Coqueluche".
23.35 COMIAT

DIMARTS 3

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
16.05 LOS MANION DE AMERICA
17.05 UN MÓN PER A ELLS
18.00 BARRI SESAMO
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 MICKY I DONALD
19.30 EL PARADÍS DELS ANIMALS
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 EL SEU TORN
22.50 VIURE CADA DIA
23.50 TELEDIARI
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVEL·LA

19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 RETRATOS DEL PODER
22.00 TOMAS I SARAH
22.50 MUSICA EN EL TEMPS
23.45 COMIAT

DIMECRES 4

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 DIAMANTS
16.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
17.10 FIRA DEL CAVALL
18.00 BARRI SESAMO
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 NOSALTRES
20.00 AQUESTA ÉS LA MEVA TERRA
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 SESSIÓ DE NIT: "Cena a las ocho". (1933)
23.50 TELEDIARI
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVEL·LA
19.30 DIBUIXOS ANIMATS
19.45 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 LA ÚLTIMA FRONTERA
22.00 ESTUDI OBERT
24.00 COMIAT

DIJOUS 5

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI

15.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
16.05 DIAMANTS
17.05 ALTRES COSES
18.00 BARRI SESAMO
18.30 DABADABADA
19.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.32 L'ART DE VIURE
20.30 LA VIDA SECRETA D'EDGAR BRIGGS
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 BONA NIT
22.50 EN AQUEST PAIS
23.50 TELEDIARI
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-NOVEL·LA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 EL NOSTRE AMIC L'ESPANTA OCELLS
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 PRODUCCIÓ ESPAÑOLA
22.00 CINE CLUB: Cicle Douglas Sirk.
22.20 "Aguirre, la cólera de Dios".
24.00 COMIAT

DIVENDRES 6

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 SESSIÓ DE TARDA: "Vieja amistad". (1943)
17.30 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
18.00 BARRI SESAMO
18.30 LAS FABULAS DEL BOSCO VERD
19.00 L'ILLA DEL CORAL
19.30 UN MÓN FELIÇ?
20.00 DE PEL·LICULA
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.30 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.45 UN, DOS, TRES
23.00 LAS PICARAS
24.00 TELEDIARI

00.25 TESTIMONI
00.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 MOZART
17.55 REESTRENA
19.00 INFORMATIU
19.30 LOS RIVALES DE SHERLOCK HOLMES
20.30 LA CLAVE
00.15 COMIAT

DISSABTE 7

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

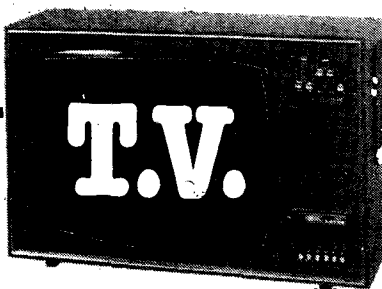
10.30 PISTA LLIURE
12.30 LA CAIXA DELS RITMES
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.25 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
16.00 DON GATO
16.30 PRIMERA SESSIÓ: "La ciudad no es para mí".
18.10 EL FOLL MÓN DELS PALLASSOS
19.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.00 NOTICIES
20.30 NI EN VIU NI EN DIRECTE
21.00 INFORME SETMANAL
22.15 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
22.30 DISSABTE CINE...: "Un americano en París". (1951)
00.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 LAS BRIGADAS DEL TIGRE
19.55 OPERA
00.30 COMIAT

Tele-crítica

"Dabadabada"

Aquest si que és un bon espai infantil i juvenil! Dintre de la seva varietat, ofereix diverses facetes: Concursos, premis, competicions, actualitat, teatre infantil, etc. Tot això, sota el signe de la participació i de la creativitat. Participació i creativitat són les bases de "Dabadabada" i asseguren el seu èxit. Els nens no són simples espectadors o corejadors: ells creen, interpreten, i fins i tot actuen de presentadors en aquest espai, dirigit i realitzat per Ramon Pradera, i que compta amb la col·laboració habitual de Torrebruno, i del dibuixant José Ramón Sánchez. És un espai a tenir en compte.

"Barrio Sésamo"

Amb un nou impuls, exclusivament destinat als petits, ha estat editat novament "Barrio Sésamo". Suprimida l'antipàtica Caponata, apareix juntament amb els altres ninots, entre els que s'inclou als nostres vells amics Epi i Blas, un nou personatge anomenat "Espinete", que esperem que plagui a la quitxalla i als pares que amb ells veuen el programa.

Joan Sans

Catalunya
Cristiana

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc / Caixa
Agència
que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º
Lloc Data

Signatura

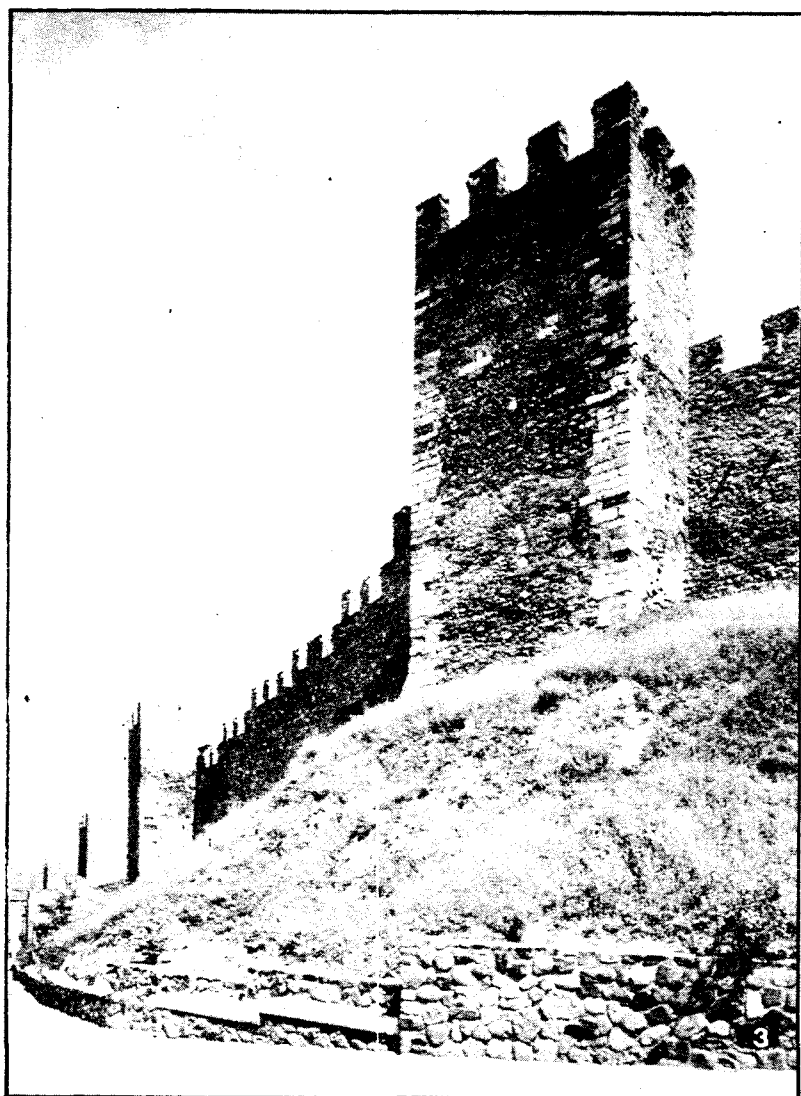
Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, C/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

Catalunya
Cristiana

boletín de suscripción

XIV VIATGE CULTURAL A MONTBLANC

Diumenge, 22 de maig

1.- Església de S. Miquel.
(Façana s. XII.)

2.- Hospital de Santa
Magdalena, Claustre (s.
XV).

3.- Recinte Emmurallat,
Torres del Baluard (s. XIV).

Important vila ducal, capital de la Conca de Barberà

Una visita a aquest lloc permet de veure nombrosos punts d'interès: les extenses muralles i portals, l'església de Santa Maria la Major, amb els retaules de sant Bernat i sant Bernabé, el de santa Anna, la talla de la Mare de Déu del Cor i el notable orgue del segle XVII; la de sant Miquel (segle XIII), museu, i molts més edificis d'interès artístic i arqueològic que justifiquen sobradament la dedicació de tota una jornada.

Sortirem a dos quarts de nou del matí del carrer València, xamfrà Balmes.

Preu: 1.500 pessetes, que comprèn el viatge, el dinar, les visites i la participació en el sorteig de llibres.

Procureu fer la inscripció abans del 15 de maig.